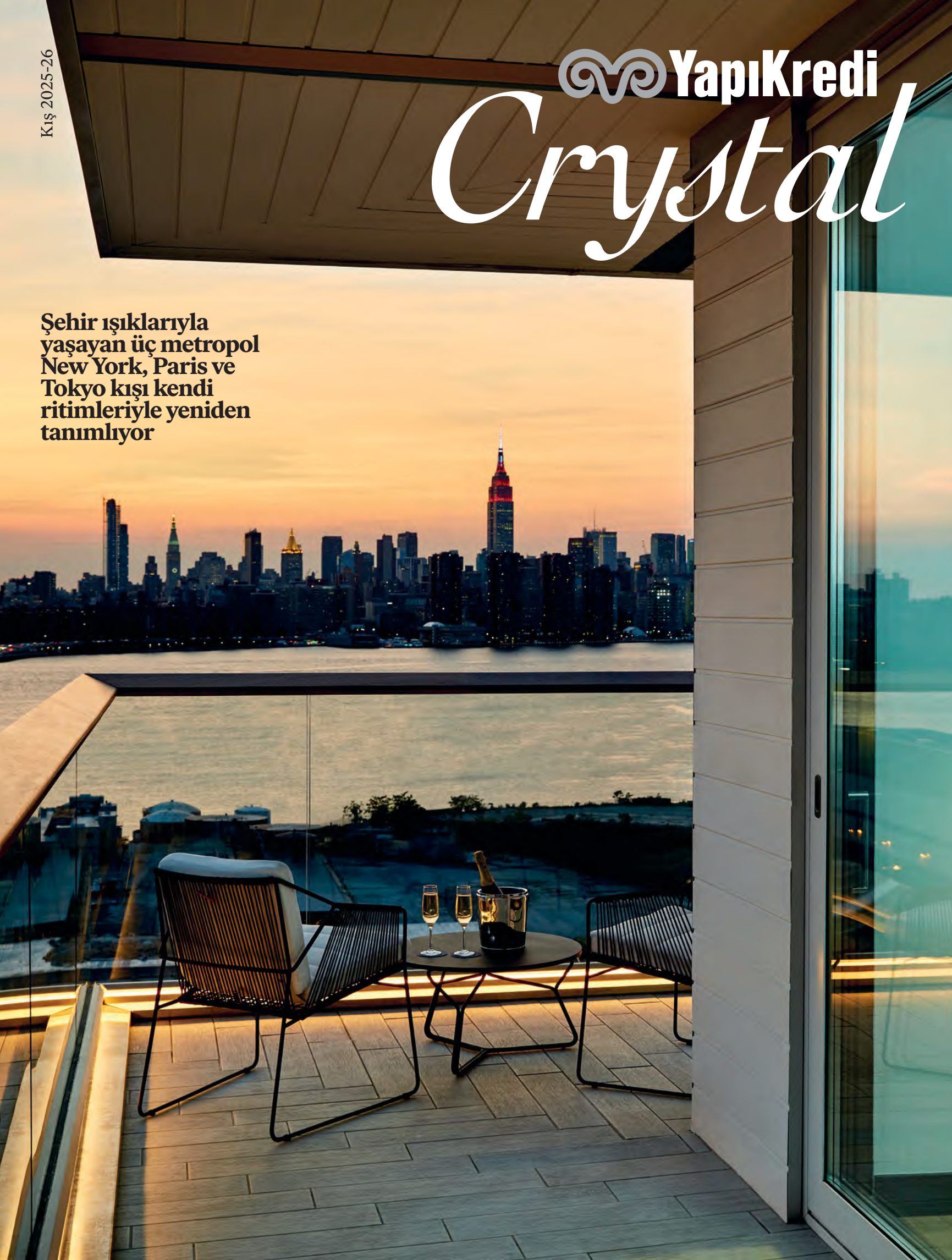

Crystal

Şehir ışıklarıyla
yaşayan üç metropol
New York, Paris ve
Tokyo kışı kendi
ritimleriyle yeniden
tanınıyor

Yapı Kredi Crystal ile İstanbul'un en seçkin mekanlarında %20 indirim ayrıcalığı!

29	FRANKIE	PAPER MOON	THE STAY NİŞANTAŞI LOUNGE
AHALİ TEŞVİKİYE	GINA	PARALIAKI	THE POPULIST
AKINTI BURNU	GÜNAYDIN	PARK FORA	THE RUA
ALİ OCAKBAŞI	HAKKASAN	PARLÉ	TUZLA YACHT CLUB
AŞEKA	HALCYON DAYS CAFE	PERİHAN	UMBERTO
BALIKÇI ABDULLAH	HAREM CHOCOLATE	PINOLI	USKUMRU
BANYAN	INARI	RESTORAN MODERN	VAKKO L'ATELIER
BARDOT	ITSUMI	ROKA	VAKKORAMA CAFE
BEBEK HOTEL ROOF	ITSUMI SO	RUMELİ İSKELE RESTORAN	VERANDA PERA
BEBEK HOTEL TERRACE	KEBAPÇI ETİLER	SAFDERUN	VINCOTTO
BEYTİ	KEN SUSHI	SAINT PÂTISSIER	YAMO SUSHI
BISTRO33	KIYI RESTAURANT	SAIL LOFT VAKKORAMA	ZANZİBAR
BİZ İSTANBUL	KİVA	SAİT	ZEFFIRINO
BLENDER CAFÉ	KOMEDİ KULÜP BY BROTHERS	SALTBAE	ZUMA
BORSA RESTAURANT	KÖŞEBAŞI	SANKAI BY NAGAYA	
BOSPHORUS LOUNGE	LACİVERT	SELAMLIQUE	
CAFE33	LEONIDAS	SEOUL KITCHEN	
CAFE DI DOLCE	LİMAN İSTANBUL	SERAF	
CAFE MODERN	LOKANTA FERİYE	SERAFINA	
CASA LAVANDA	LOU	SLOW COFFEE & MORE	
CECCONI'S	LUCCA	SNOB BURGER	
CHACHA BALIK	MANGERIE	SOJUBAR	
CHEF ERDAL	MARCELLO	SPAGO	
CHINESE & SUSHI EXPRESS	MAROMI BY DİVAN	ST. REGIS BRASSERIE	
COVA	MASA RESTAURANT	SUNSET	
DA MARIO	MEZZALUNA	SUR BALIK	
DA VITTORIO	MIYABI	SUSHI BARBA	
DD SCOOP	MİSK FLORAL CAFE	SUSHICO	
DELICATESSEN	MONOCHROME	ŞANS	
DİVAN	MÜRDÜM	TELEZZÜZ	
DRAGON	NİŞANTAŞI BRASSERIE	TERRAZZA ITALIA	
EATALY	NOVIKOV	THE ALLIS	
ELEVENTY CAFE	NUSR-ET	THE STAY BOSPHORUS LOUNGE	
ESKİYER	OLEA & THE BAR	THE STAY BOULEVARD LOUNGE	

Ayrıcalıklı mekan listesi ve detaylar için: crystalcard.com.tr

Yapı Kredi, kampanyanın geçerli olduğu anlaşmalı mekanlarda değişiklik yapma hakkını saklı tutar.

YapıKredi
Crystal

SEIKO

SINCE 1881

Keep Going Forward

 PROSPEX

www.seikowatches.com #SPB453

AYDINSAAT

www.aydinsaastore.com

Yönetim

İmtiyaz Sahibi
Yapı ve Kredi Bankası A.Ş. adına
Arda Öztaşkın

Yönetim Yeri

Yapı Kredi Plaza, D Blok,
Levent, 34330 İstanbul
Tel: 0212 339 70 00

Yayın Kurulu

Esra Arat, Sahra Özyavuz,
Mert Nuzumlalı, Deniz Öztürk,
Beran Toksöz, Müjde Metin

Yapım - Yayın

Lup Medya Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Mah. Ayazpaşa Camii Sok.
No:7/5 Beyoğlu/İstanbul/Türkiye
Tel: 0212 243 6142
info@lupmedya.com

Yayın Koordinatörü (Sorumlu)

Beran Toksöz

Kreatif Direktör

Müjde Metin

Editör

Aylin Kumdagezer

Redaksiyon

Benan Kapucu

Art Direktör

Gözde Çetin

Katkıda Bulunanlar

Aykut Gül, Ebru Tutrakanlıoğlu,
Elif Albay, Çağla Taş Arslan,
Benan Kapucu, Güvenç Atsüren,
Ekin Kurbetçi, Esin Ünlü, Zehra Begüm
Kışla, Didem Yazıcı, Koray Şentürk,
Deniz Karataş, Esra Kağıtçı Dede,
Utku Kuran, Selin Ekim, Efe Uygur,
Berna Albaş

Reklam Direktörü

Evrin Yücesoy
evrimyucesoy@qpmagtr.com

Baskı

Pelikan Basım Matbaa ve
Ambalaj Sanayi Tic. Ltd. Şti.
Kayaşehir Mah. Ulubatlı Hasan Cad.
Blok 2H Kapı No: 19
34494 Başakşehir / İstanbul
Tel: (0212) 613 79 55

Baskı Yeri ve Tarihi

İstanbul, Aralık 2025

Yayın Türü

Yerel süreli yayın

Tiraj

6000 adet

Crystal Dergisi, Lup Medya Ltd. Şti. tarafından T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Crystal Dergisi'nin isim ve yayın hakkı Yapı ve Kredi Bankası A.Ş.'ye aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve illüstrasyonların her hakkı saklıdır. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz. Yazıların sorumluluğu yazarlara, yayınlanan ilanların sorumluluğu ise sahiplerine aittir. Mersis No: 0937002089200741

24

Kış estetiğinin üç hali

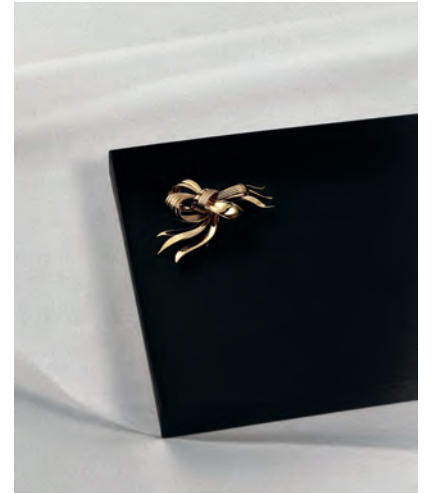
Tokyo, New York ve Paris'in gece manzaraları, gastronomisi ve lüks kültürü.

Kış, şehirlerin gerçek karakterini gösterir. Işık azalırken biçimler belirginleşir, sesler yavaşlar, hareketler anlam kazanır. Bu sayımızda o sakinliğin içindeki inceliği arıyoruz. Crystal Kış 2025/2026, soğğun estetikle buluştuğu yerlerde geziniyor: Helsinki'nin buzla çevrili mimarisinde, Tokyo, New York ve Paris'in gece ışıklarıyla şekillenen ritimlerinde, Pireneler'in dağ mutfağının buharında... Her biri, lüksün yalnızca gösterişle değil, duyu ve algıyla tanımlandığını hatırlatıyor.

Tasarım içeriklerinde sürdürülebilir malzeme arayışları, mimaride kış ışığını yansıtan cam cepheler ve şeffaflık fikrinin modern yorumu öne çıkıyor. Moda söz konusu olduğunda puffer montların couture dönüşümü, mücevher sayfalarında tiaraların çağdaş estetiği yer alıyor. Otomotivde ise elektrikli "grand tourer" projeleri geleceğe dönük yeni bir hız kavramı öneriyor.

Bu kış, şehirlerin ışıkları kadar içsel olanı da fark etmek için bir davet. Crystal, her sayfasında bu sezonu olmayan anlayışın izini sürüyor.

58

Minimal angajman
Aksesuardan modaya
kış seçkisi.

Yeni Audi Q3

Yeni bir sayfa.

Yenilenen iç ve dış tasarımıyla
sıradaki hikayenize hazır.

Audi Teknoloji ile bir adım önde

Q3: Yakıt tüketimi (birleşik): 7,8-5,2 l/100 km; CO₂ emisyonları (birleşik): 177-117 g/km; CO₂ emisyon sınıfı: E. Belirtilen değerler WLTP (Dünya Çapında Uyumlu Hafif Araçlar Test Prosedürü) standartlarına göre ölçülmüştür. Gerçek yakıt tüketimi ve emisyon değerleri; sürüş tarzı, trafik, yol koşulları, araç yükü, hava durumu ve kullanım alışkanlıkları gibi faktörlere bağlı olarak değişiklik gösterebilir. WLTP hakkında daha fazla bilgiye www.audi.com.tr/tr/wltp/ adresinden ulaşabilirsiniz. Detaylar için: audi.com.tr.

Doğuş Otomotiv | Trafik Hayattır | Audi info 444 28 34 | audi.com.tr | Doğuş Otomotiv'in Audi için tercihi Castrol

İÇİNDEKİLER

kış 2025-26

84

Yeni nesil güç sembolü
Kraliyet koleksiyonlarından günümüze "tiara" kültürü.

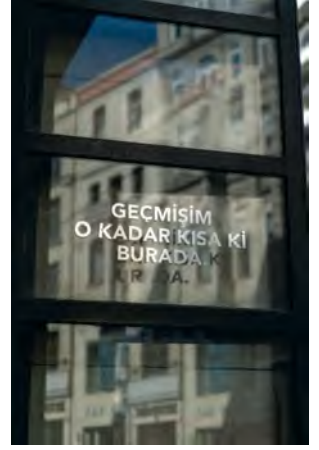

38

Küçülen kasa mı?
Değişen kasa ölçülerinde yüksek saatçilik.

88

Baharın kokusunu hatırlıyor musun?
Yapı Kredi Galerisi'nden bir inceleme.

48

Yeni perspektiflerle tasarımda dönüşüm

Tasarım stüdyolarının sürdürülebilir malzemenin yeniden tanımı.

30

Bask ve Fransız Pireneleri'nde kış mutfağı
Av etleri ve mantar temelli menüler ve Fransız peynir mahzenlerinin eşleşmesi.

70

Yenilenen bir klasik
Puffer montların yeniden yorumlanması.

74

Toprağın sessiz çığlığı
Toprak erozyonu ve verimli tarım alanlarının kaybı.

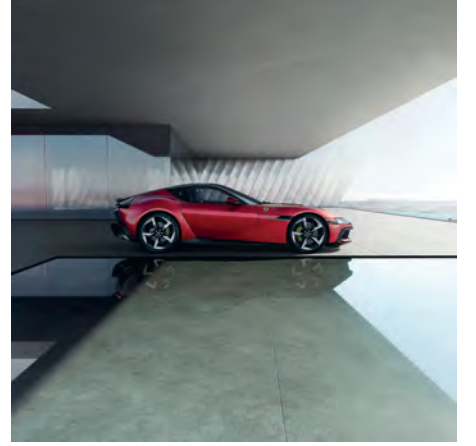
64

Helsinki'nin Nordik ruhu
İskandinav tasarımının kış yolculuğuyla birleştiği nokta.

54

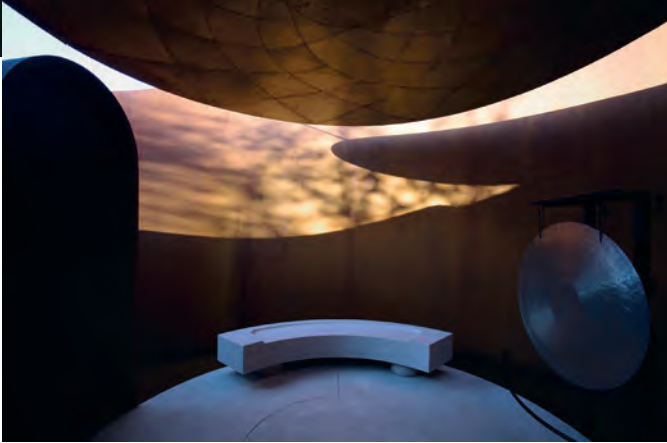
Grand Tourer 2.0: Sessiz görkem
Elektrikli sedan modeller üzerinden geleceğin anlayışı.

80

Camın dinamik dönüşümü
Mimaride cam ve şeffaflık konseptinden bir derleme.

GÜNDEM'DEN KISA KISA

Doshi Retreat, ışık, ses ve malzeme aracılığıyla mimarlığı bir içsel farkındalık alanına dönüştürüyor.

DİNGİNLİK NOKTASI

Vitra Campus içinde inşa edilen Doshi Retreat, Hindistanlı mimar Balkrishna Doshi'nin yaşamının son döneminde tamamlanan ilk uluslararası projesi. Yapı, mimarın "mimarlığın sessizliği" olarak tanımladığı kavramı somutlaştırıyor. Ziyaretçiler, yerin altına doğru kıvrılan bir patikadan geçerek iç mekana ulaşıyor. Bu geçiş, duvarların arasında yankılanan gong ve seramik flüt sesleriyle bir tür meditasyon yolculuğuna dönüşüyor. Yapının merkezinde tavana yerleştirilmiş el dövmesi pirinç bir mandala bulunuyor; güneş ışığı bu yüzeyde kırılarak içeriye yumuşak bir parlaklık yayıyor. Kullanılan XCarb®

çelik malzeme, geri dönüştürülmüş hurda çelikten üretildiği için hem çevreci bir tercih sunuyor hem de zamanla doğal bir renk değişimi kazanarak yaşlanma sürecini görünür kılıyor.

Doshi Retreat, mimarın yalnızca yapı değil, aynı zamanda duyuşsal bir deneyim olabileceğini vurguluyor. Proje, ziyaretçiyi yavaşlamaya, mekanla ve kendi düşünceleriyle baş başa kalmaya davet ediyor. Mimarın "enerjinin akışı" fikrinden esinlenen spiral form, hem doğa hem insanla kurulan ilişkiyi simgeliyor. Bu yapı, modern mimarlığın genellikle gürültülü dünyasında sessizliği merkeze alarak farklı bir deneyim öneriyor.

DAĞ ESİNTİLERİ

1959'da Seiko'nun ilk spor saati olarak tanıtılan Laurel Alpinist, doğa koşullarına karşı dayanıklılığıyla markanın teknik mirasında özel bir yer edindi. Prospex Alpinist modelleri, bu geçmişi günümüzün mühendislik standartlarıyla buluşturuyor. 39.5 mm çapındaki paslanmaz çelik kasa, sert kaplaması sayesinde küçük darbelere karşı koruma sağlarken, 20 bar su geçirmezlik değeriyle arazi kullanımı için uygun bir yapı sunuyor. Kalibre 6R55 mekanizması, 72 saatlik güç rezerviyle güvenilirlik ve süreklilik sağlıyor. Yüksek manyetik direnç özelliği, şehir ve doğa arasında geçiş yapan kullanıcılar için istikrar hissi yaratıyor.

Kadranda yer alan yeşil ton, Alpinist geleneğini çağrıştırırken, indekslerin fosforlu kaplaması düşük ışıktaki görünürlüğü artırıyor. Seiko logosunun altına konumlanan Alpinist amblemi, modelin kökenine gönderme yapıyor. Deri veya çelik kayış seçenekleri, kullanım alışkanlıklarına göre farklı bir ergonomi sunuyor. Kasanın arka yüzeyindeki dağ motifi ise modelin doğayla kurduğu sembolik bağı koruyor.

Prospex Alpinist, 1959'daki ilk modelin dayanıklılık mirasını çağdaş mekanik standartlarla sürdürüyor.

Dior'un 2026 koleksiyonu, geçmişin hatıralarını çağdaş bir ritimle yeniden şekillendiriyor.

AKIŞKAN BİR DİYALOG

Dior'un İlkbahar-Yaz 2026 koleksiyonu, markanın tarihini muhafaza etmekle yeniden düzenlemek arasındaki gerilimden besleniyor. Koleksiyonun arkasındaki düşünce, geçmişin silüetlerini bugünün ritmiyle harmanlayarak, moda dilini sezgisel bir anlatı biçimine dönüştürmek. Tasarımlar, geçmişten alınan hatıraları "kutulama" fikriyle yeniden çerçeveleyiyor; bu yaklaşım, hatırlama ile yeniden yaratma arasındaki sınırdaki ilerleyen bir estetik inşa ediyor. Renk paleti, yumuşak tonların arasına yerleştirilen ani kontrastlarla duygusal bir denge kuruyor. Kıyafetlerdeki yapı çözülmüş formlar, sadelik içinde ustalığı, dinginlik içinde hareketi vurguluyor.

Defilenin görsel anlatısında, biçim ve anlam arasındaki ilişki parçalanarak yeniden düzenleniyor. Silüetlerin akışı, hem gerilimi hem uyumu taşıyor; geçmişle şimdi arasında bir kesintisizlik hissi yaratıyor. Işık, doku ve hareket arasındaki bu karşılaşma, giysiyi bir kimlik unsuru değil, bir düşünme alanı haline getiriyor. Koleksiyon, değişimin kaçınılmazlığına sessiz ama kararlı bir yanıt niteliğinde.

OTANTİK AMA MODERN

Sevilla'nın dar taşlı sokakları arasında yer alan Hotel Casa del Limonero, 15. yüzyıla ait bir soylu sarayın tarihi dokusunu günümüzün sanat-tasarım anlayışıyla birleştiriyor. Mahiyeti ve mimarisiyle Al-Andalus'un mirasını barındıran yapının avlusundaki Mudejar sütunları ve el boyaması seramik paneller, modern sanat koleksiyonları ve çağdaş mobilya seçimleriyle karşılık buluyor. İç mekan tasarımı, Fransız bir sanat koleksiyoneri ile Sevilleli iç mimarın iş birliğiyle biçimlenmiş; restorasyon uzmanlarının elinden çıkan ahşap işçiliği, döneme ait detayların özenle yeniden yorumlanmasıyla dikkati çekiyor. Lobi ve ortak alanlardaki 16. yüzyıl Floransa kökenli sandalye, 1960'lardan bir 'Mies' oturma birimi ve çağdaş cam-alüminyum vitrin gibi örnekler, oteli görsel hafızanın katmanlı bir sahnesine dönüştürüyor.

Her biri farklı tasarım dokusuna sahip 14 oda ve süit, konuklara mekanın mimari mirasını hissettirecek biçimde kurgulanmış. Bahçe ve teras üzerindeki portakal-limon ağaçları arasında dinlenme alanı, havuz ve hamam kısmı ise İtalyan-Fas karışımı mozaiklerle kaplanmış zeminleriyle sakinleştirici bir kaçış sunuyor. Şehrin başlıca simgelerinden biri olan Giralda çan kulesinin teraslardan görünümü, odaların içinde zamana yayılan perspektifler yaratıyor. Otel, sanat galerileri ve çağdaş restoranlarla çevrili konumu sayesinde yalnızca bir konaklama değil, Sevilla'nın canlı kültür ortamının parçası olmaya davet ediyor.

Hotel Casa del Limonero'nun avlusundaki Mudejar sütunlar ve çağdaş sanat eserleri, mekanda tarih ile günümüzü bir araya getiriyor.

Repossi ve Sterling Ruby iş birliğinden ortaya çıkan broş, takı ile heykel arasındaki sınırları estetize ediyor.

MINİMALİZM ÖN PLANDA

Repossi ve Sterling Ruby iş birliğiyle yaratılan broş, geleneksel mücevher tasarımının sınırlarını sessiz ama belirgin bir şekilde yeniden tanımlıyor. On sekiz ayar altından üretilen bu obje, Ruby'nin duvar yerleştirilebilir heykel serilerinden ilham alıyor; minimalist çizgiler ve keskin geometrik formlar, mücevherin taşıdığı sanatsal değeri öne çıkarıyor. Uzun süredir devam eden dostluk ve ortak estetik söylem üzerine inşa edilen bu çalışma, Reposi'nin mimari referanslı tasarım yaklaşımını Ruby'nin disiplinler arası pratikleriyle buluşturuyor. Broşun "çubuk" ve "şerit" unsurlarının üst üste bindirilmesi, hem takının hem de sanat nesnesinin sınırlarının bulanıklaştığı bir form yaratıyor. Bu parça yalnızca bir aksesuar değil; aynı zamanda mücevher ve heykelin kesişim noktasında duran düşünsel bir nesne.

Bu mücevherde minimalizm ödün vermeden "hiyerarşi" kavramını tersine çeviriyor: Geleneksel değerler yerine disiplinler arası bir diyaloga odaklanılıyor. Ruby'nin "yüksek mücevher" ortamını bir sanat uzamına dönüştürme arayışı, Reposi'nin tasarımında berrak bir biçim diliyle karşılık buluyor. Tek bir üst elmasla tamamlanan broş, uniseks bir kullanım önerisi sunarken, altının nadir tonu da formun sözsüz anlatısını güçlendiriyor. İster ceket ister kokteyl elbisesine tutturulsun, parça giyilen nesneden ziyade bir katman olarak devreye giriyor; algı ve kudret değişimi, sessiz bir dönüşüm aralığında hissediliyor. Mücevher ve sanat arasındaki çizgi bu çalışmada silikleşiyor; izleyici, takanla birlikte bir estetik deneyim alanına davet ediliyor.

ZAMANIN BİR ADIM ÖTESİNDE

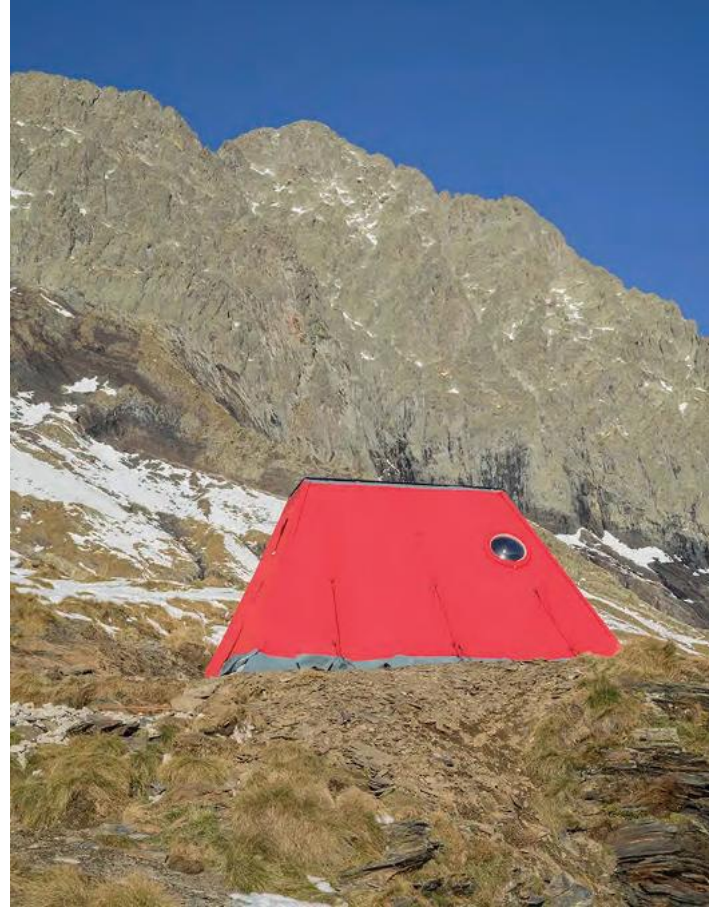
Mercedes-Benz'in Vision Concept otomobili, markanın tarihsel referanslarını ileri teknolojiyle harmanlayan yeni bir yorum sunuyor. Uzun kaput, alçalan tavan çizgisi ve sade yüzey geometrisiyle otomobil, 1930'ların grand touring geleneğini günümüze taşıyor. Ön bölümdeki aydınlatmalı panel, markanın klasik ızgara yapısını dijital bir yüzeyle değiştirirken, hava akışını optimize eden hatlar hem mühendislik hem estetik açısından deneysel bir yön izliyor. İç mekanda pirinç detaylar, pelüş benzeri dokular ve mat cam ekranlar birlikte kullanılmış; analog hissi tamamen ortadan kaldırmadan dijital bir

atmosfer yaratılmış. Araç, güneş enerjisinden beslenen boya kaplaması ve Level 4 otonom sürüş sistemleriyle geleceğin mobilite vizyonuna gönderme yapıyor.

Bu konsept, yalnızca yeni bir form arayışı değil; markanın kendine yönelttiği bir soru niteliğinde. Tasarım ekibinin ifadesiyle proje, "duyusal sadelik" üzerinden otomobilin ne kadar soyutlanabileceğini araştırıyor. Gövdenin akıcı oranları kadar iç mekandaki sessizlik de sürüş deneyimini yeniden tanımlıyor. Vision Concept'in üretim planı açıklanmasa da, model markanın tasarım dilinin gelecekteki yönünü işaret eden bir ön çalışma olarak değerlendiriliyor.

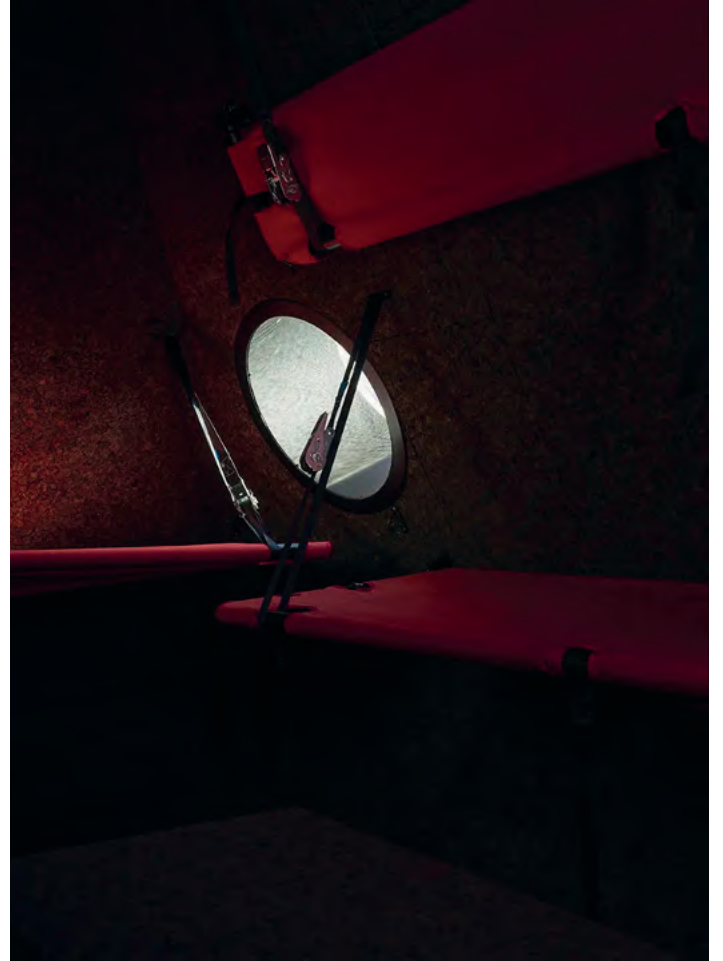
**Mercedes-Benz
Vision Concept,
1930'ların
tasarım kodlarını
ileri teknolojiyle
birleştirerek
otomobil formuna
yeni bir ifade
kazandırıyor.**

Kırmızı dış kabuğuyla dikkat çeken Aldo Frattini Bivouac, İtalyan Alplerinde dağcılar için güvenli ve sürdürülebilir bir barınak sunuyor.

İTALYA ALPLERİNDE YENİ NESİL DAĞ SİĞİNAĞI
İtalya'nın Val Seriana vadisinde, Orobic Alpleri'nin yüksek kesimlerine inşa edilen Aldo Frattini Bivouac, modern malzemelerle yapılmış kompakt bir dağ barınağı. Eski, asbestli bir sığınığın yerine tasarlanan yapı; dağcılar ve yürüyüşçüler için güvenli, çevreyle uyumlu bir mola noktası sunuyor. Üç modülden oluşan yapı, atölyede üretilip helikopterle bölgeye taşınmış. Dış yüzeyinde kullanılan kırmızı gergi kumaş, uzak mesafeden görünürlük sağlarken klasik çadır hissini de koruyor. İç kısımda yer alan mantar paneller ses ve ısı yalıtımı sağlıyor, böylece sığınak hem yaz hem kış koşullarında kullanılabilir. Hafif çelik strüktür, zorlu dağ koşullarına dayanıklı olmasına rağmen doğal çevreye minimum etkiyle konumlanmış.

Dokuz kişilik kapasiteye sahip iç düzen sade ama işlevsel biçimde planlanmış. Ahşap zemin, katlanabilir yataklar ve dar pencereler, barınağı hem sıcak hem korunaklı bir mekana dönüştürüyor. Proje, "dağa zarar vermeden inşa etmek" ilkesini merkeze alıyor; bu nedenle sökülebilir ve geri dönüştürülebilir malzemeler tercih edilmiş. Aldo Frattini Bivouac, dağ mimarisinde hafiflik, dayanıklılık ve çevreyle denge kavramlarını yeniden tanımlayan çağdaş bir örnek olarak öne çıkıyor.

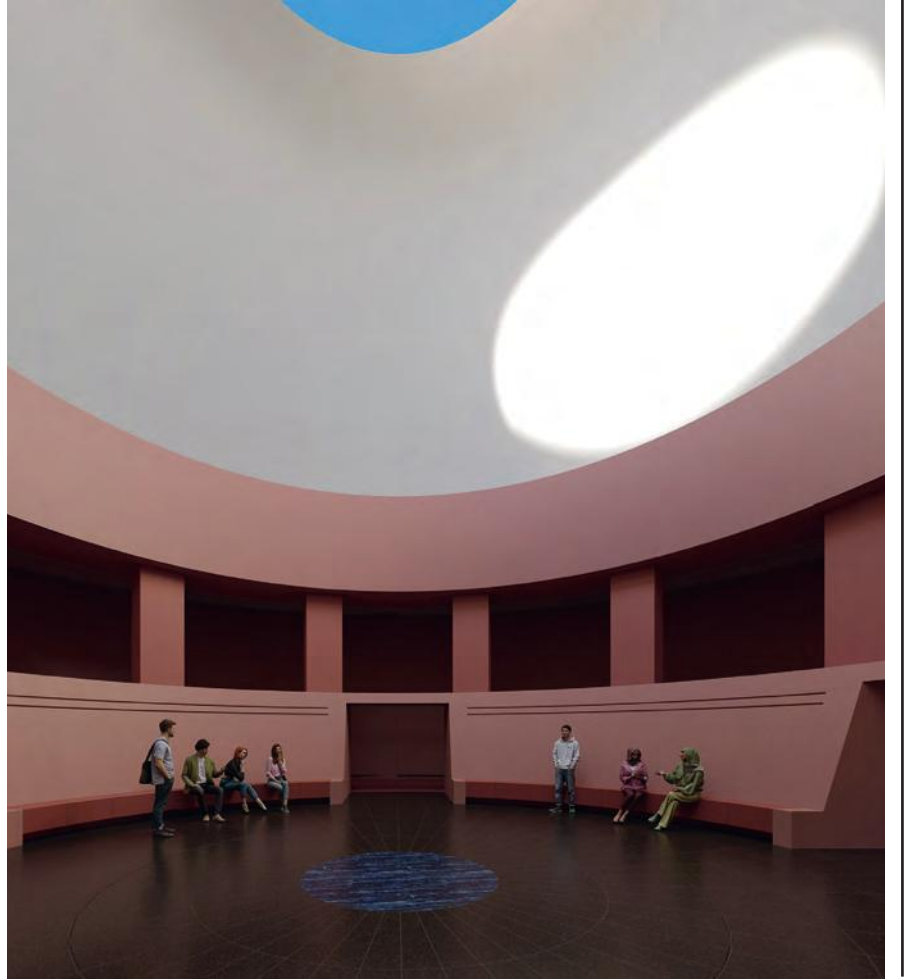

As Seen Below
– *The Dome*,
gökyüzünü
yapının kalbine
taşıyarak
izleyiciyi ışığın
ve sessizliğin
içinde yeniden
konumlandırıyor.

GÖKYÜZÜNE BAKMAK

Amerikalı sanatçı James Turrell, Danimarka'daki ARoS Aarhus Sanat Müzesi için hazırladığı en büyük Skyspace çalışması *As Seen Below – The Dome* ile 2026 yazında ziyaretçilerin karşısına çıkacak. Yaklaşık 40 metre çapında ve 16 metre yüksekliğindeki bu kubbe biçimli yapı, zemine kısmen gömülü olarak inşa edildi. Tavanındaki geniş dairesel açıklık, gökyüzünü bir pencere gibi mekanın içine taşıırken izleyiciyi ışıkla çevrili bir atmosferin merkezine yerleştiriyor. Ziyaretçiler, yer altından geçen dar bir tünel aracılığıyla yapıya ulaşıyor; bu geçiş sessizliği artırıyor ve deneyimi meditasyon benzeri bir ritme dönüştürüyor. İç mekanda, gün boyunca değişen doğal ışık ve renk geçişleri, Turrell'in ışığı bir malzeme olarak ele alma yaklaşımını güçlendiriyor.

As Seen Below – The Dome, yalnızca bir sanat eseri değil, aynı zamanda müzenin yeni yeraltı sergi alanıyla bütünleşen mimari bir uzantı olarak düşünülmüş. Oturma basamaklarıyla çevrili iç avlu, izleyiciyi gökyüzüne doğru yönlendiriyor; yapı, doğa ve insan arasındaki etkileşimi görünür kılıyor. Turrell'in amacı gökyüzünü temsil etmek değil, bakma eylemini yeniden tanımlamak. İzleyici, sessizlik içinde otururken zaman, ışık ve algı yavaşça birbirine karışıyor.

**Macan GTS
Electric
modelinin 0-100
km/sa hızlanma
süresi 3,8 saniye.**

YENİ BİR SEVİYE

Porsche, Macan ailesine eklediği tam elektrikli GTS versiyonuyla performans SUV segmentinde yeni bir sayfa açıyor. Aracın iki elektromotorlu sistemi, normal kullanımda 380 kW güç sunarken, Launch Control ile bu rakam 420 kW seviyesine ulaşabiliyor. Üretici verilerine göre 0-100 km/sa hızlanma süresi yalnızca 3,8 saniye, azami hız ise 250 km/sa olarak sınırlandırılmış. 100 kWh'lık yüksek voltajlı bataryası ve 800 V mimarisiyle araç, 10 %'ten 80 %'e yaklaşık 21 dakikada şarj edilebiliyor. Bu hızlı şarj özelliği, uzun yol performansını desteklerken, Macan GTS'in günlük kullanımda da yüksek verimlilik sağlamasına olanak tanıyor. Geniş tork dağılımı sayesinde araç, her hızda istikrarlı çekiş ve kontrollü ivmelenme sunuyor.

Dış görünümünde koyu tonlu detaylar, genişletilmiş yan etekler ve alçaltılmış gövde yapısı öne çıkıyor. İç mekanda Race-Tex döşemeli spor koltuklar, 18 yönlü ayar seçeneği ve renk uyumlu ambiyans aydınlatmasıyla sportif bir atmosfer oluşturulmuş. GTS versiyonu, Macan Electric serisinde sürüş dinamiklerini en üst seviyeye taşıyan model olarak konumlanıyor. Havalı süspansiyon sistemi, arka aks ağırlık dağılımı ve Porsche Torque Vectoring Plus teknolojisi, viraj dengesi ve yol tutuşu üzerinde belirgin bir fark yaratıyor.

**Ilaria Icardi,
modadaki
deneyimini
heykelsi
mücevherlere
dönüştürerek
zamansız bir
anlatım dili
yaratıyor.**

ILARIA ICARDI

ŞERİT DEĞİŞTİRME

Moda dünyasında uzun yıllar Céline ve Victoria Beckham gibi markalarda kreatif direktör olarak görev yapan Ilaria Icardi, kendi adını taşıyan mücevher markasıyla tasarım yaklaşımını daha kişisel bir boyuta taşıyor. İtalya'da el işçiliğiyle, siparişe göre üretilen parçalar; modern heykel formlarını, 1970'ler ve 1980'lerin arşivsel mücevher estetiğiyle buluşturuyor. Icardi'nin malzeme seçiminde sade altın yüzeylerle doğal taşların organik birlikteliği öne çıkıyor. Kıvrımlı yüzükler, zincir formundaki kolyeler ve asimetrik bilezikler, hem geçmişle bağ kuruyor hem de zamansız bir sadelik öneriyor. Her tasarım, Icardi'nin modadan ödün vermeyen titizliğini, el yapımı işçiliğin yavaş temposuyla dengeliyor.

Bu mücevher anlayışı, parlaklığı değil, yüzeydeki izleri ve sürecin doğallığını önemseyen bir felsefeye dayanıyor. "Kusurlu güzellik" kavramı, markanın biçimsel yönünü tanımlarken, tasarımlar kullanıcıyla birlikte anlam kazanıyor. Icardi'ye göre mücevher, bir statü göstergesi değil, kimliğin sessiz bir yansıması. Bu yaklaşım, markayı geçici trendlerden ayırıyor; takının bir moda unsuru değil, kişisel bir hikaye taşıyıcısı olduğunu hatırlatıyor.

Fotoğraf: Pınar Gediközer

YAPI KREDİ ÖZEL BANKACILIK VE SANATIN DÖNÜŞTÜRÜCÜ GÜCÜ

Yapı Kredi Özel Bankacılık, finansal dünyada elde ettiği gücü kültür, sanat ve toplumsal gelişim alanlarında anlamlı bir değere dönüştürmeyi sorumluluğunun önemli bir parçası olarak görüyor. Bu kapsamda destek verdiği projelerle, sanatın toplumsal konularla kurduğu güçlü bağı görünür kılarak, sanatçılar, koleksiyonerler ve sanatseverler arasında anlamlı köprüler kuruyor. Finansal birikimin en değerli tamamlayıcısının kültürel birikim olduğuna inanan Yapı Kredi Özel Bankacılık, sanatın farklı disiplinlerinde çalışmalar yapıyor.

SANATA KESİNTİSİZ DESTEK

Yapı Kredi Özel Bankacılık'ın kültür sanatına verdiği desteğin son örneklerinden birisi ise "Gel Kızgınlığı(nı/mızı) Konuşalım Öyleyse" sergisi oldu. Küratör Pelin Uran'ın sergisi, devam eden bir yas hikayesi üzerine kurulu üçlemenin son ayağı olarak izleyiciyle buluştu. Yapı Kredi Özel Bankacılık'ın da destekçileri arasında bulunduğu sergi, 18. İstanbul Bienali Paralel Etkinlikleri kapsamında, geçtiğimiz sonbahar Bilsar Arka Bina'da düzenlendi. İzleyicisini hem bireysel hem de toplumsal düzeyde düşünmeye davet eden sergi; duyguların bastırılmadığı, konuşulabildiği bir alan yarattı. İlhamını kızgınlığın temas arzusunun dönük yönünden alıp, bu duyguyu daha iyi anlamak amacıyla derinlere inen serginin başlığı, 2 karakterin

Gel Kızgınlığı(nı/mızı) Konuşalım Öyleyse sergisi.

hayali bir sohbetinden esinlendi. Ayrıca sergi, kızgınlığı bir duygu olarak ele alıp saldırganlık ve öfke harici davranışsal tezahürleri daha geniş bir olgu mahiyetiyle konumlandırdı.

PROFESYONEL DANIŞMANLIK HİZMETİ

Yapı Kredi Özel Bankacılık, müşterilerine sunduğu ayrıcalıklı hizmetlerle de sanata desteğini kesintisiz sürdürüyor. Bu kapsamda koleksiyoner veya koleksiyonerliğe yeni başlayacak sanatsever müşterilerin, sanatın çeşitli alanlarında duydukları danışmanlık ihtiyaçlarını Sanat Danışmanlığı hizmeti ile karşılıyor. Doğru eserlerin alınması, nitelikli ve getirisi yüksek koleksiyon oluşturulması, sahip olunan koleksiyonun nasıl korunacağı, yıpranan eserlerin nasıl onarılacağı, koleksiyon değerini artırmak için eklenmesi ya da elden çıkarılması gereken eserler gibi birçok detaylı hizmeti müşterilerine sunuyor. Bununla birlikte Yapı Kredi Özel Bankacılık müşterileri, Sanat Eserleri Kredisi ile dilediği eseri uygun şartlarla satın alabiliyor. Uzman danışmanlar, sanat piyasasındaki gelişmeleri yakından takip ediyor; koleksiyonların estetik, tarihsel ve finansal değerini bütüncül bir yaklaşımla değerlendiriyor. Böylece müşterilere sadece finansal değil, kültürel açıdan da değer yaratan bir danışmanlık deneyimi sunuyor.

GENÇ YETENEKLERE DESTEKLE SANATIN GELECEĞİNE YATIRIM YAPIYOR

Yapı Kredi Özel Bankacılık, sanatın geleceği için de önemli çalışmalar gerçekleştiriyor. Yapı Kredi Özel Bankacılık Sanat Bursu Fonu ile genç sanatçılara ilham ve destek veriyor. Genç yeteneklerin yanında olmak için Türk Eğitim Vakfı'yla oluşturulan bu fona isteyen herkes katkı sağlayabiliyor. Yapı Kredi Özel Bankacılık Sanat Bursu Fonu aracılığıyla sağlanan burslarla, genç sanatçıların yaratıcı potansiyellerini gerçeğe dönüştürmelerine olanak veriliyor. Bursiyerlerin her alanda desteklenmesine önem veren Banka, geçtiğimiz yıllarda World Akustik konserleri kapsamında bursiyerlerini Yapı Kredi Bomontiada sahnesinde izleyiciyle buluşturdu. Yapı Kredi Özel Bankacılık, zaman içerisinde bursiyerlerinin sayısını artırmayı, sanatın ve sanatçının her daim yanında olmayı amaçlıyor. Kurum sanatın gelişimine yönelik attığı bu adımlarla hem bireylere hem de ülkemizin sanat birikiminin de gelişimine katkı sunuyor. Attıkları tüm adımlarda, toplumsal fayda odağında değer yaratmayı önemsediklerini söyleyen Yapı Kredi Özel Bankacılık ve Varlık Yönetimi Yönetim Başkanı Seda İkizler Yapı Kredi liderliğinde sanatın dönüştürücü gücüyle şöyle özetliyor: “Sanatı herkes için erişilebilir kılma hedefimiz doğrultusunda, Türk Eğitim Vakfı (TEV) ile hayata geçirdiğimiz

Yapı Kredi Özel Bankacılık ve Varlık Yönetimi
Yönetim Başkanı Seda İkizler

Yapı Kredi Özel Bankacılık Sanat Bursu Fonu ile genç sanatçılara maddi destek sunarak onların hayallerine, umutlarına ve yaratıcı potansiyellerine dokunuyoruz. Çünkü biz, sanatın yalnızca bir ifade biçimi değil, aynı zamanda dönüştürücü bir gücü olduğuna inanıyoruz. Bu güç; bireyleri olduğu kadar toplumları da dönüştürüyor ve ufukları genişletiyor. Biz de bu inançla, geleceğin sanatçılarına kendi seslerini bulabilecekleri, özgün bir yol çizebilecekleri bir alan yaratmayı amaçlıyoruz. Genç sanatçılarla hayalleri arasındaki sınırları kaldırmak için hayata geçirdiğimiz bu burs programı sayesinde, yaratıcı düşüncenin önündeki engelleri kaldırıyor, sanatı bir ayrıcalık olmaktan çıkarıp bir imkana dönüştürüyoruz. Bugün desteklediğimiz her genç, yarının ilham veren sanatçısı olma potansiyelini taşıyor. Onlardan doğacak fikirlerin, duyguların ve eserlerin, geleceğin kültürel mirasına yön vereceğine inanıyoruz. Sanat eğitimini sürdüren bursiyerlerimizin hayallerinin peşinden gitmesi, yeteneklerini cesaretle ortaya koyması ve kendi hikayelerini eserlerine yansıtması bizim için büyük bir sevinç ve gurur kaynağı. Onların başarılarını, aynı zamanda ülkemizin kültürel zenginliğine yapılan kalıcı bir yatırım olarak görüyoruz. Yapı Kredi Özel Bankacılık olarak, sanatın dönüştürücü gücüne olan inancımızla hem bugünün sanatçılarını hem de yarının yaratıcı nesillerini desteklemeye ve bir adım önde olmalarına katkı sağlamaya devam edeceğiz.”

2018 yılında kurulan R&R Kundura, İstanbul Şişli'deki atölyesinde kişiye özel ayakkabılar hazırlıyor.

USTALARIN SESSİZ AYAK SESLERİ VE R&R KUNDURA’NIN HİKAYESİ

Yazı: Aylin Kumdagezer

**R&R
Kundura’nın
koleksiyonları,
Anadolu’nun
antik kentlerinden
ilham alıyor.**

Bir zamanlar bir çift ayakkabı kadın ve erkeğe ayrı modelde, sağ ve sol olarak üretilmiyordu. Her çift "üniseks"ti; giyildikçe sahibinin adımlarına, yürüyüşüne, hatta karakterine uyum sağlardı. Antik çağlardan bu yana ayakkabı, insanla en yakın kişisel bağı olan nesnelerden biri oldu. Mezopotamya’nın hasır sandaletlerinden Roma lejyonlarının kalın tabanlı botlarına, 17. yüzyılın süvari çizimlerinden 19. yüzyıl şehir beyefendilerinin iskeletlerine, her ayakkabı bir zırh, bir statü göstergesi, hatta bir kimlik ifadesiydi. Seri üretimle birlikte bu samimiyet de kayboldu; artık ayakkabılar onu giyen insana değil, insan ayakkabıya uymaya başladı.

Ayakkabı zanaatı Orta Çağ’dan bu yana “cordwainer” ve “cobbler” ayrımıyla biliniyor; birincisi yeni ayakkabı yapan ustayı, ikincisi onaranı temsil eder. Her ikisi de deriyle insan anatomisi arasında sessiz bir diyalog kurar. Usta önce ayağın kalıbını çıkarır, deriyi nemlendirir, form

verir, ardından köseleyi elle diker. 1800’lerde geliştirilen *Goodyear welt* tekniği -taban ve sayanın ara dikişle birleştirilmesi- bugün hala ustalık göstergesi. Bu yöntem, ayakkabıya hem dayanıklılık hem de tamir edilebilirlik kazandırır. Günümüzde bu zanaat Avrupa’da yalnızca birkaç küçük atölyede yaşatılıyor Türkiye hala güçlü el emeği geleneğini sürdüren ender ülkelerden biri konumunda. İstanbul’daki ustalar, sessiz bir direnişle bu kadim mesleği yaşatmaya devam ediyor.

Bugün el yapımı ayakkabı, bir ihtiyaçtan çok bir duruşu ifade ediyor; sanayileşmiş dünyanın hızına karşı sabrın, detayın ve emeğin bir hatırlatıcısı... İyi bir el yapımı ayakkabı hala 16 farklı ölçü alınarak hazırlanıyor ve ustasının en az 50 saatini alıyor. Makineleşmiş dünyada bu sabır, neredeyse bir lüks haline geldi. Ancak halen “usta işi” bir dünyanın değerine inananlar var. İşte tam da burada R&R Kundura devreye giriyor.

İyi bir el yapımı
ayakkabı
hala 16 farklı
ölçü alınarak
hazırlanıyor ve
ustasının en az
50 saatini alıyor.

R&R Kundura, 2018 yılında Rahmi M. Koç ile Raif Bilir'in ortaklığında kuruldu. İsmi iki kurucusunun baş harflerinden alan marka, modern dünyanın unutmaya başladığı bir zanaatı yeniden görünür kılıyor. İstanbul Şişli'deki atölyede, Türkiye'nin yetenekli ustaları klasik el aletleriyle çalışıyor. Her ayakkabı kişiye özel olarak hazırlanıyor; ayak ölçüsü 16 farklı açıdan alınıyor, o ölçülere özel kalıp çıkarılıyor ve bu kalıp müşteriye özel olarak saklanıyor. Her yeni sipariş, aynı kalıptan doğuyor; tıpkı bir usta ile müşterisi arasında kurulan sessiz dostluk gibi.

R&R atölyesinden çıkan her çift, bir sanat objesi kadar kişisel. Kullanılan deriler dünyanın dört bir yanından seçiliyor; her birinin dokusu, rengi, esnekliği titizlikle inceleniyor. Atölyenin, yıllarını bu zanaata adanmış ustaları, Ersin Gökçen,

Günay Akyok ve Mehmet Ölmez dikişin sesini bir enstrüman gibi kullanıyor. Onlara göre bir ayakkabının mükemmelliği, sahibine "yeni alınmış" değil, "zaten senelerdir sende" hissi vermesinde saklı.

Markanın koleksiyonları, Anadolu'nun antik kentlerinden ilham alıyor: Troia, Aspendos, Ephesus, Pergamon... Her bir model, kültürel miras gibi geçmişle bugün buluşturuyor. Renk skalası klasik siyah, kahverengi ve taba tonlarından, lacivert ve bordo gibi zamanı yok sayan seçeneklere uzanıyor. Yaz sezonlarında ise astarsız ve hafif loafer modelleri öne çıkıyor. Tüm tasarımlar bir yıl garantili ve 3 ayda bir düzenli olarak ücretsiz bakım hizmetiyle sunuluyor; R&R ve müşterisi arasındaki bağ, satışla bitmiyor, satıştan sonra da sürüyor.

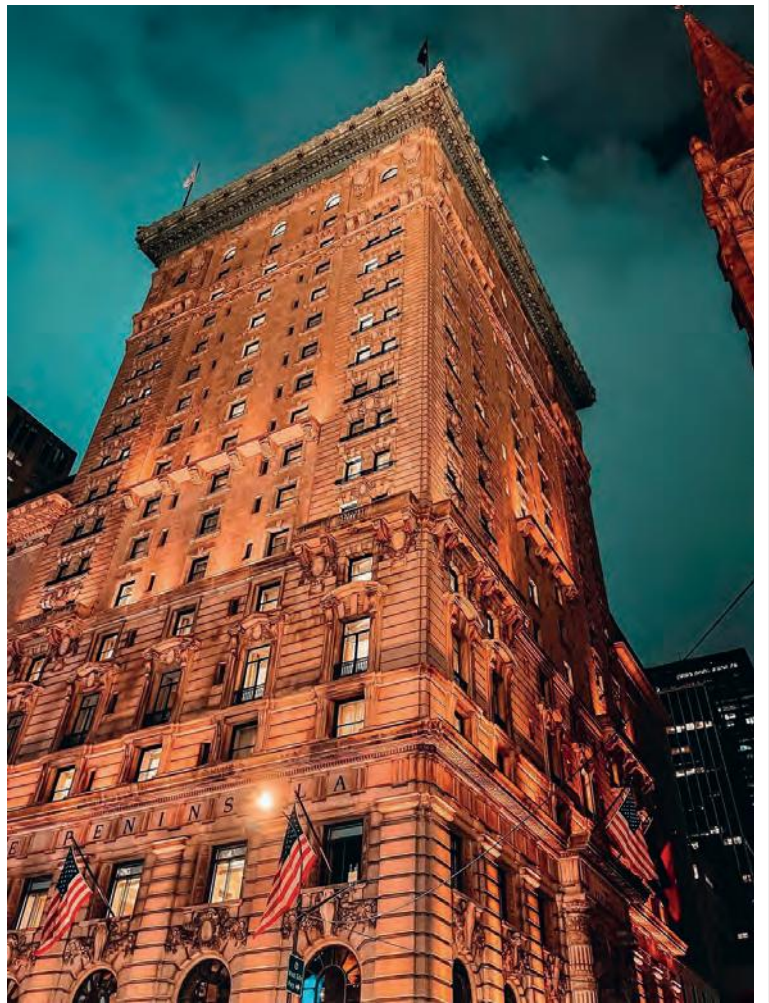
R&R Kundura'nın hikayesi, yalnızca ayakkabı üretmek değil, bir geleneği sürdürmek üzerine kurulu. Günde en fazla üç çift ayakkabı üretebilen atölye, butik ölçeğini korumakta kararlı. Marka, reklamla değil, sadık müşterilerinin sözüyle büyüyor. Bugün portföyünde yaklaşık 700 özel müşteri bulunuyor; iş insanlarından koleksiyonerlere uzanan seçkin bir kitleye hizmet veriyor.

El yapımı bir ayakkabı, giyildiği ilk gün değil, yıllar içinde sahibinin adımlarına göre yaşlanır. Tıpkı ustasının elinde şekillendiği gibi, zamanla kişiye ait bir hikayeye dönüşür. R&R Kundura da tam olarak bunu yapıyor: Modern dünyanın hızına karşı, bir ustanın sabırla zamanı dikiyor. Her dikiş bir nefes, her taban bir hatıra. Zira bazen ilerlemenin en güzel yolu, adımlarını geçmişin ustalığına emanet etmektir.

Atölyenin, yıllarını bu zanaata adanmış ustalarına göre ayakkabının mükemmelliği, sahibine “yeni alınmış” değil, “zaten senelerdir sende” hissi vermesinde saklı.

KIŞ ESTETİĞİNİN ÜÇ HALİ

Yazı: Berna Albaş

New York
Tribeca'da Robert
De Niro'nun
sahip olduğu The
Greenwich Hotel.

Sol sayfa
saat yönünde:

Midtown
Manhattan'da
yer alan, eski
Gilded Age
mirasını modern
lüksle buluşturan
The Fifth Avenue
Hotel.

Modern tasarımı
ve özgün estetiğiyle
dikkat çeken
New York'taki
Modern Currency.

New York'taki
Equinox Hotel
odağını wellbeing
konseptine
çeviriyor.

Klasik anlayışı
çağdaş konforla
birleştiren
The Peninsula
New York.

Kış geceleri, şehirlerin hem karanlığı hem de ışığı, sessizliği ve malzemeyi kendi lehine kullanma biçimini sergilediği zamanlardır. Neon ve buhar, ışık huzmeleri ve cam cepheler, yüksek sesli vitrinden çok duyguya odaklanır. Metropollerde geceler, "lüks" kavramı yeniden biçim alıyor. Bu yazıda üç kent; Tokyo, New York ve Paris, kışın şehir ışıkları, gastronomi ve lüks alışveriş üçgeninde ele alınacak. Bu kentlerde yaşayan ya da buraya sıkça gelen gezginler için alışılmışın ötesinde birer deneyim rotası sunuluyor; fakat detaylar evrensel değil, seçkinleşmiş.

Tokyo'da gece, bir ışık partiyonu gibi başlar. Henüz hava tam kararmamışken Ginza sokaklarında vitrinlerin altın ve gümüş tonları, yerini karla yarışan ışık hüzmeleriyle doldurur. Bu ışıklar rastgele değil -mimari yapıların, cam ve çelik yüzeylerin, yürüyüş üzerindeki pavé taşlarının bir yansıması. Tokyo'nun lüksü vitrinde değil; vitrinin ardında kurduğu malzeme, ışık ve gölgenin üçlü koreografisindedir. Ginza Six'in çatısından aşağı baktığınızda, şehir ışıklarıyla dolaşan gölgelerle karşılaşsınız; alışverişten sonra geceyi bir izleme eylemine dönüştüren deneyim tam da budur. Kışın kuru havası ve temiz asfalt kaldırımlar, bu düzenin daha da belirginleşmesini sağlar. Japon mutfağı Tokyo'da bir başlık değil,

bir bağlamdır. Bu şehirde gastronomi tat almanın dışında malzemeyi sezmek, mekanla uyumlanmak ve zamanın akışını yeniden deneyimlemek anlamına geliyor. Örneğin Daigo, 2025 yılında ilk kez bir Michelin yıldızı kazanmış ve aynı zamanda sürdürülebilir mutfak stratejisiyle "Yeşil Yıldız" kazanan bir adres olarak öne çıktı. Tokyo'da 2025 edisyonunda 12 üç yıldızlı, 25 iki yıldızlı ve 132 bir yıldızlı restoranla toplam 504 kayıtlı mekan yer alıyor. Bu sayılar şehrin gastronomisinin batısal tekdüzeliğe karşı zengin bir çeşitlilik sunduğunun kanıtı. Kış haricinde büyük anlam taşımayan malzemeler -yengeç türleri, matsuba-kani, ızgara ay balığı- bu soğuk mevsimde değer kazanır. Burada lüks, uzun saatler boyunca tüketilen menü değil; her bir tabaktaki bilinçli kararın fark edilmesi demek.

Alışveriş açısından Tokyo da benzer şekilde seçkin. Büyük logolar mevcut olsa bile asıl ilgi, vitrinin ardındaki malzemede; el işçiliği cam objeler, sınırlı üretim tekstiller, dikkatle tasarlanmış mobilya parçası gibi... Bu kentte lüks, tüketim davranışından çok "nerede olduğumu hissedebilirim?" sorusunun cevabıdır. Ve kış gecesinde, vitrinden bir obje alırken dış cephe camlarının parıltısı, yürüyüş yolunu kaplayan karlar, bot tabanındaki su damlasının sesi bile bu deneyimin bir parçası olur.

Sol sayfa
saat yönünde:

**Opéra Garnier
ve Galeries
Lafayette'e yakın
konumuyla
klasik Fransız
lüksünü modern
dokunuşlarla
harmanlayan
La Réserve Paris.**

**Champagne
bölgesinde
yer alan, bağ
manzaralı ve
doğayla iç içe
spa oteli, Royal
Champagne.**

**Champs-Élysées
yakınında yer
alan, sanatla bezeli
iç mekanlarıyla
Paris lüksünü
yansıtan Four
Seasons Hotel
George V Paris.**

**Champs-
Élysées'ye birkaç
adım uzaklıkta
konumlanan
Hôtel Balzac,
Paris'in tarihi
dokusunu
modern konforla
birleştiriyor.**

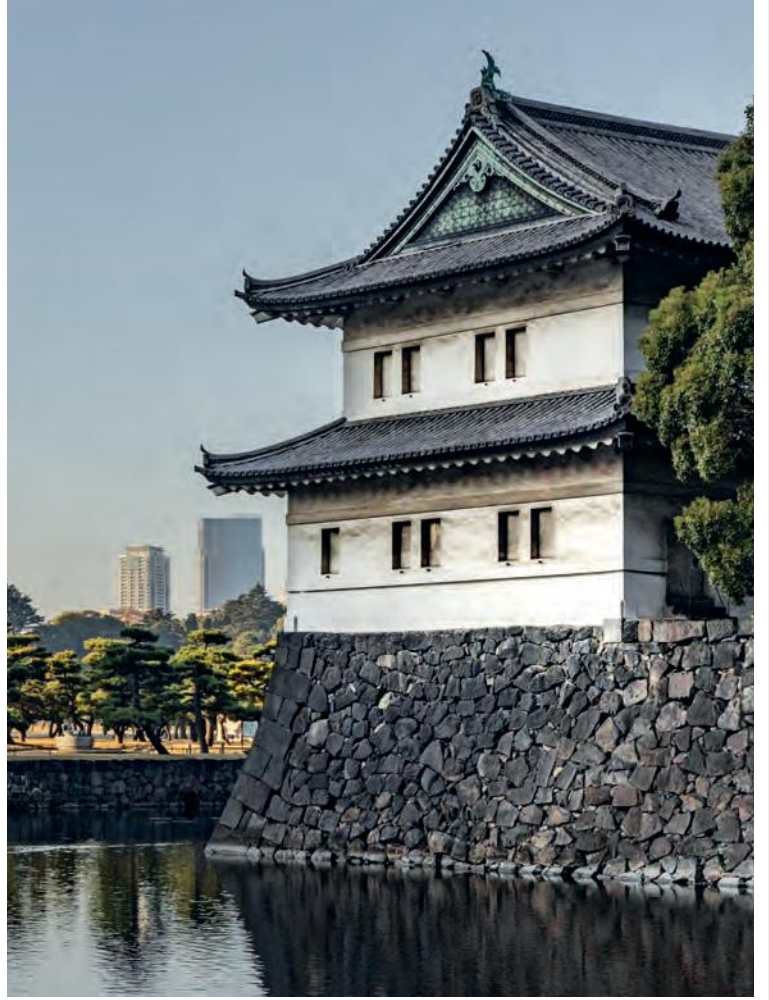
New York ise bir başka boyuttadır. Manhattan'ın gökdelen silüeti, cam ve metal yüzeylerle ışığın kırılmasına sahne olur. Kış sabahları donuk bulutlar şehrin üstünü örerken, Empire State'in anteninden yansıyan ışık altın ve gümüş tonlarına uzanır. Bu şehirde ışık adeta heykele dönüşerek sokakları üç boyutlu bir tiyatro setine dönüştürür. Lüks ise yine vitrinle sınırlı değil; bir butiğin cephesiyle, bir brasserie lobisiyle, bir saatte harcadığınız zamanla ilgili. Fifth Avenue'nin kış vitrinleri sadece markaları göstermiyor; markaların şehirle kurduğu diyalogları ve ışığın kenti kurgulama biçimini de aktarıyor.

Amerikan mutfağı New York'ta adeta yeniden yazılıyor. Güçlü geleneklerin ardında duran fine-dining mekanları olduğu kadar, yeni kuşak şeflerin cesur menüleri de dikkat çekiyor. Jungsik New York, 2025 Michelin rehberinde üç yıldız alarak şehrin gastronomi haritasına yeniden bir zirve işareti koydu. Bu restoran yalnızca yemek yeme aksiyonuyla ilgilenmiyor; Amerikan mutfaklarının global kümelerle kesiştiği, malzeme kökenlerinin sorgulandığı ve zamanın lüksle konuştuğu bir alan yaratma ilkesini benimsiyor. Kış vakti bu şehirde, istirdiye tabağınızın veya balık platosunun dışarıdaki cam cephedeki yansımadan etkilenmesi rastlantıdan çok kurgulanmış bir sahne. Bir gece sonrası taksi ile Brooklyn Köprüsü altından geçip suya yansıyan ışıkları izlemek, alışverişten sonra kendinize bir lounge'da zaman

**Şato tarzı
mimarisi ve
yeşillikler içindeki
konumuyla,
Saint James Paris.**

bırakmak; tüm bunlar New York lüksünün sessiz ritimleri. Alışverişin dönüşümü bu şehirde kendini açıkça gösteriyor. SoHo'daki konsept butikler, markaları birer galeriye dönüştürüyor; pop-up'lar ve tasarım iş birlikleri çağdaş sanatı moda ile birleştiriyor. Kışın yürürken vitrinlerdeki ışık yansımalarıyla kendi yansımanız çakıştığında, bu şehir size "buradayım" demiyor; "burada hissediyorum" dedirtiyor. Lüks, tüketilen mal değil hatırlananıdır. Paris ise geçmişle bugünün ustaca örüldüğü bir şiir gibi. Buz beyaz karla kaplı kaldırım taşları, gaz lambaları ya da vitrin ışıkları altında hoş slüetler yaratır. Bu şehir karanlığı bile şık gösterir. Paris'in gece lüksü, vitrinin toplu görünümünden çok; restoranın arka sokağındaki sessiz girişi, tok bir kadeh sesi, yansımayan ışığın duvarlara düşüşüyle belirginleşir. Taş, cam, kumaş... Her malzeme bir anlam taşır.

Fransız mutfağı Paris'te en köklü biçimiyle burada sunulur, klasikten çağdaşa evrilir. Le Cinq restoranı üç Michelin yıldızlı adreslerinden biri olarak gösteriliyor. 2025 rehberinde yeni yıldızlı restoranlar da dikkat çekiyor; Aldehyde ve Maison Avoise gibi şeflerin farklı algılarla geliştirdiği mekanlar gibi. Kış akşamlarında bir restoranda otururken, dışarıdaki karla kaplı şehir silüetini camlardan izlemek, restoran menüsündeki yemekten önce geliyor. Tekstil duvar kağıdı, kahverengi tonlu ahşap, loş ışık; bunlar Paris'in lüks sahnesinin dekoru.

Sol sayfa
saat yönünde:

**Modern Japon
estetikli
geleneksel
detaylarla
birleştiren
Aman Tokyo.**

**Çağdaş Japon
tasarımıyla
öne çıkan,
şehir silüetini
panoramik
manzaralarla
buluşturan Four
Seasons Hotel
Tokyo.**

**İmparatorluk
Sarayı
bahçelerine bakan
konumuyla, Japon
misafirperverliğini
çağdaş lüks
anlayışıyla bir
araya getiren
Palace Hotel
Tokyo.**

Alışveriş tarafında Champs-Élysées'den Avenue Montaigne'e uzanan koridor, büyük modanın yüksek sahnesi sayılabilir. Fakat en enteresan buluşmalar Marais'de saklı. El yapımı parfüm atölyeleri, sınırlı üretim deri aksesuarlar, kişiye özel koleksiyonlar... Paris'te alışveriş bir ürün değil hikaye, bir tercih değil duruştur.

Bu üç kentte geceyi yaşamak için bir hazırlığın yapılması şart. Kışla uyumlu bir yolculuk, yalnızca valize koyulan montla değil, her bir detayıyla düşünülmüş bir ritüelle başlar. Tokyo için koyu renk palto, üzeri düz ama dokusu zengin bir yün şal; soğuk ama kuru hava ile yürümek, şehrin ışıklarını daha net algılamayı sağlar. Ayakkabılarınız hem su geçirmez hem de şehir yürüyüşüne uygun zarif bir çizgide olmalı. New York'ta rüzgar serttir; kaşmir bir atkı, suya dayanıklı ama ince tabanlı bir botla, kaldırımlardaki buzlanmayı da avantaja çevirebilirsiniz. Paris'te stil fonksiyonun yanında gelir: Keskin kesimli palto, deri eldiven, sık bir bere -şehrin taş, kumaşa ve ışığa olan hassasiyetini dışarıda da yaşarsınız.

Tasarım odaklı alışveriş yapmak isteyenler için şehirlerin seçkin adreslerinden bazıları şöyle: Tokyo'da Aoyama'daki Issey Miyake Reality Lab ve T-Site Daikanyama Bookstore, New York'ta The Webster SoHo ve ABC Carpet & Home, Paris'te Merci Concept Store ve Astier de Villatte. Bu butikler yalnızca ürün sunmaz; şehrin estetiğini nesneye dönüştürür.

**Aman'ın yeni nesil
otel konseptini
temsil eden Janu
Tokyo, topluluk
odaklı yaklaşımı,
canlı sosyal
alanları ve modern
Japon tasarımıyla
şehir otelciliğine
farklı bir bakış
sunuyor.**

İşte büyük şehirlerin yıllardır bilinen kış versiyonu, bu mevsim geldiğinde anlamsızlaşan değil, tersine kışla biçimlenen bir lüks hali. Tokyo, New York ve Paris; üç farklı kıta, üç farklı ruh demek. Tokyo'da ışık kontrolün göstergesidir, New York'ta ise kontrolün zeniti enerji ve özgürlük... Paris'teyse zamanın yavaşlığı bir estetik biçimi... Gecenin içine girerken, vitrinde değil, yürüyüş yolunda, cam cephede, bir restoranda garsonun sessiz hareketinde, butik camına yansıyan ışığında durursunuz. Ve fark edersiniz ki, lüks tanımı artık "bir şey alma" değil "bir yer olma" halidir.

Şehir ışıkları hissedilen, yaşanan ve sizi harekete geçiren bir dinamik artık. Japonya'dan Amerika'ya Atlantik'i aşarak Avrupa'ya uzanan bu üç rota size bir şey öğretiyorsa o da şudur: Lüks, maddi değil; algı, zaman, mekan ve bilinçtir. Tokyo'nun geometrik parıltısı, New York'un dikey ışıltısı, Paris'in yatay sıcaklığı bir araya geldiğinde, lüks artık bir algı haline gelir. Ve belki de en değerlisi; geldiğiniz şehirden değil oraya bıraktığınız izlerle dönmektir.

**YapıKredi
Crystal**

Yapı Kredi Crystal sahipleri dünyanın her yerinde tüm restoran harcamalarında %5 indirim ayrıcalığına sahiptir.

Vitoria-Gasteiz'in
popüler yerel
tatlarından
biri de Habas a la
Vitoriana.

BASK VE FRANSIZ PİRENELERİ'NDE KIŞ MUTFAĞI

Yazı: Selin Ekim

Ordizia'da her çarşamba düzenlenen geleneksel pazar, yerel halkın buluşma noktası olarak kabul ediliyor.

Bacalao al Pilpil, zeytinyağı, sarımsak ve morina balığının uyumuyla Bask mutfağının en tanınan yemeklerinden biri.

Pireneler Akdeniz'den Atlantik'e uzanarak Fransa ile İspanya arasında ince bir sınır çizer. Bu sıradağlara kışın ilk karı düştüğünde sessizliğin ve lezzetin mevsimi başlar. Karla örtülü geçitler, kestane ormanlarının arasına gizlenen köyler ve vadilerden süzülen tütsü kokuları, bölgeye zamandan bağımsız bir atmosfer veriyor. En yüksek noktası olan "Aneto Zirvesi" 3.404 metre olan Pireneler iki kültürün buluşma noktası gibi. Güney yamaçlarda Bask ve Katalan gelenekleri hüküm sürerken, kuzeyde Gascogne ve Occitanie Bölgelerinin köylerindeki taş evlerde Fransız rustiği hissediliyor. Yüzyıllar boyunca bu dağlar çobanların izlerini, hacıların ayak seslerini ve gezgin tüccarların baharatlarını taşımış. Bugün ise aynı yollar şeflerin ve gezgin gurmelerin rotasında yeniden canlanıyor. Çünkü Pireneler'de kış sofrada yeniden tanımlanan bir mevsim. Burada yemek, soğuğa karşı yakılan bir ateş adeta. Dağın sunduğu av etleri, mantarlar, peynirler sabrın ve doğayla uyumun bir neticesi.

Pireneler'den gelen yumuşak ve aromatik bir Fransız peyniri olan Bethmale.

Kış mevsimlerinde Bask Bölgesi'ne indiğinizde dağlardan süzülen soğuk rüzgarlar ve denizden gelen tuzlu esinti mutfağı aynı anda şekillendirmiş. Bu coğrafyada av sezonu bir ritüeli de tanımlıyor. Ormanların derinliklerinde yetişen, çam ve meşe ağaçlarının arasında gizlenmiş birçok mantar, sofralara da taşınıyor. Av etleri ise bölgenin gastronomik simgesi. Yaban domuzu, geyik ve tavşan uzun ve dikkatli pişirme teknikleriyle sofrada adeta birer hikayeye dönüşür, her lokmada Pireneler'in vahşi doğasının izlerini hissettiriyor.

Bölgenin önemli şehirlerinden biri olan San Sebastián, Michelin yıldızlı restoranları ve taze deniz ürünleriyle biliniyor. Burada av sezonunun açıldığı sonbahar ve kış aylarında mantarlı pirinç tabakları ve yerel domuz eti yemekleri sofraların vazgeçilmezi olarak kabul ediliyor. San Sebastián'ın dar taş sokaklarında Michelin yıldızlı restoranlar bu malzemeleri modern tekniklerle buluşturuyor. Yaban domuzunu orman

Fransız
Pireneleri'ndeki
Lourdes.

mantarlarıyla ya da kuzu etini kestane ve yerel baharatlarla sunan şefler yüzyıllık gelenekleri yeniden yorumluyor. Menüler her tabakla birlikte Pireneler'in karla kaplı vadilerini, ormanların sessizliğini ve küçük kasabaların sıcaklığını sofraya taşıyor.

Boğa koşularıyla tüm dünyada tanınan Pamplona'da da dağ kasabalarından gelen taze av etleri ve mantar çeşitleri kış mutfağını zenginleştiriyor. Bilbao, Vitoria-Gasteiz ve küçük dağ kasabaları bölgenin gastronomik çeşitliliğini tamamlıyor. Bilbao'da Guggenheim'in modern silüeti altında yükselen restoranlar, Atlantik'in serin sularından çıkan morina ve istiridyeyi, dağlardan toplanan kestaneler ve mantarla birleştirerek komplike tabaklar yaratıyor. Burada kış menüleri denizden karaya bir yolculuk gibi. Çorbalarda, güveçlerde ve etlerde mevsimsel malzemeler daima öne çıkar. Vitoria-Gasteiz ise geleneksel Bask mutfağının merkezinde. Buradaki köy lokantalarında taze peynirler, köy yumurtaları ve sebzeler av etleri ve mantarla birlikte sofralara taşınır. Kış aylarında özellikle kabak, Brüksel lahanası ve pancar dağlardan inen et ve mantarla harmanlanarak besleyici ve doyurucu menüler oluşturuyor. Ayrıca bölgeye özgü txistorra (Bask sosisleri), kokotxas (morina çene eti) ve bacalao al pil-pil gibi geleneksel lezzetler şeflerin yorumuyla yeni bir tat ve anlam kazanıyor.

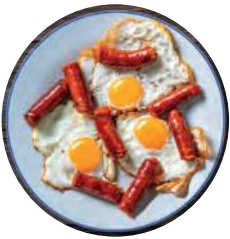
Kokotxas de bacalao al pil pil, morinanın en yumuşak kısmıyla hazırlanan klasik bir Bask yemeği.

Genellikle az yağlı olarak tanımlanan Tomme.

Fransa sınırındaki Bidasoa Nehri kıyısında yer alan tarihi bir balıkçı kasabası olan Hondarribia.

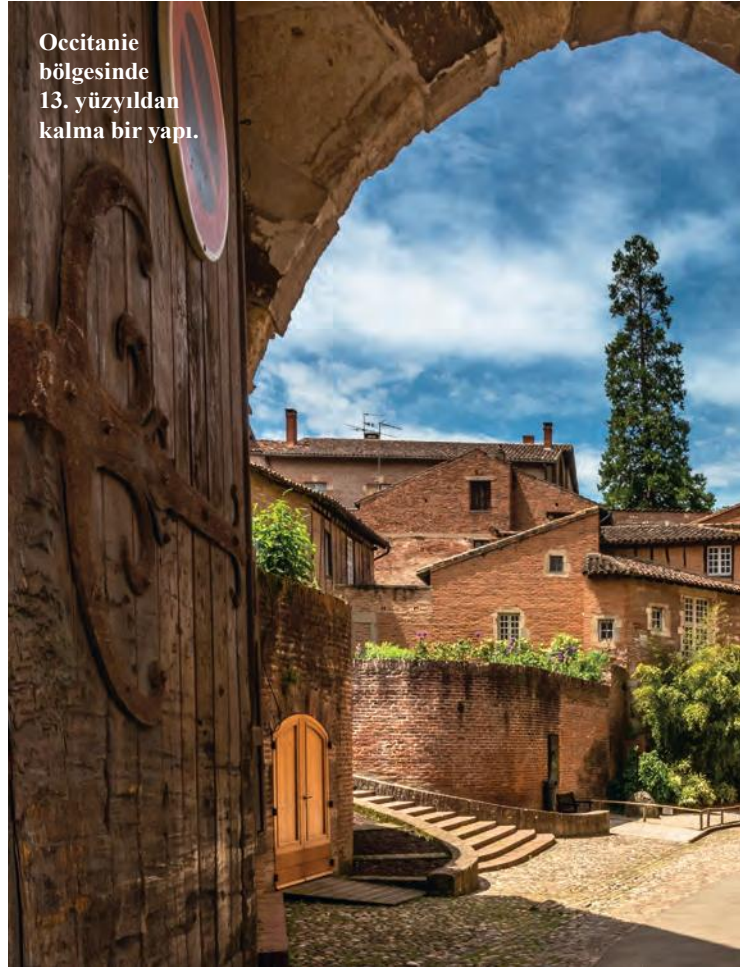

Bask bölgesine özgü bir sosis türü, Txistorra.

Küçük köylerde ise kış, dayanıklılık ve yaratıcılık demek. Şefler soğuk havalarda saklanan etleri tuzlama, tütsüleme veya uzun süreli pişirme teknikleriyle değerlendiriyor. Mantarlar ise tereyağı ve yerel otlarla buluşuyor. Pirineler'in Bask tarafında kış mevsimi başladığında kasapların vitrinlerinde taze geyik ve yaban domuzları görünmeye başlıyor. Şefler pazarlarda satılan mantar, köy peynirleri ve sebzeleri geleneksel tarifleri modern tekniklerle birleştirerek sofraya entegre ediyor. Her tabak bölgenin iklimini, tarihini ve kültürünü yansıtıyor. Kış menüleri bir yandan denizden karaya uzanan lezzetleri sunarken, diğer yandan köylerin sıcak ocaklarında yıllardır pişen yemeklerin izlerini taşıyor.

Hondarribia ve Getaria gibi sahil kasabalarında şefler Atlantik'in taze balıklarını, dağlardan inen sebzelerle birleştiriyor. Kışın sertliğini dengeleyen sıcak çorbalar, yavaş pişmiş güveçler ve tuzlu peynir tabakları, hem yerel halkın hem de gelen ziyaretçilerin ilgisini çekenlerden. Buradaki menüler malzemeyi doğrudan doğadan alıp sofraya taşıma anlayışının bir göstergesi. Bask Bölgesi'nde kış mutfağının ruhunu anlamak için köy pazarlarında da dolaşmak gerekiyor. Tolosa pazarı taze mantar ve peynir çeşitleriyle popüler. Şefler burada menülerine ilham kaynağı olacak malzemeleri seçiyor. Ordizia ve Elgoibar gibi kasabalarda ise geleneksel yemekler, uzun pişirme süreleri

Occitanie bölgesinde 13. yüzyıldan kalma bir yapı.

İnek sütünden yapılan, hafif tuzlu ve kremamsı dokusuyla tanınan mavi damarlı Fransız peyniri, Bleu des Pyrénées.

ve yerel baharatlarla hazırlanıyor. Bu sayede her tabak bölgenin tarihini, iklimini ve kültürünü misafirin damağına taşıyor. Kış menüleri bölgenin dağlarından esen rüzgarı, kasabaların taş sokaklarını ve denizin tuzlu kokusunu sofraya getiriyor. Bask mutfağı modern şeflerin teknikleriyle şekillenirken, köylerin ve şehirlerin geleneksel lezzetlerini de es geçmeden, kışın sert ama cömert yüzünü yansıtıyor. Bu denge Pirineler'in kış sofralarını farklılaştıran unsurlardan biri. Zira her tabak bölgenin coğrafyası ve kültürünü anlatır.

Fransız Pirineleri'ne geçtiğimizde bir anda daha pastoral ve sessiz bir manzara hakim oluyor. Dağ köyleri taş evleri ve karla kaplı vadileriyle kışın sertliğine rağmen bir huzur atmosfer vadediyor. Bu sessizlik, çoğu zaman mahzenlerin derinliklerinde olgunlaşan peynirlerin yavaş ritmiyle dolup taşıyor. Köylerin odağındaki mahzenlerde Tomme, Bethmale, Bleu des Pyrénées ve Roquefort gibi çeşitler yıl boyunca soğuk taş duvarlar arasında yavaş yavaş olgunlaşır. Her peynir, dağın iklimini, inek ve koyun sütlerinin mevsimsel farklılıklarını ve nesiller boyu aktarılan bilgeliği bünyesinde barındırıyor. Hal böyle olunca şeflerin de bu peynirleri menülerinin merkezine yerleştirmesi şaşırtıcı olmaz. Evlerde ve restoranlarda peynirler, kök sebzeler, kestane ve bölgesel etlerle birleşiyor. Örneğin Saint-Lary-Soulan köyünde tomme

Boğa koşularıyla tanınan Pamplona'da, dağ kasabalarından gelen taze av etleri ve mantarlar kış mutfağını zenginleştirir.

San Juan de Gaztelugatxe adasının tepesi.

Bölgenin önemli şehirlerinden biri olan San Sebastián, Michelin yıldızlı restoranları ve taze deniz ürünleriyle biliniyor.

peynirli gratin, kestaneli yaban domuzu güveciyle birlikte sunuluyor. Küçük köylerde ise mahzenlerden çıkan peynirler, şeflerin yaratıcı dokunuşlarıyla karmaşık tabaklara dönüşüyor. Lourdes civarında Bleu des Pyrénées'in keskin aroması mantar soteleri ve yerel otlarla bir araya geliyor. Peynirin yanına eklenen kuru etler ve turşular, dağ köylerinin geleneksel kış mutfağının karakterini tabaklara yansıtıyor. Her menü coğrafyanın ritmini, köylerin tarihini ve dağların iklimini anlatır.

Fransız Pireneleri'nde kış mutfağı peynir mahzenlerinin sessizliği ile şeflerin yaratıcılığı arasında zarif bir köprü kurar. Sofralar hem doğanın cömertliğini hem de bölge kültürünün derin izlerini bir araya getirir. Her tabak dağların karla kaplı doruklarından esen rüzgarı, köylerin taş sokaklarını ve mahzenlerin serin taş duvarlarındaki peynirlerin yıllarca süren olgunlaşmasını yansıtıyor. Kışın sertliği ızgara etler, taze mantarlar, aromatik otlar ve peynirin kremamsı dokusuyla dengeleniyor. Bu sayede sofralar doğayla, tarihle ve kültürle kurulan bütünsel bir yolculuğa dönüşüyor.

Pireneler'in iki yanında İspanyol ve Fransız mutfak geleneği modern şeflerin dokunuşlarıyla bir araya gelir ve ortaya çıkan menüler, mevsimsel malzemeleri ve bölgeye özgü lezzetleri harmanlayan bir deneyime dönüşür. Ziyaretçiler bir tabakta karla kaplı

ormanları, bir diğerinde köy pazarlarının canlı ritmini ve dağ mahzenlerinin sessiz sabrını hissediyor. Böylece kış mutfağı Pireneler'in kültürel ve gastronomik zenginliğinin, modern yaratıcılıkla buluştuğu bir deneyim sunuyor.

Roquefort, her ne kadar Bask bölgesine yakın olsa da, kökeni Güney Fransa'daki Roquefort-sur-Soulzon kasabasına dayanan bir peynirdir.

YapıKredi
Crystal

Yapı Kredi Crystal sahipleri dünyanın her yerinde tüm restoran harcamalarında **%5 indirim ayrıcalığına sahiptir.**

Mandarin Oriental, Bodrum

Argos in Cappadocia, Nevşehir

The St. Regis, İstanbul

D Maris Bay, Marmaris

MICHELIN KEY İÇİN DOĞRU KARAR

Bazen seçim yapmak zor gelir. Yeni bir restoran mı keşfetmeli, birkaç günlüğüne şehirden mi uzaklaşmalı? Şehrin enerjisini mi hissetmeli, yoksa sessiz bir manzaranın içinde mi kaybolmalı? Hangi alternatifi seçerseniz seçin aklınız diğerinde kalacakmış gibi görünse de her birinde kendince keyifli taraflar var. Ama artık karar vermek kolay. Crystal, Michelin Key ödüllü otellerde yeme-içme harcamalarınızda %20 indirim ayrıcalığıyla, her tercihi doğru bir karara dönüştürüyor.

Michelin Guide, uzun yıllardır iyi yemeğin küresel referansı. Hangi restoranın konuşulacağını, hangi şefin yeni bir bakış açısı kazandırdığını hep ondan öğreniyoruz. Şimdi bu prestijli rehber, mutfaklardan otellere uzanan yeni bir dönemi başlatıyor: Michelin Key. Yemeğin ötesinde, iyi yaşamı bütüncül bir deneyim olarak ele alan bu sistem,

konaklama dünyasında kaliteyi yeniden tanımlıyor.

Bir otelin yalnızca konforlu olması yetmiyor artık. Misafirin kendini nasıl hissettiği, mekanın ruhu, hizmetin özeni, mutfak kalitesi, hatta sesin, kokunun, ışığın dengesi... Tüm bunlar bir bütün oluşturuyor. Michelin uzmanları, tam da bu bütünlüğü değerlendirmek için yola çıkıyor ve fark yaratan otellere “Key” veriyor. Bir, iki ya da üç anahtar... Her biri iyi yaşamın yeni ölçüsü. Michelin Key sahibi bir otelde kalmak, aslında seçiminizin doğru olduğunun bir kanıtı.

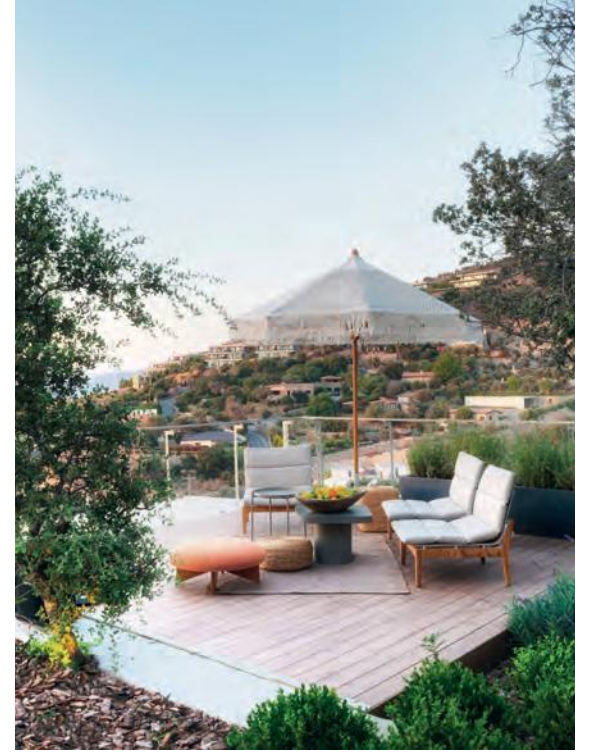
Crystal sahipleri için bu deneyim aslında çok daha özel. Türkiye'nin dört bir yanındaki Michelin Key otelleri, farklı atmosferlerde kendine has lezzetler sunuyor. Kapadokya'da Argos in Cappadocia, taş duvarları arasında geçmişle bugünü buluşturuyor. Mağara mahzeninde yerel şaraplar ve Anadolu

Mandarin Oriental Bosphorus, Istanbul

Casa Lavanda Boutique Hotel

Birdcage 33 Hotel, Bodrum

Warehouse By The Stay, Alaçatı

mutfağının modern yorumlarıyla hazırlanan menü, en az manzara kadar etkileyici. Alaçatı'da Warehouse by The Stay, sade çizgileriyle Ege'nin doğallığını yansıtıyor; her tabakta zeytinyağı, deniz tuzu ve taze otların hikayesi var. Marmaris'te D Maris Bay, Akdeniz esintilerini fine dining deneyimiyle bir araya getiriyor; gün batımıyla başlayan akşamlar burada bambaşka bir ritme ve atmosfere dönüşüyor.

Şehirde kalmak isteyenler için İstanbul'un iki farklı yüzü öne çıkıyor. The St. Regis İstanbul, Nişantaşı'nın enerjisini Art Deco estetiğiyle birleştiriyor; menülerinde İstanbul mutfağına modern bir dokunuş hakim. Boğaz kıyısındaki Mandarin Oriental Bosphorus, İstanbul ise manzarası kadar atmosferiyle de etkileyici; restoranlarında dünya mutfağı, kentin enerjisiyle birleşiyor. Doğayla teması sevenler için Casa Lavanda Boutique Hotel

zamandan bağımsız bir sığınak gibi. Bahçeden toplanan ürünlerle hazırlanan menüsü, mevsimlerle değişiyor; her öğün sakinlik hissiyle bütünleşiyor. Bodrum'da ise Mandarin Oriental, Bodrum ve Birdcage 33 Hotel, Ege'nin sıcak ruhunu kışın ortasında bile yaşıyor. Günün her saati denizle bağlantı kurabileceğiniz bu konumlarda, her detay konuklarını keyifli bir dengeye davet ediyor.

Tüm bu adreslerin ortak noktası, sadelikteki estetik. Servisin mükemmelliği, tabakların detayları, ışığın mekanla kurduğu ilişki... Dediğimiz gibi aslında Michelin Key tam da bu detaylara; her şeyin ölçülü ve yerli yerinde olduğu atmosfere bakıyor.

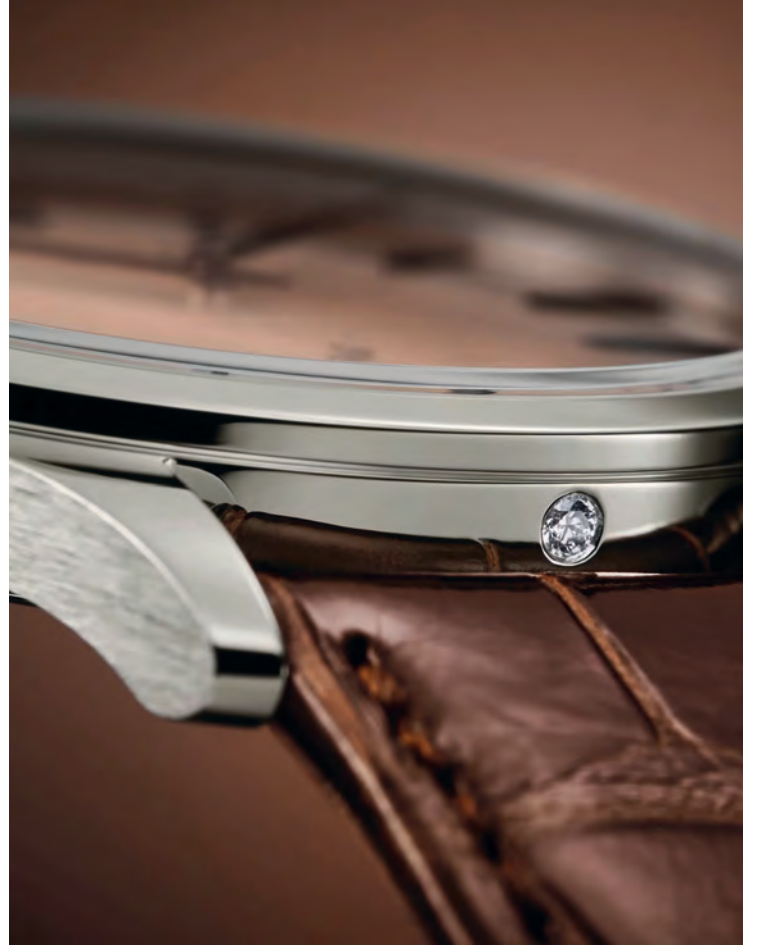
Yaşam bazen detaylarda saklıdır. Bir otelin dokusunda, bir tabakta... Crystal ile Michelin Key ödüllü otellerin anlayışına adım atın; iyi yaşamın anlamını yeniden tanımlayın. Zira bazı kararlar, gerçekten doğru hissettirir.

Breitling, Top Time modelini ilk olarak 1964 yılında, daha genç ve stil sahibi bir kitleyi çekmek için tasarlanmış giriş seviyesi bir kronograf olarak tanıttı.

KÜÇÜLEN KASA MI?

Yazı: Aylin Kumdagezer

Oystersteel'den üretilen Oyster Perpetual Datejust 31, pembe kadran ve Jubilee kayışa sahip.

Onlarca yıldır, bir saat kasasının boyutu adeta steno gibi maskülenlik ve sportifliği ifade eden görsel bir anlatım dili olarak kabul ediliyor. Ancak son zamanlarda yüksek saatçilikte alışılmışın dışında adımlar da atılıyor. Bir zamanlar hakim olan 42 mm, 45 mm, hatta 50 mm'lik kasa çapları yerini daha kompakt boyutlara bırakıyor gibi görünüyor. Bu, kadınları da kapsayan geniş bir kitlenin dikkatini çekmek için yapılan taktiksel bir hamle mi? Yoksa cinsiyet tarafsızlığına doğru daha derin bir kültürel değişim olduğunun mu işareti?

Blancpain Fifty Fathoms'u düşünün. 1953 yılında piyasaya sürülen orijinal versiyonunun 42 mm'lik kadranı o dönem için büyük sayılırdı. On yıllar boyunca koleksiyon 45 mm'lik modelleri de içerdi; ancak 2025 yılında Blancpain, değişen kültürü ve müşteri tercihlerini yansıtan 38,2 mm kasalı Fifty Fathoms Automatic ile önemli bir küçülmeye giderek yeni bir sayfa açtı.

Bu yeni model, basit bir küçülme adımından ibaret değil; her boyutun yeniden gözden geçirildiği, yeniden dengelenmiş bir yaratım. 38,2 mm çap ve yaklaşık 12 mm kalınlığa sahip model, Fathoms'un DNA'sı

Patek Philippe'in de Calatrava serisi 1932'de ilk çıkışından bu yana, minimalist saatçiliğin referansı olarak konumunu koruyor.

korunarak uyarlanıyor. Kasa, kalibre 1153'ü ortaya çıkaran safir cam kasa arkasıyla paslanmaz çelik, Grade 23 titanyum ve kırmızı altın olmak üzere üç farklı malzemeden yaratılıyor. Bu otomatik mekanizma 100 saatlik güç rezervine sahip ve 300 metre derinliğe kadar suya direnç gösteriyor.

Geleneksel siyah kadranın yanı sıra, titanyum ve altın sürümlerde sedif kadrان seçeneği de yer alıyor ve tüm seçki cinsiyet ayrımının olmadığı bir estetik anlayışla yaratılıyor. Bu yaklaşımı "kapsayıcı, cinsiyetsiz tasarım" diye tanımlayan Blancpain'in CEO'su Marc A. Hayek, markanın daha küçük boyutları "kadınsı" değil, "evrensel" bir estetik ölçüt olarak gördüğünü öne sürüyor.

Patek Philippe'in de Calatrava serisi ile benzer bir yol izlediğini söyleyebiliriz. 1932'de ilk çıkışından bu yana Ref. 96, minimalist saatçiliğin referansı olarak konumunu koruyor. Bauhaus'tan ilham alan geometrisi ve ölçülü boyutlarıyla Calatrava, döneminin abartısız lüksünü yansıtıyordu. İlk referanslar o dönemde 31-33 mm aralığındaydı.

Blancpain
Fifty Fathoms,
farklı kasa
çaplarıyla (38,
42 ve 45 mm)
koleksiyonunu
genişletiyor.

On yıllar boyunca Calatrava'nın çapı küçük, bilinçli adımlarla yukarı doğru tırmandı. 2006'da tanıtılan Ref. 5119, klasik 36 mm ölçüsündeydi ve sadece 7 mm kalınlığındaki ince profili koruyordu. 2021 yılında Patek Philippe, Calatrava Ref. 6119 "Clous de Paris" ile serisindeki modellerde en önemli boyut artışını gerçekleştirdi. 39 mm çap ve 8,08 mm kalınlığa sahip 6119, Calatrava'nın özünü kaybetmeden çağdaş bir his vermek amacıyla tasarlandı. Hafif kubbeli bezeli, yeniden tasarlanan kulpları ve daha büyük hobnail guilloché deseni, görsel olarak büyüyen kasa boyutunu dengeliyordu.

Patek Philippe, Watches & Wonders 2025'te incelikli bir şekilde vites değiştirdi. Yeni Ref. 6196P-001, 38 mm platin kasayla geldi ve 6119'a göre tek bir milimetre küçüldü. Bu, eski boyutlara tam bir dönüş değil, daha ziyade rafine oranlara yönelen bir yeniden kalibrasyon anlamına geliyor. 9,33 mm kalınlığındaki 6196P, platin kasası ve opalin rose-gilt kaplama saat 6 konumundaki small-seconds kadranıyla modern bir klasik olarak öne çıkıyor. Kasanın içinde 2021'de tanıtılan kalibre 30-255PS yer alıyor; çapı 31 mm,

Pırlanta detaylı kadraniyla Oyster Perpetual Datejust 41.

kalınlığı 2,55 mm; minimum 65 saatlik güç rezervi sağlıyor.

39 mm'den 38 mm'ye geçiş artımlı görünebilir, ancak yüksek saatçilikte daha büyük bir tartışmayı da beraberinde getiriyor: Miras ve modernlik, estetik ve mevcudiyet arasındaki denge. Patek Philippe'in 6196P'yi cinsiyete dayalı pazarlama diline indirgemeyi reddetmesi, bu evrimin başka bir katmanına işaret ediyor; yüksek saatçilik artık "erkek" veya "kadın" saatleriyle ilgili değil, etiketleri aşan tasarımlar yaratmakla ilgili.

Bir başka dikkat çekici örnek de Breitling Top Time B31- 38 mm. Breitling, bu modeliyle 1960'ların fenomen Top Time koleksiyonunu günümüze taşıdı. O yıllarda serinin kasa çapları 41-43 mm aralığındaydı; dolayısıyla 38 mm'lik yen, versiyon, bu geçmişe göre belirgin bir sadeleşme anlamına geliyor. Model, markanın retro ruhunu koruyor.

Yeni manüfaktür B31 kalibresi, markanın kendi üretimi olan ilk üç ibreli otomatik mekanizması, 78 saatlik güç rezervine sahip ve COSC sertifikalı bir kronometre olarak ± 6 saniye/gün hassasiyet sağlıyor. Şeffaf safir arka kasa, kalibrenin dekoratif tarafını

Cartier Tank
Française,
cinsiyet
ayrımını
bulanıklaştırarak
“feminenlik” veya
“maskülenlik”
kavramlarını
ortadan
kaldırıyor.

görünür kılıyor. 100 metre su geçirmezlik değeriyle klasik Top Time mirasından gelen kadran estetiği -özellikle beyaz, mavi ve yeşil tonlu varyantlarda- geçmişin dinamizmini çağdaş sadelikle buluşturuyor. 38 mm çaplı bu versiyon, Breitling'in “büyük saat” kimliğinden uzaklaşarak konfor ve işlevsellik ekseninde yeni bir denge kurduğunu gösteriyor.

Yüksek saatçilikte cinsiyete dayalı segmentasyona olan tarihsel bağımlılığı -ağırlık ve duruşla tanımlanan “erkek saatleri”, pırlantalar ve narin boyutlarla tanımlanan “kadın saatleri”-modası giderek geçecekmiş gibi görünüyor. Rolex'in Oyster Perpetual serisi bu değişimi yansıtıyor: 28 mm'den 41 mm'ye kadar uzanan boyut seçenekleri, cinsiyet etiketlerinden kaçıyor. Cartier'nin Tank Must modelleri de benzer şekilde sınırları bulanıklaştırıyor; 33 mm'lik bir Tank modeli ne “feminen” ne de “maskülen” bir ifade yayıyor.

Yine de merak ediliyor; yüksek saatçilik cinsiyet akışkanlığını gerçekten kabul ediyor mu, yoksa sadece bundan faydalıyor mu?

**Esnek ve rahat
beş parçalı
Jubilee, 1945
yılında Oyster
Perpetual
Datejust'un
lansmanı için
özel olarak
tasarlandı ve
üretildi.**

EVRENSEL KÜLTÜRDE JAPONYA

Yazı: Güvenç Atsüren

Katsuhiro Otomo'nun yönetmenliğini yaptığı ve senaryosu Katsuhiro Otomo ve Izo Hashimoto tarafından yazılan 1988 yapımı *Akira*.

Eiichiro Oda'nın aynı adlı manga serisinden uyarlanan *One Piece*.

Akira Toriyama tarafından yazılan *Dragon Ball*'un temelini oluşturan manga serisi, Aralık 1984 - Haziran 1995 tarihleri arasında Shueisha'nın *Weekly Shōnen Jump* dergisinde 42 tankōbon cilt halinde yayınlandı.

Şimdiki gençler ve çocuklar için ne ifade eder orası muamma ama 80'ler sonu, 90'lar başında büyüyenler açısından *Heidi* (Arupusu no shōjo Haiji), kesinlikle çok büyük bir fenomendi. Henüz internetin, dijital yayın platformlarının olmadığı, televizyondaki seçeneklerin sayısının ise bir elin parmaklarını belki geçtiği dönemde Alpler'de dedesiyle birlikte yaşayan küçük bir kızın başından geçenleri ekranlara taşıyan bu çizgi diziyi izlemeyen çocuğa rastlamak neredeyse imkansızdı. Yarattığı ve o dönemden günümüze kadar süren büyük etkinin yanında, tam adı *Heidi, Alpler'deki Kız* olan bu yapımın popüler kültür tarihi açısından da çok önemli bir noktada durduğu söylenebilir. Zira sıklıkla gözden kaçmasına rağmen *Heidi*, öncelikle Japon televizyonlarında yayınlanmak üzere hazırlanan, Japon usulü bir çizgi film ya da daha doğru bir

terminolojiyle ifade etmek gerekirse, bir anime. Üstelik bu yapımın arkasında çok önemli anime ustalarının emeği var. Öyle ki dizinin yayınlanmış 52 bölümünün tamamının yönetmeni Isao Takahata, animasyon yönetmenlerinden biri de Hayao Miyazaki'dir; evet, bugün anime deyince akla ilk gelen yapım şirketi Studio Ghibli'nin kurucuları.

Heidi'nin yaratıcı ekibinin sahip olduğu teknik maharetlere ek olarak başkarakter ya da genel teması gibi detaylar da bu dizinin sadece Türkiye'de değil, tüm dünyada hayran kitlesi kazanmasında etkili olmuştur elbette. Çünkü bu anime, Danimarkalı yazar Johanna Spyri'nin 1800'lerin sonlarında yayımlanmış romanlarını temel alır ve tüm dünyada karşılık bulabilecek anlatıları Japon animasyonunun karakteristik özellikleriyle buluşturur. Bu birliktelikten de o dönemde henüz

farkında olunmasa da animeleri, anavatanları Japonya'nın dışına çıkaracak, küresel bir fenomene dönüştürecek sürecin fitili ateşlenir.

Heidi'yle çok benzer bir dönemde, 1974'te yayın hayatına başlayan bir başka anime *Space Battleship Yamato* (Uchū senkan Yamato), tarihsel süreçte başka bir kanal açarak bu tür yapımların etki alanının gelişmesinde bir kilometre taşı işlevi görmüştür. 2199 yılında geçen bir bilim kurgu anlatısı ortaya koyan *Space Battleship Yamato*, animelerin sadece küçük yaştaki izleyicilere hitap etmediğini, bu alanda yetişkinlere yönelik de çok önemli işlere imza atılabileceğini kanıtlamıştır bir bakıma. 1979'da *Star Blazers* adıyla Amerikan versiyonu da yapılan dizi, epik anlatısı ve yapay zeka gibi -dönemi için- fütüristik konulara el atmasıyla animelerin ciddiye alınması noktasında ciddi bir etki yapar.

Academy Productions tarafından hazırlanan 1974 yapımı anime televizyon serisi, *Space Battleship Yamato*.

1995 yılında Satoshi Tajiri tarafından yaratılan *Pokémon*.

Hayao Miyazaki yapımı *Mononoke-Hime*; ormanı koruyan doğaüstü yaratıklarla, doğanın kaynaklarını hızla ve acımasızca tüketen insanlar arasındaki mücadeleyi anlatır.

Anime olarak tanımlanabilecek yapımların globalleşme süreci daha ziyade televizyon dizileri üzerinden gerçekleşse de bu formdaki uzun metraj filmlerin tarihi de oldukça eskiye dayanır. Bu alanda verilebilecek ilk örnek, 1945 yapımı *Momotaro: Umi no Shinpei* ya da dünyada bilinen adıyla *Momotaro, Sacred Sailors*'tır. Bu filmin 1945 yılında yapılmış olması, içeriğiyle birlikte düşünüldüğünde elbette ki tesadüf değildir. Zira *Momotaro*, devlet desteğiyle II. Dünya Savaşı'nın son yılında yapılmış bir propaganda filmidir. Dolayısıyla Japonya'nın içine kapalı kültürel yapısıyla da birlikte düşünüldüğünde böylesi bir filmin, görsel dilindeki Disney benzerliklerine rağmen küresel boyutta bir etki yapması

mümkün olmamıştır. Devamında gelen bazı yapımlar -bu noktada Japonya'da çok yüksek seyirci sayılarına ulaşan ve ilk renkli anime olma ünvanını taşıyan, 1958 tarihli *Beyaz Yılan Efsanesi*'nin (Hakujaden) adını anmak gerekir -yerel seyirciler üzerinde büyük etki yaratmış olsa da Japon animasyon filmlerinin dünya çapında takdirle karşılanacağı eserler için 1980'leri beklemek gerekecektir.

80'lerde yapılmış, birbiriyle doğrudan bağlantılı olmayan üç uzun metraj animenin, bu tür yapımların tarihinde devasa bir kırılma yarattığını iddia etmek pek de yanlış olmaz. Bunlardan ilki olarak 1983 tarihli *Yalınayak Gen*'i (Hadashi no Gen) işaret edebiliriz. Mori Masaki'nin yönettiği,

Keiji Nakazawa'nın otobiyografik mangasından uyarlanan -*Yalınayak Gen*'in mangalardan uyarlanan animeler açısından da önemli bir noktada durduğunu belirtelim- film, Hiroşima'da yaşayan sıradan bir çocuğun hayatının bu şehre atom bombası atılmasından sonra nasıl dönüştüğüne odaklanan ve savaş karşıtı duruşuyla öne çıkan bir anlatıya sahip. Hem içeriğindeki evrensel duyarlılıklar hem de özellikle atom bombasının atılmasından hemen sonraki vahşeti görselleştirmekte gösterdiği maharetle *Yalınayak Gen*, animelerin potansiyelinin ne denli büyük olduğunu Japonya dışındaki seyircilere ve sinema çevrelerine kanıtlar.

Yalınayak Gen'den bir yıl sonra, 1984'te yapılan *Rüzgarlı Vadi* (Kaze

Tonari no Totoro, Hayao Miyazaki tarafından yazılıp yönetilmiş, 1988 Studio Ghibli yapımı bir Japon animasyon filmi.

Japon yönetmen Hayao Miyazaki'nin *Kaze no tani no Naushika* animesi insanoğlu tarafından kirletilerek yaşanılmaz hale getirilen doğanın kendini koruma güdüsüyle evrildiği farklı bir dünyada geçiyor.

Kôkaku Kidôtai, Mamoru Oshii'nin 1995 tarihli anime filmi.

no tani no Naushika) filmi ise anime tarihindeki bir diğer dönüm noktasıdır. Zira bu yapım, o dönem henüz resmi olarak kurulmamış olsa da efsanevi şirket Studio Ghibli'nin ilk filmi olarak bilinir. *Rüzgarlı Vadi*'nin yönetmeni Hayao Miyazaki, yapımcısı Isao Takahata'dır; konusu ve görsel dili bugün Ghibli deyince aklımızda canlanan pek çok unsuru kapsar. Hal böyleyken şirket, daha kurulmadan önce yapılmış olan bu animenin ilk Ghibli eseri şeklinde nitelenmesi son derece anlaşılır. Bunun da ötesinde şirketin kuruluşu da *Rüzgarlı Vadi*'nin başarısıyla büyük ölçüde ilişkili. Filmin kazandığı hatırı sayılır başarı ve tüm dünyada uyandırdığı yankı, Miyazaki-Takahata ikilisinin ortaklıklarına bir

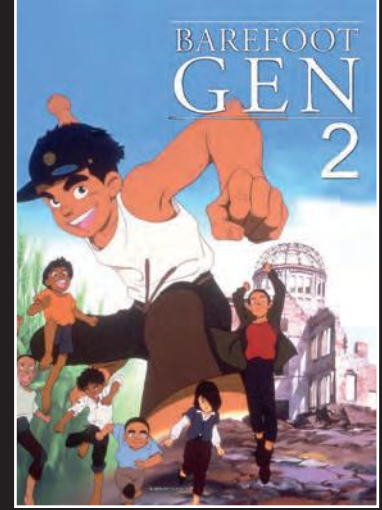
çatı oluşturması fikrini tetiklemiştir. Buradan hareketle 1984'ün anime kültürü için ve bu animasyon anlayışının globalleşmesi sürecindeki en önemli yıllardan biri olduğunu rahatlıkla söylenebilir. Çünkü bu tarihte temelleri atılan *Düşlerin ve Çılgınlığın Krallığı*'nda *Komşum Totoro* (Tonari no Totoro), *Prens Mononoke* (Mononoke-hime) ve *Ruhların Kaçışı*'nın (Sen to Chihiro no kamikakushi) da aralarında bulunduğu birçok başyapıt yaratılmış; böylelikle tüm dünyadaki seyirciler için anime dünyasının derinliklerine giden, geri dönmenin pek de mümkün olmadığı bir yolculuğun önü açılmıştır.

Rüzgarlı Vadi, içeriği itibarıyla bir distopya anlatısıdır ama tonu Ghibli'nin kendine has naifliği ve

hümanizminin etkisiyle şekillenmiştir; bunun sonucunda ortaya karanlığı çok da baskın olmayan bir gelecek tasviri çıkmıştır. Bu filmten dört yıl sonra seyirciyle buluşan ve tabiri caizse animelerin dünyaya yayılmasında bir patlama etkisi yaratan *Akira* ise kapkara bir distopya sunar. *Akira*, III. Dünya Savaşı sonrasında yeniden inşa edilmiş bir şehir olan Neo-Tokyo'da, 2019 yılında geçer. Dört bir yanı neon ışıklarla bezeli bu kent, pratikte bu aydınlıktan nasibini almanın çok uzağındadır. Sokakları çeteler yönetir, devlet kurumları tahmin edileceği üzere ziyadesiyle yozlaşmış durumdadır. Film de bu şartlarda, geçirdiği bir kaza sonrasında "Akira Projesi" isimli gizli bir deneye dahil olup kontrol edilemez güçler edinen

Gainax ve Tatsunoko Production tarafından hazırlanan 1995 yapımı bir mecha anime televizyon serisi olan *Neon Genesis Evangelion*.

II. Dünya Savaşı sırasında Hiroşima'daki atom bombası felaketini bir çocuğun gözünden anlatan etkileyici bir manga ve anime klasiği olan *Hadashi no Gen*.

Tetsuo ve onu bu dönüşüme karşı korumaya çalışan arkadaşı Kaneda'nın yaşadıklarına odaklanır. Bu açıdan bakıldığında *Akira*'nın benzerlerine rastlamanın çok zor olmadığı bir distopya anlattığı düşünülebilir. Bu fikir görece doğru olsa da bunu yaparken yönetmen ve eserin uyarlandığı aynı isimli manga'nın yaratıcısı Katsuhiro Ôtomo, ülkesinin yaşadığı atom bombası travmasını, bunun getirdiği paranoyayı ve 80'li yılları domine eden teknoloji çılgınlığını öyle ustaca harmanlar ki ortaya kült sıfatını sonuna kadar hak eden devasa bir başyapıt çıkarır. Filmin gücünün yanında birçok detay nedeniyle *Akira*'ya Batı'da da kayıtsız kalınmaz. Anlattığı hikayenin çarpıcılığını seyircinin üzerine adeta boca eden görsel yapısı bu animenin başarısındaki temel

sırdır belki de. Lakin bu teknik başarı pek de tesadüfi sayılmaz. Öyle ki *Akira*, yaklaşık 10 milyon dolarlık, bu türden bir yapım için oldukça yüksek sayılabilecek bir bütçeye sahiptir. Bunun yanında 24 fps kare hızına sahiptir; böylece Batılı izleyicilerin gözüne "gerçek bir film" gibi görünür. Ayrıca Ôtomo, filmin ikonografisini oluştururken yer verdiği detaylarla da bu durumu destekler. Örneğin Neo-Tokyo, *Bıçak Sırtı*'nın (Blade Runner) Los Angeles'ını fazlasıyla andırır, Kaneda'nun film boyunca sırtından çıkarmadığı kırmızı ceketini *Asi Gençlik*'teki (Rebel without a Cause) James Dean'den ödünç alınmış gibidir. Tüm bunların etkisiyle *Akira*, özellikle Amerika'da, aralarında Steven Spielberg, James Cameron, Guillermo del Toro gibi usta yönetmenlerin de bulunduğu ciddi

bir hayran kitlesi edinir.

Akira'nın vizyon gösterimlerine ek olarak yeraltı VHS kulüplerinde çok büyük bir popülerliğe erişmesinin ardından animeler için hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığı pekala söylenebilir. 1990'larla birlikte pek çok anime büyük dağıtım firmaları tarafından satın alınıp vizyona sokulur. Mangadan animeye uyarlanan bir diğer bilimkurgu efsanesi *Kabuktaki Hayalet* (Kôkaku Kidôtai), *Amerika'da Olağan Şüpheliler* (The Usual Suspects) ve *Büyük Lebowski* (The Big Lebowski) gibi 90'lar klasiklerinin yapım şirketi PolyGram tarafından dağıtılır. Disney, 1996'da önceki filmlerin haklarını da kapsayacak şekilde Ghibli'yle geniş çaplı bir anlaşma imzalar. Sinema tarafında bunlar olurken anime dizilerinin görünürlüğü de

Makoto Shinkai'nin yönetmenliğini yaptığı *Kimi no Na wa*.

Hayao Miyazaki tarafından yazılan ve yönetilen, Studio Ghibli tarafından tasarlanan *Sen to Chihiro no kamikakushi*.

İnsanlığın hayatta kalma mücadelesini uzayın derinliklerine taşıyan Japon anime serisi, *Star Blazers*.

kaçınılmaz olarak artar. 80'lerin ikinci yarısıyla birlikte küresel çapta birer popüler kültür fenomenine dönüşecek yapımlar ortaya çıkar. *Dragon Ball* (1986), *Neon Genesis Evangelion* (1995), *Pokémon* (1997), *One Piece* (1999) gibi etkisi hala devam eden yapımlar, kısa sürede anime kültürünün yaygınlaşma sürecinin amiral gemileri haline gelir.

Nasıl ki *Akira*'nın yarattığı etki tesadüf değilse adını saydığımız ya da sayamadığımız sayısız animenin global pazarda söz sahibi olmasının da kendiliğinden gerçekleştiğini söylemek biraz saf bir yaklaşım olabilir. Zira bu yapımlar, ciddi ve geniş kapsamlı birer proje olarak tasarlanmış ve televizyonun -2010'lardan sonra da dijital platformların- yaygınlaşmasını büyük bir başarıyla araçsallaştırmıştır. Biraz

dikkatli incelendiğinde bu animelerin birer "miks medya" projesi olarak tasarlandığı; kapsamlarındaki mangalar, TV dizileri, oyuncaklar, video oyunları ve uzun metraj filmleriyle tüketici kitlesinin farklı ilgi noktalarına hitap etmeyi başardığı görülebilir. Öyle ki bugün geldiğimiz noktada *One Piece*'in Netflix'te yayınlanan bir live-action dizisi bile var!

Heidi'nin yayınlandığı döneme şahitlik etmiş hemen herkesin dizinin jenerik müziğini mırıldanabilecek olması, *Akira*'nın ülkesinin sınırlarını aşarak tüm dünyada kült mertebesine ulaşması, Hayao Miyazaki'nin iki kez En İyi Animasyon Filmi Oscarı'nı kazanması, herhangi bir semt pazarında kolayca *Pokémon* baskılı ürünlere rastlanılabilmesi,

Makoto Shinkai'nin yönettiği *Senin Adın*'ın (*Kimi no Na wa*) tüm dünyada 380 milyon dolarlık devasa bir hasılat elde etmesi, Netflix'te yayınlanan animelerin sayısındaki artış ve daha verilebilecek birçok örnek...

Tüm bunları birlikte düşündüğümüzde Japon animasyonlarının sadece belli bir kültüre ait bir sanatsal ifade biçiminden çok daha fazlası olduğunu, hiç fark ettirmeden global bir fenomene dönüştüğünü söyleyebiliriz. Aksi halde Avrupa edebiyatının bayraktarlarından J.R.R. Tolkien'in yarattığı *Yüzüklerin Efendisi* efsanesinin son sinema filmi, *Rohirrim'in Savaşı*'nın (*The War of the Rohirrim*) doğrudan anime tarzı bir görseelliğe sahip oluşunu nasıl açıklayabiliriz ki?

YENİ PERSPEKTİFLERLE TASARIMDA DÖNÜŞÜM

Yazı: Benan Kapucu

Hollandalı marka
Aifunghi'nin
miselyum bazlı
biyokompozitten
ürettiği
koleksiyon.

**Brooklyn'daki
1Hotel Brooklyn
Bridge'da
MushLume
Lighting
tarafından
tasarlanan
mantar kökenli
mycelium
tasarımları.**

Sürdürülebilir malzeme üzerine yapılan yeni araştırmalar, tasarım dünyasını bambaşka bir yöne çeviriyor. Mikroalglerden elde edilen pigmentlerden rejenere tekstil liflerine dek doğadan gelen inovatif malzemelerle yapı teknolojilerinden mobilyadan aydınlatmadan tekstile farklı perspektifleri gündeme getiriyor. Miselyum, alg, saman, mantar ve biyoluminesan bakteriler gibi canlı malzemeler, bizi doğaya sömürülecek bir kaynak olarak değil, bir ilham kaynağı ve yaratım ortağı olarak yeniden bakmaya davet ediyor. Bu malzemeler büyüyüp uyum sağlayabiliyor ve çevreyle etkileşime girebiliyor; ekolojik dengelere saygılı projeler geliştirmek için yeni olanaklar sunuyor.

Canlı malzemeler yalnızca çevrelerine tepki vermekle kalmıyor, aynı zamanda onunla birlikte evrimleşme potansiyeline de sahipler. Mantarların kök ağı olan miselyum, doğal olarak büyüyen, farklı şekil ve yapılarda yetiştirilebilen, birçok farklı kullanıma uyumlanan bir malzeme. Şekillendirilebilme kabiliyeti, sağlamlığı ve hafifliği aydınlatma teknolojisi uygulamaları için onu ideal hale getiriyor. Doğal ve hızlı gerçekleşen büyüme süreci, geleneksel üretim yöntemlerine kıyasla üretim sırasında tüketilen enerjiyi azaltmayı da mümkün kılıyor.

ABD kökenli aydınlatma firması MushLume Lighting'in üretimi miselyum ve kenevir liflerini birleştiren bir biyofabrikasyon sürecini kapsıyor. Kenevir ve miselyumun birbirine entegre olmasından sonra miselyum, bitki substratı ile simbiyotik bir şekilde büyüyerek gelişiyor. Miselyum hızla yayılıyor ve nihai malzemeye mekanik mukavemet ve stabilite kazandıran sağlam bir ağ oluşturuyor; bu bağ yapısı sağlamlaştıran ve dayanıklı hale getiren biyolojik bir bağlayıcı görevi görür. Sonuç, hafifliği, dayanıklılığı ve termal özellikleriyle öne çıkan, tamamen biyolojik olarak parçalanabilen bir aydınlatma tasarımı.

Toshiya Hayashi ve Hokuto Ando'nun kurucusu olduğu Tokyo merkezli tasarım stüdyosu We+, SO-Colored projesinde sürdürülebilir ve benzersiz renkleriyle yenilikçi bir doğal pigment kaynağı olan mikroalglerin kullanımını araştırıyor. Sudan kayalara, kaldırımlara ve hatta iç mekan yüzeylerine kadar her yerde bulunan küçük organizmalar olan mikroalgler, türlerine ve büyüme koşullarına bağlı olarak yeşilden kırmızıya, sarıdan maviye kadar birbirinden farklı canlı renkler üretebiliyor. SO-Colored projesinde toz halindeki mikroalgler, Endonezya'ya özgü dammar sakız ağacından elde edilen doğal reçineyle

Yaklaşık 60 yumurta kabuğundan üretilmiş pirinç detaylı bir aydınlatma olan Tala + MushLume Lighting'in Hatch tasarımı.

harmanlanarak seramik veya cama benzer pürüzsüz ve parlak bir yüzeyi olan bir malzeme elde edilmiş. Aynı zamanda çevre dostu ve biyolojik olarak parçalanabilir özellikte olan bu malzeme ile mobilya üreten We+, So-Coloured projesiyle ileri bilim ve tasarım arasında bir sinerji yaratıyor; çağdaş yaratıcılıkta ekolojik özenin ne denli önemli olduğunu bir kez daha hatırlatıyor.

Danimarkalı tekstil firması Kvadrat'ın Kanadalı sanatçı Kapwani Kiwanga ile iş birliği içinde geliştirdiği Diade döşemelik kumaş, ekolojik denge için umut vadeden işlerden biri. Okyanusa giden plastik atıkların geri dönüştürüldüğü polyesterden üretilen kumaş, çözgüde bir renkten oluşan çapraz bir çizgiyi, atkıda başka bir renkten oluşan düz bir çizgiyle birleştiren parçalanmış bir dimi dokuma tekniğiyle ile dokunmuş. Bu sayede gerçek bir derinliğe sahip prizmatik, yanardöner bir efekt yaratılmış. Okyanus plastığını geri kazanıp sürdürülebilir ipliğe dönüştürme konusunda uzmanlaşmış İsviçre şirketi #tide ile iş birliği içinde üretilen kumaşın polyesteri, kıyı şeritlerinden ve ücra Tayland adalarından 10 km içeride toplanan plastiklerden elde ediliyor. Renk paletinde canlı gök mavisi, güneşli sarı ve doğadan ilham alan havadar yeşillerden ahşap, taş ve beyazı yansıtan nötr tonlara kadar uzanan 16 ton bulunuyor.

Forestier ve Sericyne iş birliğiyle yaratılan Nébulis koleksiyonu, tasarımcı Élise Fouin imzasını taşıyor. Bombyx mori ipek böceklerinin doğal olarak ürettiği dokusuz ipekten üretilen aydınlatma elemanları, uyumlu kıvrımlara sahip merceksi bulutları çağrıştıran formlara

Blast Studio'nun Blue Tree adlı 3D baskı kolonu, geri dönüştürülmüş atıklar ve miselyumdan üretilmiş biyomalzemeyle yaşayan mimariyi temsil ediyor.

sahip. Sericyne tarafından geliştirilen dokusuz ipek, ipekböceklerinin doğrudan üç boyutlu kalıplara koza ördüğü bir işlemle elde ediliyor; geleneksel dokumaya gerek kalmadan hafif ve sağlam yapılar ortaya çıkıyor. Farklı ortamlara ve ihtiyaçlara uygun çeşitli boyutlarda sarkıt lambalar, tavan lambaları ve duvar lambalarını içeren koleksiyon, bu yenilikçi malzeme sayesinde uygulandığı her mekana yumuşak bir ışık yayarak zarif bir atmosfer yaratıyor.

Living Light, Ermi van Oers tarafından kurulan bir biyo-tasarım stüdyosu olan Nova Innova ve bitkilerden elektrik üreten teknolojilerde uzmanlaşmış bir şirket olan Plant-e iş birliğiyle geliştirilen bir aydınlatma tasarımı. Işık ünitesi, "Bitki Mikrobiyal Yakıt Hücresi" teknolojisi aracılığıyla canlı bir bitkinin ürettiği enerjiyi kullanarak ışık üretiyor. Bu teknoloji, bitkinin fotosentez sürecinden gelen enerjiyi elektriğe dönüştürerek, bitkiye nazikçe dokunulduğunda lambanın yanmasını sağlıyor. Simbiyotik bir ekosisteme dayanan süreçte, bitkinin toprağındaki mikroorganizmalar, kökler tarafından salınan organik maddeleri parçalıyor; bir elektrot tarafından toplanan ve elektrik enerjisine dönüştürülen elektronlar üretiyor ve böylece lambanın ışığını besliyor. Sonuçta ortaya harici enerji gerektirmeyen, bitkinin kendi canlılığından beslenen ve teknoloji ile doğa arasında diyalog kuran bir aydınlatma ortaya çıkıyor.

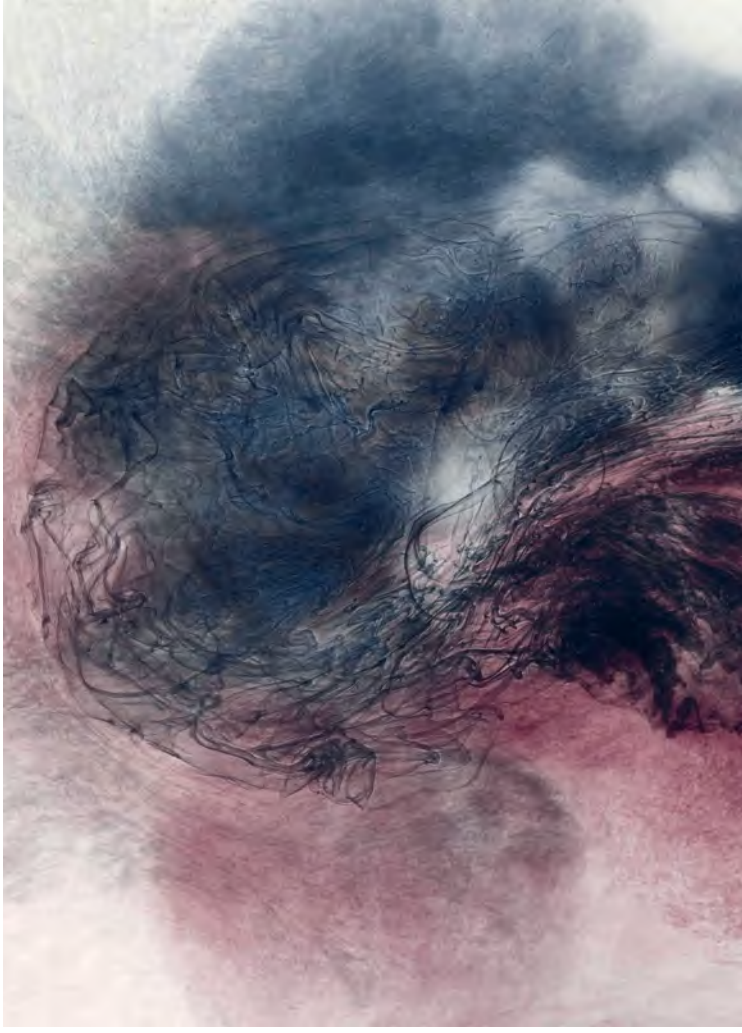
Hollandalı üretici Aifunghi, sürdürülebilir mobilyaların sıkıcı görünmek zorunda olmadığını ve aslında "yarı endüstriyel" ölçekte üretilebileceğini

kanıtlayan bir dizi tüylü miselyum sandalye üretti. Eski Moooi ürün geliştiricilerinden oluşan bir grup tarafından kurulan marka, miselyum mobilyalarını hem çekici hem de kitleler için ulaşılabilir hale getirmeye adanmış ilk tasarım markası olarak tanımlanıyor. Sandalyenin tüm bileşenleri, Aifunghi'nin kardeş şirketi Growmolding tarafından geliştirilen ve kenevir liflerinin miselyumla birleştirilmesinden oluşan bir biyo-kompozitten yapılmış. Miselyum keneviri kaplamak üzere büyüdükçe, bu süreç doğal olarak lifleri de birbirine bağlıyor ve petrol türevi plastiklerin yerine geçen güçlü ve şekillendirilebilir bir malzeme oluşturuyor; üstelik yüzde 100 kompostlanabilir nitelikte. Dolgu malzemesi ise Norveçli biyomalzeme start-up'ı Agoprene'in deniz yosunundan ürettiği bir biyoköpükten oluşuyor. Döşemelerde tarımsal atık olan ısırgan otu, kenevir ve keten liflerinden üretilen plastiksiz BioFluff dolgu malzemesi kullanılmış. EN16139 Seviye 1 testini geçen dünyanın ilk miselyum sandalyesi olması 30 yıla kadar yoğun kullanıma dayanabileceği anlamına geliyor. Growmolding, bu misyonu gerçekleştirmek için Hollanda'nın Enkhuizen kentinde yılda 1.200 parçaya kadar üretim yapabilen "yarı endüstriyel ölçekte" bir fabrika kurmuş. Bu girişim Aifunghi ürünlerini, son yıllarda piyasaya sürülen ve genellikle tek seferlik veya çok sınırlı sayıda üretilen diğer miselyum mobilyalarından farklı kılıyor. Koleksiyonda ayrıca, bitki bazlı tüylü dış yüzeyi dağınık bir ışık üreten miselyum iç yüzeyi olan Campinio sarkıt ve masa lambaları da yer alıyor.

Tasarım stüdyosu Nendo ile Paola Lenti'nin ortak çalışması Hana-arashi koleksiyonu, Maris kumaş artıklarının yeniden değerlendirilmesiyle üretildi.

Nendo tasarım stüdyosu, Paola Lenti'nin açık hava koleksiyonları için özel olarak geliştirip ürettiği Maris file kumaşın artık parçalarına ustalıkla yeni bir hayat verdi; canlı ama sade, belirgin bir Japon stiliyle Hana-arashi koleksiyonu doğmuş. Eğrisel formu benzersiz kumaş parçalarından yola çıkan Nendo, bunları katlayıp kendi üzerlerine sararak özenle şekillendiriyor ve yüksek estetik ve tasarım değerine sahip ürünler yaratıyor. Hana-arashi, Sakura çiçeklerinin (kiraz ağaçları) yapraklarının rüzgarda dansını veya ikinci güzelliği tanımlayan Japonca bir terim; ilki ise tam çiçeklenmeyle örtüşüyor. Hafiflik, hareket, renk ve doğanın harikalar yaratma gücünü yansıtan bir isim. Gökyüzünde dönen yaprakların görüntüsü, Paola Lenti'nin, Mottainai projesiyle üretimden geriye kalanları, kelimenin tam anlamıyla dökülenleri toplayıp yeniden kullanarak her türlü atığı önleyen felsefesiyle de örtüşüyor. Geri dönüştürülebilir, %100 polipropilen, su geçirmez ve 180 renk tonunda mevcut olan Maris, yapıldığı malzemenin düşük füzyon noktasından faydalanarak üst üste bindirilebiliyor ve kaynaklanabiliyor; böylece dikiş ipliği veya yapıştırıcı gibi ikincil malzemelerin kullanımı önleniyor. Daha ileri deneyler, sıcaklık ve ısıtma süresinin ayarlanmasıyla kumaşın belirli bir bölümünün sertleştirilebileceğini, böylece mukavemetin artırılabilceğini ve dönüşümlü opaklık ve şeffaflık sayesinde ışığın geçmesine izin verilebileceğini ortaya koymuş. Hatch', dünya çapında yumurta tüketiminden her gün büyük miktarlarda üretilen yumurta kabuğu atıklarından

Kapwani Kiwanga'nın Kvadrat için tasarladığı Diade, okyanus plastiklerinden üretilmiş geri dönüştürülmüş polyesterden oluşan iki tonlu bir kumaş.

üretilen bir sarkıt aydınlatma. 'Doğanın seramiği' olarak bilinen yumurta kabukları, benzersiz bir ışık geçirgenliği ile hem kırılğan hem de güçlü bir yapıya sahip. Dilara Kan ve Bodin Hon'un kurucusu olduğu Studio Yellow Dot tasarımı sarkıt aydınlatmaların her biri evlerden ve yerel fırınlardan toplanan yaklaşık 60 yumurta kabuğundan oluşturulmuş, daha sonra ışık difüzörünü tamamlamak üzere elle hassas bir şekilde düzenlenerek yapıştırılmış. Studio Yellow Dot'un civcivleri kuluçkalamak için kullanılan ısı lambalarından esinlendiği tasarımda, enerji tasarruflu LED ışık kaynağı elle döndürülerek takılan parlak pirinç bir kasaya yerleşiyor. Yarı saydam olduğu için aydınlatıldığında benzersiz bir ışık saçılma etkisi sağlayan yumurta kabuğundan yansıtıcı, üç ince kabloyla taşınıyor.

Sürekli gelişimlerine rağmen, bunlar genellikle yüzey kaplama olarak değerlendiriliyor ama yeni teknolojilerle birlikte yük taşıyıcı sistemlerde çelik, beton ve kireç taşının yerini alabilecek umut verici örnekler olarak daha sürdürülebilir bir gelecek inşa etmeye aday. Toprak mikroorganizmalarının en bol bulunan grubu olan mantarlar, ekosistemlerde besin kaynağı olarak önemli bir role sahip. Blast

Élise Fouin tarafından tasarlanan ve doğal ipek liflerinden üretilen aydınlatma, Forestier Nebulis.

Studio, atık ve mantarların kök sistemi olan miselyumdan ürettiği hafif, basınç ve esnemeye dayanıklı ağaç sütunu, küçük binalarda betonun yerini alabilir. Mercan resiflerinde doğanın kireç taşının ana bileşeni olan kalsiyum karbonattan kendi dayanıklı, uzun ömürlü yapılarını nasıl yetiştirebildiğini gözlemlemesiyle ortaya çıkan biyolojik kireçtaşı çimento üretimini karbon nötr (hatta karbon negatif) hale getirme potansiyeline sahip. Güneş ışığı, deniz suyu ve çözünmüş karbondioksit ile bu mikroskobik organizmalar gezegendeki en büyük miktarda kalsiyum karbonat üretiyor. Bu şekilde, alglerden elde edilen kireç taşı çevre dostu bir alternatif haline geliyor. Özünde, betonun aynı mekanik özelliklerini ve yük taşıma kapasitesini sağlarken, geleneksel çimentonun neden olduğu birçok zararlı çevresel etkiyi azaltma yeteneğine de sahip.

Kireç taşının bu yerli versiyonu, gelecekteki yapıları karbon yutaklarına dönüştürmenin yanı sıra "hava kalitesini iyileştirme, çevresel hasarı azaltma ve dünya genelinde yapı malzemelerine eşit erişimi artırma" fırsatı yaratıyor. Yeni teknolojilerle birlikte, bunların daha sağlıklı bir inşa edilmiş çevreye dönüşmesi an meselesi olabilir.

Ermi van Oers
ve Plant-e
iş birliğiyle
geliştirilen Living
Light, bitkilerin
fotosentez
süreciyle kendi
enerjisini
üreterek ışık
sağlıyor.

we+'ın SO-
Colored projesi,
mikroalg bazlı
pigmentlerle
sürdürülebilir
renk üretiminin
yeni yollarını
araştırıyor.

GRAND TOURER 2.0: SESSİZ GÖRKEM

Yazı: Efe Uygur

0-100 km/s
hızlanmasını
2,9 saniyenin
altında
tamamlayan
Ferrari
12Cilindri,
klasik GT
ruhunu modern
bir yorumla
buluşturuyor.

Grand tourer, yani günlük hayatımızda GT kısaltmasıyla anılan lüks uzun yol otomobilleri geçmişte, gücünü büyük içten yanmalı motorlardan alan, konfor ve performansı birleştiren coupé veya sedan modelleriyle özdeşleşmiş bir sınıftı. Bugün, otomotiv endüstrisi elektrikli otomobillere yönelirken, lüks GT kavramı da hiç şüphesiz köklü bir dönüşüm geçiriyor. Bu sınıfların yaratıcıları Aston Martin ve Bentley gibi köklü markalar ile Karma gibi yeni nesil üreticiler, Lagonda Vision Concept ve GS-6 projeleri üzerinden geleceğin GT anlayışını yeniden tanımlıyor. Ne var ki bu dönüşüm sadece güç kaynağında değil, tasarım felsefesinden iç mekan deneyimine kadar pek çok alanda gerçekleşti.

Elektrikli platformların sunduğu mimari özgürlük, aslında lüks GT anlayışını içeriden dışarıya doğru şekillendiriyor. Artık belki de bu segmentin alametifarikaları olan uzun motor kaputlarına, yüksek tünellere ya da aktarma organlarının belirlediği sıkışık iç hacimlere gerek kalmadı. Bu durum yalnızca estetik değil, deneyim açısından da bir devrim. Alçalan zeminler, genişleyen oturma alanları ve kabinin mekansal olarak yeniden tariflenmesiyle birlikte, bir otomobilden çok bir yaşam alanı hissi öne çıkıyor. Lagonda Vision gibi referanslarda, otomobil artık bir ulaşım aracı değil; içinde vakit geçirilen, yüz yüze oturulabilen, hatta dış dünyadan yalıtılmış özel bir odacık olarak düşünülüyor.

Tamamen elektrikli olan Lagonda Vision Concept, Aston Martin'in sıfır emisyonlu lüks mobilité vizyonunun ilk adımıydı.

Bu değişimin neticesinde sürüşün kendisi de sessizlikle yeniden tanımlanıyor. Elektrik motorlarının titreşimsiz ve homojen ivmelenmesi, Grand Tourer'ların tarihsel vaadini adeta kusursuzlaştırıyor. Bununla birlikte, otonomi ve gelişmiş bağlantı teknolojileri, sürüşü yalnızca fiziksel bir deneyim olmaktan çıkarıp dijital bir anlama dönüştürüyor. Önde 180 derece dönebilen koltuklar, arka sıradaki salon düzeni ya da sürekli aktif dijital asistanlar; kısaca yolculuk boyunca GT hissini sürücünden alıp tüm yolculara eşit şekilde dağıtmayı vadediyor. Bir anlamda lüks, artık sadece yüksek zanaatle işlenmiş malzemelerde ya da ileri mühendislikle yaratılmış mekanik aksamla değil, otomobilin zamanı nasıl şekillendirdiğiyle de alakalı. GT'lerde yeni çağın önemli adımı Lagonda Vision Concept'ti. Aston Martin'in sıfır elektrikli bir otomobil tasarlamakla kalmayıp, lüksü ve mobilitéyi baştan tanımlama çabasının sonucu olan bu model, içten yanmalı motorun mimari sınırlamalarından arınmış bir konseptti. Markanın 2018'de Cenevre Otomobil Fuarı'nda tanıttığı konsept, sıfır emisyonlu bir ultra-lüks segment açılımıydı. Uzun motor kaputunun ortadan kalkmasıyla birlikte otomobil silüeti alçalmış, fakat kabin içeriden dışarıya doğru genişlemiş ve bu tasarım sayesinde Lagonda, geleneksel GT çizgilerini korurken içeride daha önce örneği olmayan bir ferahlık ve açıklık sunmayı başarmıştı.

Bentley EXP 15, markanın elektrikli grand tourer dönemine geçişini simgeleyen bir konsept.

Tamamen elektrikli Karma Gyesera, 590 beygir gücü ve 400 kilometreyi aşan menziliyle markanın performans odaklı yeni grand tourer modeli.

En çarpıcı farklılık ise iç mekanda kendini gösteriyor; ters yöne açılan kapılar geçişi sağlarken iç mekanda yükselen tavan, otomobile girişi anını neredeyse mimari bir deneyime dönüştürüyordu. Karşılıklı oturma düzeniyle yapılandırılan kabinde, direksiyon simidi gerektiğinde tamamen gizleniyor ve ön koltuklar 180 derece dönebiliyordu. Her ne kadar kulağa biraz ütöpik gelse de bu seviye 4 otonom sürüş teknolojisiyle birlikte otomobil bir taşıma aracı olmaktan çıkıp hareket eden bir yaşam alanına dönüşmüş durumda. Bu yenilik, Aston Martin'in gelecek vizyonunu somut bir şekilde karşımıza çıkarıyordu.

Otomobilin malzeme seçimini ise klasik zanaatkarlıkla çağdaş mühendisliğin nadir görülen bir sentezi belirliyor; ipek halılar, kaşmir döşemeler ve ceviz ağacı detaylar, karbon fiber ve seramikle dengeleniyordu. Bu kompozisyon, Aston Martin'in sadece estetik değil, aynı zamanda hissiyat ve dokunsallık üzerinden lüksü yeniden inşa etme niyetinin bir göstergesiydi. 21. yüzyılın bu iddialı konsepti, Aston Martin'in 2020 sonrası finansal stratejisini değiştirerek Lagonda projesini ertelemesi ve ayrı bir lüks marka fikrini rafa kaldırması nedeniyle üretim bandına taşınmadı. Ancak Lagonda Vision konseptinin etkisi, diğer markaların vizyonlarında yaşamaya devam etti ve Aston Martin'in yakın gelecekteki elektrikli

777 beygir gücü ve 0–100 km/s hızlanmasını 2,2 saniyede tamamlayan tamamen elektrikli Porsche Taycan Turbo GT.

GT modelinin de öncüsü oldu. Bir diğer deyişle, Lagonda ismi hayata geçmese de o konseptin öngördüğü teknolojiler ve tasarım dili lüks GT dünyasında yol gösterici olmuştu.

Aston Martin'den sonra sektörün nispeten yeni markalarından Amerika merkezli Karma Automotive, sürdürülebilir teknoloji ile el işçiliğini birleştiren butik üretim anlayışıyla öne çıkıyor. Bu vizyonun ilk olgun meyvesi olan GS-6 modeli ise geleneksel grand tourer karakterini elektrik destekli bir mimariyle yeniden yorumluyor.

Fisker Karma'nın tasarım mirasını taşıyan uzatılmış menzilli hibrit sedan GS-6, 2021'de tanıtıldıktan sonra Kuzey Amerika'da sınırlı sayıda satışa sunuldu ve halen sipariş edilebilen, nadir bir grand tourer olarak öne çıktı. Klasik GT karakterini modern teknolojiyle birleştiren model, 536 beygir gücündeki çift elektrik motoru ve yalnızca bataryayı destekleyen jeneratörüyle yaklaşık 580 km menzil sunuyor. Otomobilin ana misyonu, sahip olduğu aktif gürültü engelleme ve 3D dokunsal ekran gibi sistemlerle, yolculuğun kendisini bir deneyime dönüştürmektir.

Edmunds'un "Ferrari ve Lamborghini dışında bu kadar ilgi toplayan çok az otomobil var" notunu düştüğü otomobilin tasarım dili, uzun aks aralığı ve alçak tavan çizgisiyle bir coupé estetiğini yansıtır.

1930'ların "Blue Train" geleneğinden ilham alan EXP 15, özgün tasarımıyla Bentley'nin gelecekteki çizgilerini gösteriyor.

İç mekanda ise bolca deri yüzey kaplaması ve titiz işçilik sade ama iddialı bir atmosfer yaratıyor. Her ne kadar arka koltuklardaki alanın sınırlı olması ve bagaj hacminden kısmen feda edilmesi otomobilin çizgisini farklı yöne çekiyor olsa da bu otomobilin niyetini değiştirmiyor ve GS-6, sessizliği ve anlık torku sayesinde formu duyguyla birleştiren bir grand tourer olarak kendini gösteriyor.

2025 yılında ise marka tam da bu otomobilin devamı olarak, Monterey'de tamamen elektrikli Karma Gyesera'yı tanıttı. GS-6'nın ruhunu sıfır emisyonla geleceğe taşıyan bu yeni model, Karma'nın lüks, tasarım ve performans dengesini elektrikli çağında da koruma arzusunu yansıtıyordu.

Karma'nın elektrik destekli GT'si, lüksün geleceğine dair cesur bir yorum sunarken; Bentley, Aston-Martin, Ferrari ve Mercedes-Benz gibi geleneksel markalar, aynı dönüşümü kendi miraslarını koruyarak, grand tourer kavramını elektrikli çağın estetiğiyle yeniden tanımlıyor.

Hal böyle olunca Bentley'nin hedefinde klasik GT kimliğini koruyarak geleceğe taşımak var. Markanın 2025'te tanıttığı EXP 15 konsepti, 1930'lardaki "Blue Train" modelinden ilham alırken, uzun motor kaputu ve ızgarasıyla geleneksel Bentley duruşunu elektrikli altyapıya entegre ediyor. Üç kişilik özel koltuk düzeni ve

simgesel tasarım marka mirasını yaşatırken aerodinamik sadelik yerine estetiği önceleyen bir yaklaşım sergiliyor.

Ferrari'nin bu dönüşümde geçmişi yadsımak yerine benimseyenlerden biri olduğu söylenebilir. 12Cilindri, ismiyle bile niyetini açık eden bir model. Elektrikleşmenin ortasında, safkan bir V12'yi, üstelik doğal emişli formuyla yaşatmak hem teknik hem ideolojik bir karardı ve bu kararı da ancak Ferrari verebilirdi. Ferrari şüphesiz, son bir fırsat olarak 9500 devir çeviren bu motorun sesini bir kez daha duyurmak istiyor. Bu yüzden 12Cilindri'nin bir grand tourer olmanın ötesinde İtalyan usulü bir veda biçimi olduğu söylenebilir.

Porsche ise Ferrari'nin tam aksine Taycan Turbo GT ile geleceği hızla bugüne taşıma çabasında. Marka adeta geleneksel GT tanımını büküyor ve yeniden şekillendiriyor. Zira 1000 beygiri aşan gücüyle 2 saniyenin altında 100 km/s'ye çıkan bu dört kapılı model, performans kadar gündelik yaşama uyumuyla da dikkat çekici. Ancak asıl mesele, Taycan Turbo GT'nin dört mevsim kullanılabilecek kadar sessiz, güçlü ve dengeli bir otomobil oluşu. Artık grand tourer olmak sadece uzun yola çıkmakla değil; o yolu nasıl hissettirdiğiyle ilgili. Hiç şüphe yok ki Porsche bunu çok iyi biliyor.

MINİMAL ANGAJMAN

Fotograf: Deniz Karataş
Styling: Esin Ünlü

Bogazlı, alpaca, deve ve koyun yün karışımı kiremit rengi kazak, *Berluti*.

Deri saçaklı ipek Twilly eşarp, Hermès.

Robot figürlü charm, *Prada*.

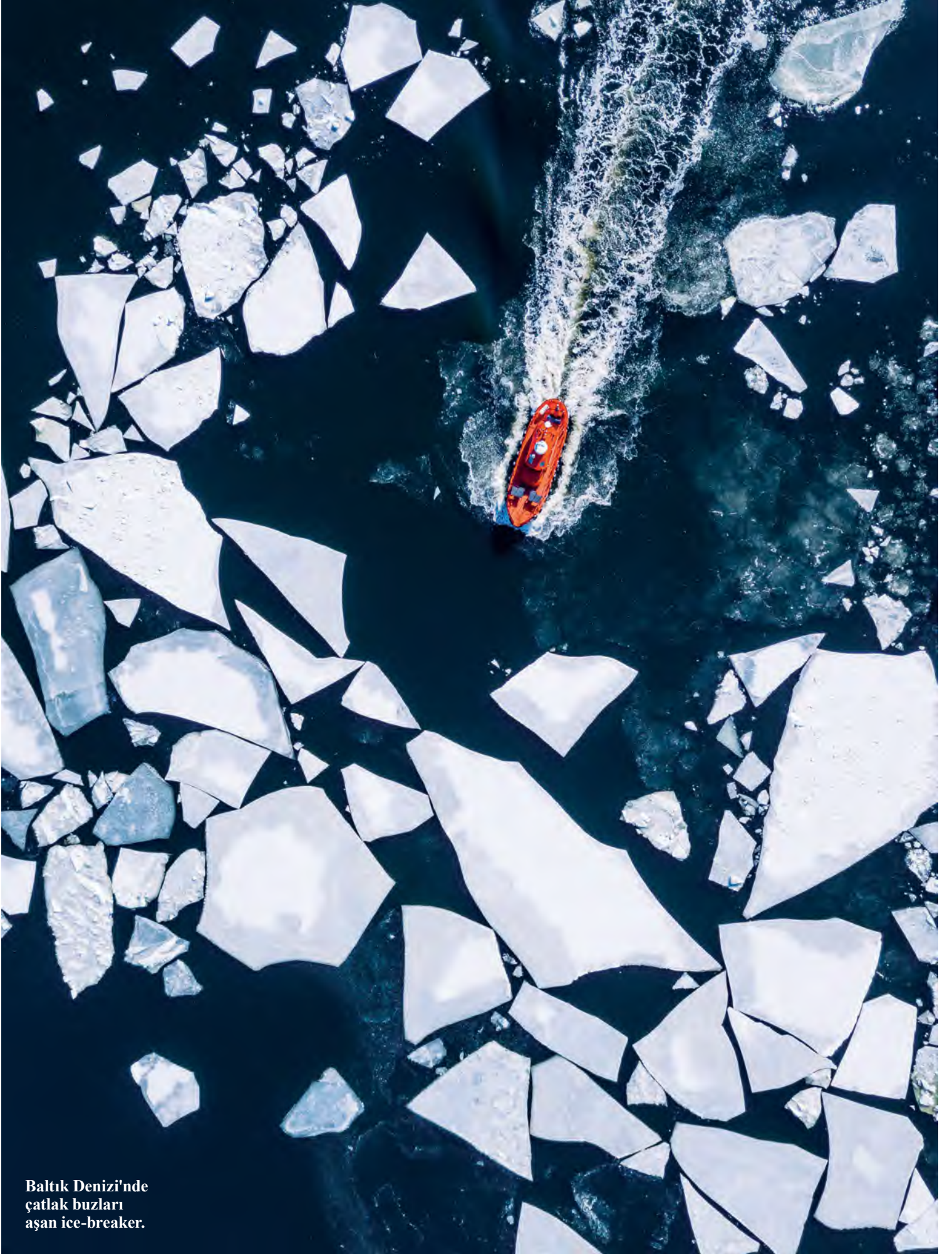
Hardal rengi kaşmir kařkol, *Brioni*.

Kurdela motifi pirinç broş, *Miu Miu*.

Zincir askılı mini siyah deri çanta, Dior Jolie, *Dior*.

Baltık Denizi'nde
çatlak buzları
aşan ice-breaker.

HELSINKI’NİN NORDİK RUHU

Yazı: Aylin Kumdagezer

seyahat

**UNESCO
Tasarım Şehri
ünvanına
sahip Helsinki,
İskandinav
mimarisi ve
denizle iç içe
yaşamıyla
biliniyor.**

Kış mevsiminde Helsinki dendiğinde ilk akla gelen kavram "soğuk" değil, "ışık"tır. İnce, yatay, neredeyse saydam bir ışık... Gri gökyüzünün altından şehre süzülürken taş cephelere, buz tutmuş rıhtımlara ve büyük pencerelerin ardında parlayan sarımsı sıcaklığa değer. Helsinki’yi bu mevsimde ziyaret etmek, iliklere işleyen soğğun romantize edilmesi ya da manzarayı izlemektense deneyim yaşanması anlamına geliyor. Bu şehir, “kışın gidilmez” klişesini tümüyle reddediyor ve kendine özgü zarafetini tam da o en uzun gecelerde gösteriyor.

Helsinki’nin uyandırdığı ilk his dinginlik. Gürültüsüz bir güven. Kapital harflerle lüks vaat etmeye çalışmadan, tam tersine, çitayı çok yükseğe koyup sonra geri çekilen bir özgüvenle karşılıyor ziyaretçisini. Bu özgüveni iki yerden alıyor: Tasarım ve ritüel. Tasarım, burada vitrin malzemesi değil, günlük hayatın kendisi. Ritüel ise sauna keyfi.

Şehrin mimarisi, kışın anlam kazanıyor. Uzun kış aylarında doğal ışık kıymetli bir kaynak olduğu için, Helsinki’de mekanlar ışığı neredeyse bir ham madde gibi kullanıyor. Sıcak ahşap tonları, dingin doğal taş yüzeyler ve geniş cam açıklıklarla kurulan bu denge size bir şey anlatıyor: Az, çoktur. Esplanadi çevresinde yürürken, bir anda kendinizi sessiz ama güçlü bir estetik anlayışın içinde buluyorsunuz. Bu estetik tavır, modern Nordik tasarıma indirgenemeyecek kadar derin; çünkü Helsinki’de formun işlevle buluşması basit bir “minimalizm” değil. Daha çok, doğayla yaşamayı bilmenin, iklimle tartışmanın getirdiği bir sonuca benziyor. Her şey son derece sade çünkü başka türlü sü gereksiz, hatta görgüsüzce bulunuyor.

Bu tavrın en iyi izlendiği yerlerden biri Design District. Burada yalnızca alışveriş yapılmıyor; şehir hakkında bir fikir ediniliyor. Kent içinde dolaşırken, Helsinki’nin neden hala “tasarım başkenti”

Cover Story x Artek Helsinki renk paleti, İskandinav tasarımının klasiklerinden ve doğal malzemelerin tonlarından ilham alarak iç mekanlara sıcaklık ve derinlik katıyor.

olarak anıldığını anlıyorsunuz. Küçük ölçekli mobilya atölyeleri, cam ve seramik objeler, elde üretilmiş tekstiller, takılar... Her parça, şehrin genel tavrına uygun; dingin ama tavizsiz. Artek'in butiğine girdiğinizde, Aalto'nun imzası olan yumuşak kıvrımlı çizgileri görür görmez algılıyorsunuz zaten; burada tasarım, geçmişin mirası gibi vitrine kaldırılmamış. Günlük hayatın içinde aktif bir dil. Lokal cam atölyelerinde el kesimi bardaklar, çanaklar ve buzlu yüzeyli vazolar görmek mümkün. Meraklı biriyseniz, küçük Fin seramik markalarının monokrom ama karakterli tabaklarına göz atın; sevdiğiniz bir parçayı yanınızda taşımak aslında şehrin ruhunu taşımak demek.

Konaklama söz konusu olduğunda şehir, abartıyı reddeden bir incelik sunuyor. Helsinki'ye gelip iyi bir otelde kalmak, yalnızca konforla değil, ritimle de ilgili. Bazı adresler restore edilmiş tarihi yapılarda yer alıyor ve bu binalarda modern Nordik çizgiyle eski taş duvarın yan yana durmasına izin veriliyor. Yaşanmışlık ve rafine güncelliğin yan yana gelişi, bu şehirde çok sevilen bir kontrast yaratıyor. Lobide loş ve yumuşak bir ışık, tasarım mobilyalar, dokulu kumaşlar hakim. Ve dışarıdaki kuru soğuğa rağmen iç mekanda kontrollü bir sıcaklık... Sıcaklık kelimesi burada bir derece ayarı değil; bir atmosfer tonu. Bu otellerin çoğunda, özellikle seçili sülüslerde özel sauna ya da özel buhar odası gibi ayrıcalıklar sunuluyor. Bu detay, Helsinki'ye özgü gerçek lüksün parmak izi. Çünkü burada lüks, gösterişte değil, mahremiyette. Dışarıda kar; içeride kendi özel saunanız. Dışarıda Baltık rüzgarı; içeride yalnız size ait bir sıcaklık.

Helsinki'de geleneksel Nordik tatlar, çağdaş sunumlar ve yerel üretim odaklı bir mutfak kültürüyle şekilleniyor.

Ve sauna. Helsinki için bu sıradan bir aktivite değil, bir iletişim biçimi. Finler için sauna sosyal ortam, arınma pratiği ve kışla kurdukları anlaşmanın şartlarından biri. Şehirde bunun en rafine referanslarından biri kıyı şeridinde, Baltık Denizi'ne bakan modern ahşap bir yapı içinde deneyimlenebiliyor. Mekanın çizgileri belirgin şekilde çağdaş; yerle kurduğu ilişki neredeyse heykelsi. Bu yapı sadece ısınma yeri değil, aynı zamanda bir mimari manifesto niteliğinde. Saunadan dışarı çıktığınızda, gri deniz, buzlu iskele ve kentin sert ufkuyla karşılaşıyorsunuz. Kışın buharla denizin çelişkisi neredeyse bir sahne tasarımı gibi. Cesursanız, klasik ritüel şunu söyler: Aşırı sıcak saunadan çık, Baltık kıyısında buz gibi havayı yüzüne çarp, hatta suya gir. Bu "soğuk şok", fiziksel olarak uyarıcı, zihinsel olarak netleştirici. Sadece vücuda değil zihne de reset atıyor. Bu deneyimi yaşadıktan sonra Helsinki'yi daha iyi anlıyorsunuz. Burada kışla savaşılmıyor; kışla pazarlık yapılıyor.

Kış Helsinki'de yalnızca doğa şartları değil, kent estetiğinin ana oyuncusu. Karanlık erken düşüyor. Kar hafif yağarken kıyı boyunca yürüdüğünüzde, denizin üstündeki pasparlak gri ile bembeyaz kaldırım çizgisi arasında yumuşak bir kontrast oluşuyor. Bu huzurlu sessizliğin içinde, kimi zaman dışarıdan bakıldığında "fazla sakin" gibi görünen hayatın aslında ne kadar bilinçli bir şekilde yavaşlatılmış olduğunu fark ediyorsunuz. Gürültünün az olması, deneyimi daha pahalı gösteriyor; çünkü sizi yalnız bırakacak kadar özgüvenli bir şehirde olduğunuzu hissettiriyor.

Helsinki şehir, doğa ve tasarımın iç içe geçtiği yapıyla dikkat çeker.

Gastronomi tarafında ise Nordik mutfak anlatısını bir basamak yukarı taşıyor. Buradaki iyi restoranlar yalnızca iyi yemek servis etmiyor; her tabak, bölgenin iklimsel gerçekliğini anlatan küçük bir hikaye gibi kuruluyor. Baltık Denizi'nden gelen balık, ren geyiği eti, ormandan toplanan yabani meyveler ve mantarlar... Ama mesele yalnızca "yerel malzeme" kartını oynamak değil. O malzemeyi şehre özgü bir zarafetle, iddiasız ama çok kontrollü bir tabakta sunmak... Menüde karşılaştığınız her şeyin fonunda doğayı ehlileştirme değil, doğayla iş birliği yapma fikri var. Tam da bu yüzden bazı restoranlar Helsinki'de birer gastronomi mabedi olarak görülüyor. İç mekanlarında büyük pencereler, şehrin kış akşamındaki ışıklarını içeri alıyor. Loş sarı ışık, koyu ahşap masa, cam bardakta soğuk su, tabağınızda ren geyiği, yanında orman meyvesinin asiditesi...

Bu restoranların bir kısmı şehir tarihinde özel bir yere sahip. 1930'lardan beri aynı binada hizmet veren, fenomen iç mekan tasarımı olan, Helsinki kültür tarihinde parantez açmış adresler var. Bu mekanlara girdiğinizde iyi servisin yanı sıra mekanın hafızasını da hissediyorsunuz. Duvar hattının kavisinden kullanılan ahşabın tonuna kadar her detayda Finlandiya'nın modernleşme hikayesinden bir sayfa var. Bu sofistike süreklilik, kış akşamında yemek deneyimini daha da çarpıcı hale getiriyor. Çünkü dışarıda şehir karla örtülüyken, içeride yılların biriktirdiği bir sıcaklıkla oturuyorsunuz. Bu da Helsinki'nin "lüks" kavramını tanımlama biçimine çok yaklaşıyor: Köklerini saklamayan incelik.

Alvar Aalto imzasını taşıyan 1934 tarihli Artek "Stool 60", sade formuyla modern mekanlara uyum sağlıyor.

Kışın şehirde yapılacaklar listesi, klasik bir tur programından çok ritüel sıralaması gibi. Önce yürümek. Helsinki kıyı şeridi boyunca, sabahın erken saatlerinde ya da akşamüstü alacakaranlığında yürüyüş yapmak, bu şehrin ritmini anlamının en zarif yolu. Rüzgar doğrudan yüzünüze vuruyor; deniz metalik gri renkte; kıyıda buzlanmış taşlar var. Bu yürüyüş lüks hissi yaratıyor çünkü yalnız başınıza, rahatsız edilmeden, bir metropol içinde bu kadar boşluk bulabiliyorsunuz. Sonra sauna... Sıcak, buhar ve ritüel... Ardından iyi bir bar ya da otel lounge'unda sakın bir kokteyl... Bu kokteyl noktaları genellikle yerel tasarım anlayışını da yansıtıyor: Açıkta bırakılmış taş duvarlar, parlak olmayan metaller, yün dokulu koltuk yüzeyleri, kontrollü bir ışık. İddialı ama sesini yükseltmeyen mekanlar...

Buna paralel, Helsinki'nin alışveriş deneyimi "lüks alışveriş" klişesinin dışında. Burada asıl ilgi çekici olan, uluslararası logolar değil; lokal markaların tasarım bütünlüğü. Design District içinde gezerken birkaç butik özellikle dikkat çekiyor. Artek: Fin modernizminin simge isimlerinden Alvar Aalto'nun mirası üzerinden ilerleyen bu butik, mobilya yalnızca mobilya değil; bir duruşu temsil ediyor. Marimekko: Baskı desen kültürü açısından neredeyse ulusal bir simge. Klasik iri desenli kumaşları zaten tanıyorsunuzdur, ama Helsinki'deki butiğinde hissedilen, sadece bir marka dili değil; gündelik yaşama taşınabilir bir neşe. Küçük cam ve seramik stüdyoları: Tekil üretim objeler, buzlu cam vazolar, donmuş suyu anımsatan mat yüzeyler. Bunlar, eve döndüğünüzde sehpanın üzerinde duracak

Esplanadi
Park'taki
Finlandiya'nın
milli şairi
Johan Ludvig
Runeberg'in
heykeli.

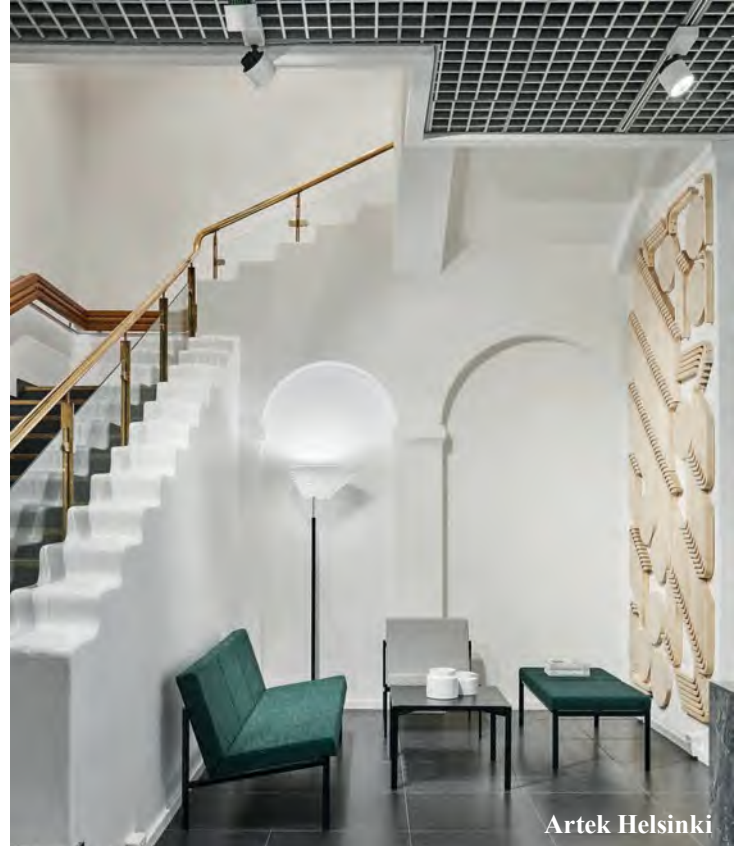

sıradan bir objeden öte “Helsinki’nin soğuğu böyle hissettiriyordu” diye anlatabileceğiniz somut bir anı.

Kış koşullarına hazırlık burada romantik bir detay değil, akıllı bir zorunluluk. Şehirden gerçekten keyif almak istiyorsanız doğru ekipmanla gelmeniz gerekiyor. Isı tutan, nefes alabilen bir dış katman şart. Ama bu “dağcılık montu” estetiğinde olmak zorunda değil. Helsinki’nin giyim kültürü işlevden ödün vermez ama tarzından da vazgeçmez. Yün ve kaşmir karışımı atkılar, sık dokulu bere, termal ama ince eldiven, tabanı iyi tutuş sağlayan botlar... Özellikle bot konusu kritik. Çünkü yürüyüş bu şehirde lüks deneyimin bir parçası. Otomobilden inip binmek değil, şehrin gerçek yüzüne temas etmek önemli. Bu yüzden ayaklar sıcak ve kuru değilse, Helsinki’nin ritmiyle uyumlanmak zorlaşıyor. Ayrıca soğuk havada telefonun bataryası hızlı boşalır; yanınızda küçük bir power bank taşımanız mantıklı olur. Cildiniz için de mutlaka yoğun bir nem bariyeri gerekiyor. Rüzgar, özellikle deniz kıyısında, yüzü çok hızlı kurutuyor. Helsinki’yi doğru yaşamak bazen böyle küçük ama belirleyici hazırlıklara bağlı.

Son olarak, bu şehirde her şeyin altında aynı felsefe var; gösterişli olan değil, dürüst

Alvar Aalto’nun
1932 yılında
tasarladığı Artek
“Armchair 41
Paimio”,
form-pressed
huş kontrplak
ve tek parçadan
bükülmüş
kollarıyla
modern mobilya
tasarımında
dönüm noktası
oldu.

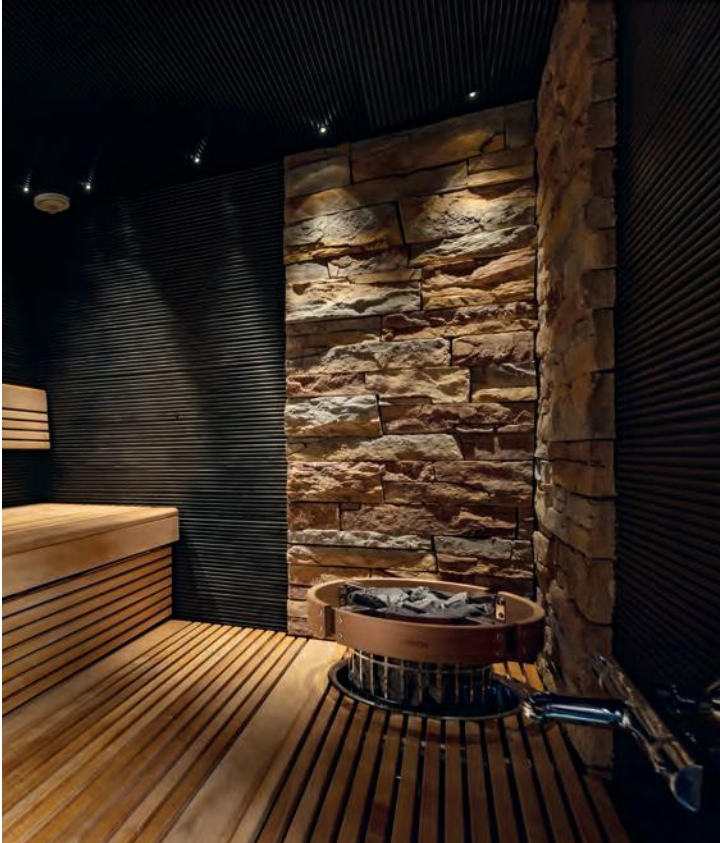

Artek Helsinki

Kuzey ışıkları,
Helsinki'den
genellikle yılın
birkaç gecesinde
görülebiliyor ve
şehir sakinleri bu
anı izlemek için
deniz kıyısına
yöneliyor.

seyahat

**Helsinki'de
saunalar,
evlerden ofislere
kadar hayatın
her alanında yer
alıyor; şehirde
kişi başına birden
fazla sauna
düşüyor.**

olan değerli. Helsinki'nin kış ruhu, abartısız bir incelik olarak okunmalı. Dışarıda buz gibi hava varken içeride sizin için ayrılmış özel bir sauna alanı. Karanlık çok erken çökerken tabakta gelen ren geyiğiyle orman meyvesinin dengesi. Bir otel süitinde kendi buhar odanızın olması ama bunun hiçbir yerde yüksek sesle ilan edilmemesi. Tasarım butiklerinde el yapımı küçük bir cam objeyi seçip onu eve, başka bir iklime, başka bir ritme taşımak. Baltık kıyısının kış ışığına karşı yürürken yüzünüze vuran rüzgar ve aynı akşam, kusursuz bir servisle sunulan sessiz bir akşam yemeği.

Helsinki, kışın aslında parlıyor. Ama bu parlıltı altın tonunda değil; buzlu camın içinden süzülen soluk bir ışık gibi. Saklı, ölçülü, ama fark eden için unutulmaz.

 YapıKredi
Crystal

Yapı Kredi Crystal sahipleri dünyanın her yerinde tüm restoran harcamalarında %5 indirim ayrıcalığına sahiptir.

Vittoria
Ceretti, 2025
Met Gala'nın
“Superfine:
Tailoring
Black Style”
temalı kırmızı
halısında.

YENİLENEN BİR KLASİK: PUFFER MONTLAR

Yazı: Ekin Kurbetçi

1980'lerden kalma arşiv motifli Knight damga aplikesiyle, Burberry Check.

Paisley desenli puffer, Etro.

Khris.Joy'un Milano ceket, sıcaklık için kuş tüyü dolgulu geometrik kapitone tasarıma sahip.

Modada işlevsellik ile estetiğin buluştuğu en önemli dönüm noktalarından biri, puffer ceketler sokak modasında başrol oynamaya başlamasıyla yaşandı. Bir zamanlar yalnızca dağ yürüyüşleriyle ya da kar tatilleriyle ilişkilendirilen bu dolgun, yalıtımlı montlar, artık şehir modasının da vazgeçilmez parçası. Soğuktan korunma amacını taşıyan ilk puffer modelleri, 1930'larda Eddie Bauer tasarladı. Donma tehlikesi yaşadığı bir balıkçılık gezisinden sonra kaz tüyüyle dolgulanan Skyliner ceketini yaratmıştı. İşlevselliğiyle hızla popülerleşen bu form, 80'ler ve 90'larda spor giyim markalarının etkisiyle sokak stiline dahil oldu. Özellikle hip-hop kültürünün güçlü, hacimli silüet arayışıyla birleşince, puffer artık yalnızca sıcak tutan bir parça değil, kendine güvenin ve güçlü bir stil oyununun da sembolü haline geldi.

Günümüzde ise puffer ceketler, modanın evrim geçiren doğasını en iyi temsil eden parçalar arasında. 2010'lardan itibaren lüks markalar bu spor estetiği yeniden yorumlamaya başladığında, Balenciaga'nın heykelsi omuz formları, Moncler'in teknolojik kumaşları ya da Prada'nın minimalist yaklaşımlarıyla puffer, yüksek

modanın sözlüğüne kalıcı olarak eklenmiş oldu. Artık kar botlarıyla değil, topuklu çizmeler, özel dikim etekler veya denim kombinleriyle tamamlanan bu parçalar, gündelik fonksiyonuna ek olarak şık ve stil dozu yüksek bir kış zırhına dönüştü.

Bu sezonun puffer ceketleriyse, alıştığınız sade ve fonksiyonel versiyonlardan çok daha iddialı bir noktada duruyor; bunu da ilk olarak renk paletiyle başarıyor. Kış tonlarının içine gizlenen nötr paletler geri planda kalırken, güçlü renkler sahneye çıkıyor. Dış giyim tamamlayıcısı "ben buradayım" diyen ve sade kombinasyonu bir üst seviyeye taşıyan bir tasarıma dönüşüyor. Moda haftalarında öne çıkan tonlar, puffer ceketlerde de popüler. Son birkaç sezonun yükselen rengi bordo ve yeni veliahtı mürdüm, bu sportif silüeti daha şık ve sofistike bir görünüme kavuşturuyor. Nehera, bu rengi kapitone stilde yeniden yorumlarken Atlein koza formu tasarımlarıyla modele sıra dışı bir dokunuş katıyor. Biraz daha ütüler bir stil isteyenler için Auralee'nin kaz tüyü montları devreye giriyor. Bordo ailesinden daha dikkat çekici ve radikal bir renk arayanlar içinse spotlar şartröze çevriliyor. Bu asidik yeşil tonu, cesaret isteyen ama

**Moncler,
Sonbahar 2025.**

**Baskılı puffer,
Y-3.**

**Paris Moda Haftası, Kadın
İlkbahar / Yaz 2026 sırasında.**

**sacai x Carhartt WIP,
Sonbahar/Kış 2025.**

**Proenza Schouler,
Sonbahar/Kış 2025-2026.**

enerjisiyle anında fark yaratan bir ton olarak dikkat çekiyor. Emporio Armani, kayak stilini bu iddialı renkle güncellerken Proenza Schouler ise onu minimal formlarla buluşturarak dengeliyor. Gerçek anlamda göze çarpması istendiğinde parlak kırmızılar devreye giriyor. Özellikle kayak stilinizle kusursuz şekilde uyumlanacak bu renk, iddialı bir sonuca ulaştıran kestirme yollardan biri olabilir.

Renklerden sonra desenlerden de bahsetmemek olmaz. Bu sezon puffer ceketlerde desenler, en az renk kadar belirleyici bir rol üstleniyor. Klasik tek renk görünümler yerini soyut tasarımlara bırakıyor. Doğadan ilham alan motifler, bulanık kamuflaj etkileri ve fırça darbesini andıran yüzeyler puffer'lara hareket kazandırıyor. Y-3 bu yaklaşımı en güçlü şekilde yansıtan markalardan biri. Patrizia Pepe ise doğayı yorumlama biçimini daha direkt bir noktaya taşıyor. Markanın tasarımlarında, geniş yüzeyli puffer montlar birer tuvale dönüşüyor; manzara resimlerini andıran baskılar montun tüm formuna yayılıyor. Bu sezonun desenlerindeki en dikkat çekici nokta ise "if you know you know" desenlerinin yükselişi. Bu

desenler, açık bir logodan, daha doğrusu monogramdan çok markanın kimliğini sezdiren imzalar taşıyor. Etro'nun şal deseni baskılı puffer ceketleri ve Burberry'nin klasik ekose yorumları, bu anlayışı en net gösteren örnekler arasında. Bu desenler, logomania döneminin maksimalist ruhunu korurken o baskın etkiyi daha incelikli bir estetikle de dengeliyor.

Renkler ve desenler her sezon değişebilir, ancak 2025 kışında puffer ceketleri asıl dönüştüren unsur malzeme anlayışı. Bu sezon puffer'lar mat yüzeylerinden uzaklaşıyor ve ultra parlak dokular ön plana çıkıyor. Parlaklık tek bir biçimle sınırlı kalmıyor, üç farklı yansıma etkisiyle karşımıza çıkıyor. Ayna gibi ışığı net şekilde yansıtan yüksek parlak yüzeyler, reflektör etkisiyle hareket eden metalik dokular ve renk değiştiren, adeta likit görünüm kazandıran materyaller sezonun en çarpıcı yorumları arasında. Bu yeni parlaklık anlayışı, puffer ceketlere dinamik bir enerji kazandırıyor ve klasik silüetleri modern bir parıltıyla yeniden tanımlıyor. Moncler'in yağ gibi parlayan montları gardırobunuzun baş köşesine yerleşmeye aday. K-Way ve Samsøe Samsøe ise ters yansımali modelleriyle

**Sacai,
Sonbahar/Kış 2025-2026.**

**Paris Moda Haftası'nda
Kate Davidson Hudson.**

**Nehera,
Sonbahar/Kış 2025.**

kelimenin tam anlamıyla göz alıyor. Bu yoğun ışıltıyı fazla bulanlar için alternatif bir öneri de mevcut: Saten parlaklığı. Matla metalik arasında duran bu ara dokular, puffer ceketlere daha yumuşak bir ışıltı kazandırıyor. Böylece ultra parlak yüzeylerin iddialı görünümleri yerine, zarif bir ışık oyunuyla öne çıkan formlar dikkat çekiyor.

Puffer ceketlerin kapitone desenleri de 2025 kışında klasik anlayıştan uzaklaşıyor. Tasarımlar artık yalnızca dolgu formuyla değil, dikiş tekniğiyle de fark yaratıyor. Renk bloklarıyla kontrast oluşturan kapitone yüzeyler, cekete hem hareket hem derinlik kazandırıyor. Geleneksel baklava desenleri yerini daha özgün çizgilere, dekoratif hatlara ve art-deco dikiş oyunlarına bırakıyor. Kumaş üzerinde neredeyse üç boyutlu bir doku etkisi yaratan bu yeni yorumlar, puffer ceketlerin teknik detaylarını estetik bir dile dönüştürüyor. Stil dozunu artırmak isteyenler için puffer trendlerinde daha artizan görünümler de mevcut. Üç boyutlu formda tasarlanan modeller, özgün tasarım arayanlara hitap ediyor. Bu modeller, sanki puffer bir iple örülmüş hissi veriyor; baklava ya da örgü benzeri görünümler dikişle değil, doğrudan kumaşın yapısına işlenerek

oluşturuluyor. Bahsedilen teknik, puffer ceketleri el işçiliğiyle dokunmuş mimari parçalara dönüştürüyor. Yüksek modanın yeni nesil isimleriyle olan iş birlikleriyle adından sıkça söz ettiren Raxxy, bu formlarda oldukça usta.

Sadece kapitone şeklinde değil, puffer silüetlerinde de bir dualite söz konusu. Klasik şişme mont formundan uzaklaşmak isteyenler için tasarımcılar yeni nesil hibrit modeller sunuyor. Yeni yorumlarda fonksiyon, estetik kadar ön planda. Büyük cepler, çok amaçlı detaylar ve pratik eklentiler, puffer ceketleri hem şehir yaşamına hem açık havaya uyumlu hale getiriyor. Sacai x Carhartt WIP iş birliği, bu yaklaşımın en güçlü örneklerinden biri. Koleksiyondaki her parça, işlevselliği lüks bir sadelikle birleştiriyor. Daha deneysel formlar arayanlar için de sezon oldukça zengin. Bu noktada Moncler Genius iş birlikleri dikkat çekiyor. Moncler x EE72 by Edward Enninful koleksiyonunda pelerin görünümler, XL silüetler ve dramatik kapüşonlar öne çıkıyor. Bu tasarımlar, puffer ceketlerin sınırlarını yeniden çiziyor; model adeta koruyucu karakterini kaybetmeden heykelsi bir dış giyim estetiğine dönüşüyor.

TOPRAĞIN SESSİZ ÇIĞLIĞI

Yazı: Utku Turan

Bir sabah erken saatlerde, Sahel'in sarımsı ufkunda rüzgarın taşıdığı toz bulutları arasında yürüyen bir çiftçiyi hayal edin. Ufka doğru uzanan çatlamış topraklar, artık verimden çok hatıra taşıyor. Bir zamanlar yeşil olan bu alanlar, bugün yavaş yavaş çölün, kuraklığın kollarına teslim oluyor. Toprak, sessizce verimliliğini yitiriyor ve kuruyor. Bu sessiz değişim sadece toprağın değil, küresel bir çığlğın başlangıcı.

Sahra Çölü'nün güneyinde, Atlantik'ten Kızıldeniz'e kadar uzanan Sahel bölgesi, dünyanın en kırılgan ekosistemlerinden biri. Örneğin Burkina Faso'nun kuzeyindeki Gourga köyünde yaşayan çiftçiler, eskiden her yıl darı, sorgum ve yer fıstığı ekiyorlardı. Bugün o tarlalarda kum yığınları ve daha çok sadece darı yetiştiriciliği devam ediyor. Özellikle, erozyonla taşınan üst toprak, rüzgarla kilometrelerce uzağa savruluyor. Ama bu hikayenin içinde direniş de var. Çiftçi Yacouba Sawadogo, son yıllarda kendisinin sahip olduğu yerel bilgiyi ve yöntemi modern bilgiyle birleştirerek "zaï" adı verilen küçük çukurlar açmaya başladı. Her çukura organik atık koyuyor, yağmur suyunun birikmesini sağlıyor, içine tohum ekiyor. Bu yöntemle yıllar içinde verimsiz alanları yeniden

Sahra Çölü'nün güneyinde, Atlantik'ten Kızıldeniz'e kadar uzanan Sahel bölgesi, dünyanın en kırılgan ekosistemlerinden biri.

yeşertti. Bizler ise daha sonra Sawadogo'nun bu fikrini UNESCO tarafından "Afrika'nın Ağaç Adamı" olarak isimlendirdiği belgeselde gördük. Sawadogo'nun başarısı yalnızca birkaç hektarı kurtarmakla kalmadı; bölgedeki binlerce çiftçiye de umut aşılamış oldu. Günümüzde de Burkina Faso, Mali ve Nijer'in bazı bölgelerinde aynı yöntem uygulanmaya devam ediyor. Bu küçük, yerelden gelen uygulamalar, aslında makro düzeyde de çok önemli bir mesaj veriyor: Toprakla uyumlu yaşamak, modern çözümlerden çok bilgelik gerektiriyor.

Modern insan birçok problemin çözümünü teknolojiye veya yeniliklerde arasa da aslında toprakla, ziraatla veya doğayla ilgili olan sıkıntılarımızın asıl sürdürülebilir çözümleri kadim, köklü bilgilerde ve metotlarda yatıyor. Ancak bir yandan da tüm yerel girişimlere, çözümlere rağmen tablo ağır gözüküyor. Dünya Gıda Örgütü, FAO'ya göre Afrika'nın tarım arazilerinin üçte biri erozyon tehdidi altında. Kaldı ki bu da yalnızca ekolojik değil, toplumsal bir kriz. Toprak kaybı, kırsal göçü tetikliyor; insanlar köylerinden ayrılarak şehirlere ya da komşu ülkelere sığınıyor. Böylece toprağın kaybı, insanın da yerinden edilmesi anlamına geliyor.

Dünya Gıda Örgütü, FAO'ya göre Afrika'nın tarım arazilerinin üçte biri erozyon tehdidi altında.

Kırsal göç gibi problemler şehirlerde yoğunlaşmayı, çarpık kentleşmeyi, gelir ve cinsiyet adaletsizliklerini de tetikliyor. Afrika'nın binlerce ötesinde, doğuda, Hindistan'ın Pencap bölgesinde sabahın erken saatlerinde tarlalara baktığımızda, bereketin simgesi gibi görünen yemyeşil buğday başaklarıyla karşılaşsınız. Fakat toprağın altına indiğimizde, durum bambaşka. 1960'larda "Yeşil Devrim" ile birlikte Hindistan, açlıkla savaşmak için tarımda devrim yaptı: Verimli(!) tohumlar, bol kimyasal gübre ve yoğun sulama... O dönem Hindistan'a yardımı olmuş ve birçok haneye ekonomik veya gıda anlamında katkı sağlamış olsa da uzun süreçte bu uygulamalar toprağı iyice yordu. Bugün Pencap'ın yer altı suyu hızla çekiliyor, yüzeydeki toprak ise tuzlanma ve erozyon nedeniyle sertleşiyor. Çiftçi Baldev Singh, 30 yıldır aynı tarlada çalışıyor. Eskiden bir dönümde aldığı verimi artık iki dönümde ancak elde ediyor. "Toprak artık nefes almıyor," diyor Singh. "Biz ona ne verdiğimiz, fazlasıyla geri almak istiyor."

Pakistan'ın Sindh bölgesinde de benzer bir durum söz konusu. Aşırı sulama ve yanlış drenaj sistemleri, kimyasal gübreleme

ve hibrid tohumlar toprağın tuz oranını yükseltmiş durumda. Bir zamanlar bereketli olan pirinç tarlaları, bugün gri bir kabukla kaplı. Tarım artık geçim değil, borç kaynağı haline gelmiş. Toprak yorgunluğunun ardında bir paradoks yatıyor: Verimi artırmak için yapılan her müdahale, uzun vadede toprağın doğal döngüsünü bozuyor. Yeşil Devrim kısa vadede açlığı azaltsa da bugün milyonlarca insanı yeniden gıda güvensizliğine sürüklüyor.

Erozyonun bir başka yüzü de Bangladeş'te yankılanıyor. Bangladeş, dünyanın en yoğun nehir ağlarından birine sahip bir yer. Her yıl muson yağmurlarıyla birlikte, Ganj ve Brahmaputra nehirleri taşıyor; ama bu taşkınlar artık verim değil, yıkım getiriyor. Özellikle çevre halkına verdiği zarar ve yer altından kontrolsüz bir şekilde yükselmesi herkes için ciddi bir tehdit oluşturuyor. Chilmari köyünde yaşayan Rahima Begum, evini son beş yılda üç kez yeniden yapmak zorunda kaldı. Her selde nehir biraz daha yaklaşmış, sonunda evi tamamen yutmuş. "Her sabah nehrin kenarına gidip suyun nerede olduğunu kontrol ediyorum," diyor. "Toprak bir gün daha dayanacak mı diye düşünüyorum" diye belirtiyor. Bangladeş'te her yıl Begum

Pakistan'ın Sindh bölgesindeki aşırı sulama ve yanlış drenaj sistemleri, kimyasal gübreleme ve hibrid tohumlar toprağın tuz oranını yükseltmiş durumda.

gibi yaklaşık 700.000 kişi nehir erozyonu sebebiyle yer değiştirmek zorunda kalıyor. Bu durum ülkedeki "gizli göç"ün en büyük sebeplerinden biri olarak da karşımıza çıkıyor. İnsanlar şehirlerin kenar mahallelerine akın ediyor; bu da altyapı, sağlık ve istihdam sorunlarını büyütüyor. Erozyon, burada sadece toprak değil, bütün bir yaşam biçimini götürüyor. Köyler, hikayeler, gelenekler suyla birlikte siliniyor. Rahima Begum'un köyü, artık haritalarda bile yok. Ama onun hikayesi, dünyanın dört bir yanında benzer şekilde yaşanıyor.

Toprak erozyonu çoğu zaman iklim krizinin bir sonucu olarak görülse de aslında aynı zamanda bir sebep. Toprak, gezegenin en büyük karbon depolarından biri. Bitkiler fotosentezle atmosferden karbondioksit emer, öldüklerinde bu karbon toprağa gömülür. Ancak erozyonla bu karbon tekrar atmosfere salınıyor. Bilim insanlarına göre, her yıl toprak kaybı nedeniyle yaklaşık 1 milyar ton karbon yeniden havaya karışıyor. Bu, tüm ulaşım sektörünün emisyon miktarının yarısına eşit. Yani toprak, yalnızca tarımsal üretimin değil, iklim dengesinin de temel taşı. Onu kaybetmek, sadece açlık değil, sıcaklık anlamına da geliyor. IPCC'nin *Special Report on Climate Change and Land* raporuna

Bangladeş'te
her yıl yaklaşık
700.000 kişi
nehir erozyonu
sebebiyle yer
değiştirmek
zorunda kalıyor.

göre, tarım toprakları orijinal organik karbon içeriklerinin yüzde 20 ila 60'ını kaybetmiş durumda; bu da karbon döngüsünde geri besleme etkisi yaratarak iklim krizini derinleştiriyor. Kısacası iklim hayatımızın içinde olan karbon döngüsünü derinden etkiliyor. Bu durum da su döngüsü, fosfor döngüsü gibi diğer döngülere mutlaka tesir ediyor.

Avrupa Komisyonu Araştırma Merkezi'nin (JRC) çalışmaları, 2016–2100 yılları arasında yalnızca Avrupa Birliği tarım topraklarından her yıl 0.9 ila 10.1 teragram karbonun atmosfere karışacağını öngörüyor. Buna rağmen COP zirvelerinde toprak sağlığı ve erozyon, fosil yakıt politikaları kadar güçlü biçimde tartışılmıyor; “doğa temelli çözümler” gündeme geldiğinde odak genellikle ağaç dikimi veya orman restorasyonuna kayıyor. Oysa erozyonun önlenmesi, toprak karbonunun korunması ve sürdürülebilir tarım uygulamaları olmadan ne Paris Anlaşması'nın hedeflerine ulaşmak ne de “net sıfır” vaatlerini gerçekleştirmek mümkün. Toprak, yalnızca üretimin değil, iklim istikrarının da temeli; erozyon ise sessiz bir şekilde bu temeli aşındırıyor.

Tüm bu yıkıcı tabloya rağmen, dünyanın dört bir yanında toprakla yeniden bağ kurmaya çalışan insanlar var. Etiyopya'nın

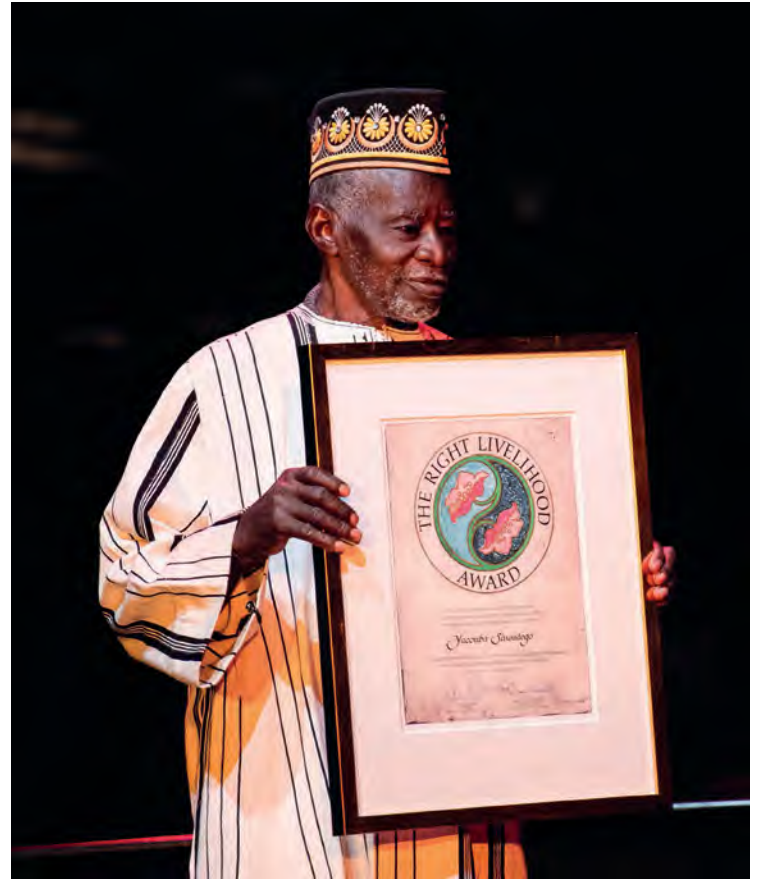
**Araştırmalar
tarım
topraklarının
orijinal
organik karbon
içeriklerinin
yüzde 20 ila
60'ını kaybetmiş
olduğunu
gösteriyor.**

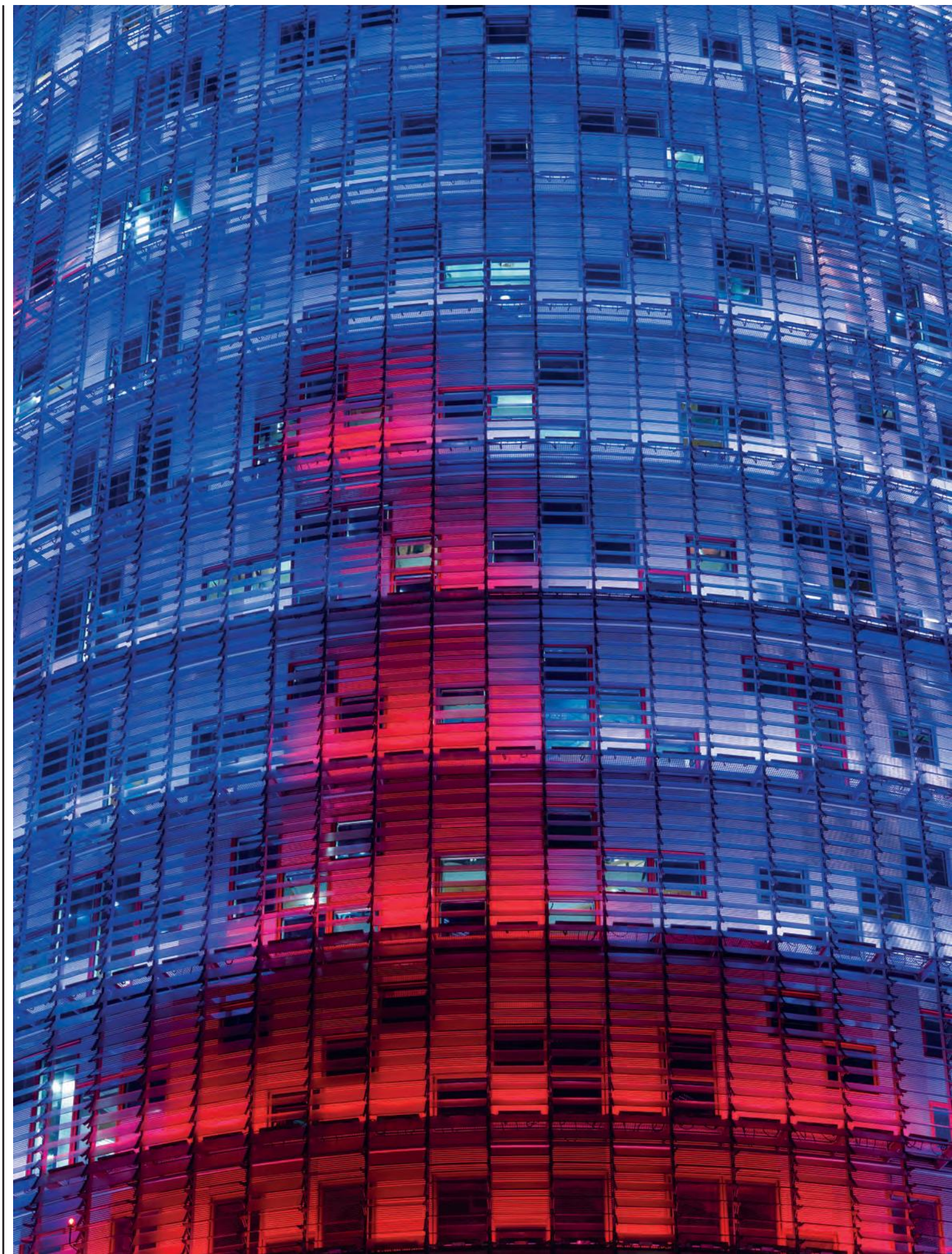
Tigray bölgesinde kadın çiftçiler, kooperatiflerde toprak koruma teknikleri öğreniyor. Teraslama sistemleriyle yağmur suyunu toprakta tutmayı başarıyorlar. Beş yıl içinde tarıma elverişli alanların üçte biri bazı bölgelerde geri kazanıldı. Nepal'de gençler, terk edilmiş tarlalarda mikro finans desteğiyle organik tarıma başladı. Küçük seralar, kompost sistemleri ve su yönetimi projeleriyle hem kendi geçimlerini sağlıyorlar hem de toprağın kendini yenilemesine katkı veriyorlar. Afrika'da, kıtanın batısından doğusuna uzanan Great Green Wall projesi, çölleşmeyi durdurmak için on bir ülkeyi kapsıyor. Milyonlarca ağaç dikilerek 8.000 kilometrelik bir yeşil kuşak oluşturulması hedefleniyor. Bu yalnızca ekolojik değil, politik bir barış projesi de sayılabilir: Toprak yeniden canlandıkça, göç ve çatışma riskleri azalıyor. Ancak elbette tek çözümün bu olmadığını da farkındayız. Erozyonun artık gözle görülmeyen bir düşman olması, onu ölçülemeyeceği anlamına gelmiyor. Nasa ve Avrupa Uzay Ajansı (ESA) gibi organizasyonlar, uydularla toprak nemini, organik karbon yoğunluğunu ve yüzey değişimlerini izliyor. Bu veriler, erken uyarı sistemleriyle çiftçilerin önlem almasını sağlasa da iklim değişikliği adaptasyonu tekniklerinin ötesine gidemiyor ne yazık ki.

**Çölü durduran
adam olarak
bilinen çiftçi
Yacouba
Sawadogo.**

Erozyonu durdurmak yalnızca teknik bir mesele değil, kültürel bir dönüşüm gerektiriyor. Toprak, yalnızca üretim alanı değil; yaşamın, hafızanın ve kimliğin de taşıyıcısı. Afrika'da bir bebek doğduğunda göbek bağı genellikle evin önündeki toprağa gömülür. Bu, insanla toprak arasındaki bağın kutsallığını temsil eder. Bugün o topraklar yok oluyorsa, bu yalnızca ekolojik değil, kültürel de bir yıkım olarak karşımıza çıkıyor. Erozyon, doğanın da hafızasını siliyor. Ama hala bir çıkış yolu var: toprağı dinlemek. O, bize ne istediğini söylüyor; biraz nefes, biraz dinlenme, biraz da saygı. Toprak kaybı, sessiz bir kriz gibi görünse de aslında gıda fiyatlarından iklim göçlerine, biyolojik çeşitlilikten kültürel kimliğe kadar her şeyi etkiliyor. Belki de asıl mesele, toprağı yeniden hatırlamakta. Zira eğer toprağı kaybedersek, yalnızca bir ekosistemi değil, insanlığın kendisini de kaybederiz. Her toprak parçasını korumak, sofralarımızı, şehirlerimizi ve çocuklarımızın geleceğini korumak anlamına geliyor. Ve belki de o yüzden, toprağı eğilip sesini duymanın zamanı geldi. Çünkü o ses, aslında hepimizin sesi.

CAMIN DİNAMİK DÖNÜŞÜMÜ

Yazı: Esra Kağıtçı Dede

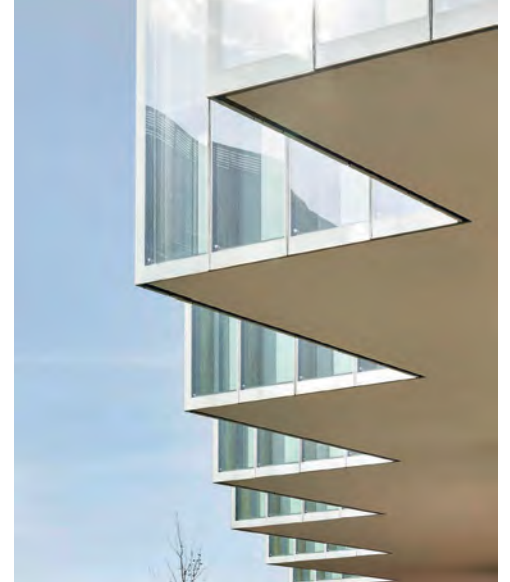
Sol sayfa:
Torre
Glòries'inin dış
kabuğu, 56.000
ayarlanabilir
cam lamelden
oluşuyor.

Cam, çağdaş mimarlığın en sade ama en yoruma açık malzemesi. Şeffaflığı ve geçirgenliği akla getirirse de teknolojinin gelişmesiyle artık yalnızca ışığı geçiren değil; onu biçimlendiren, dönüştüren, kontrol eden ve filtreleyen bir sistemin ana parçalarından biri haline geldi. Cam artık mekan, zaman ve atmosfer arasında yeni bağlar kuran çok katmanlı bir diyalog alanı. Bu yaklaşımın farklı yorumlarını Jean Nouvel ve Herzog & de Meuron gibi mimarların yapılarında görmek mümkün. Her proje, camın potansiyelini bir adım öteye taşıyarak, mimarlığın sınırlarının nerede bitebileceğine dair yeni sorular karşımıza çıkarıyor. Bu dönüşümün en kapsamlı örneklerinden biri kuşkusuz Herzog & de Meuron'un tasarladığı Cambridge Biomedical Campus'un merkezinde yer alan ve 2021 yılında tamamlanan AstraZeneca Discovery Centre (DISC). Kapalı laboratuvar modellerinden uzak, araştırmayı kentle paylaşan açık yapı, bilimi şeffaflık ve açıklık kavramları üzerinden anlatan mimari

142 metre
yükselen Jean
Nouvel'in
Torre Glòries'i,
Barcelona'nın
kimliğine ve
tarihine güçlü
bir göndermede
bulunuyor.

yaklaşımı benimsiyor. DISC'in formu, yumuşak köşelere sahip üçgen bir cam disk. Bu disk, ikili gruplar halinde düzenlenmiş altı dikdörtgen cam kutunun üzerinde yükseliyor. Laboratuvarların konumlandığı bu kutuların cam cepheleri sayesinde çalışanlar birbirini ve dışarıyı görebiliyor; böylece araştırma süreci görünür, paylaşılabilir ve etkileşime açık hale geliyor.

Yapının en dikkat çekici tarafı, doğu-batı yönünde uzanan testere dişi çatısı. Bu çatı, kuzey ışığını içeriye dengeli biçimde dağıtırken doğrudan güneş parlamasını engelliyor. Gün boyunca değişen gölgeler cam yüzeylerde ışık oyunları yaratıyor. Yapı, bu sayede çevresiyle birlikte nefes alan ve ışığa tepki veren bir karakter kazanıyor. İç mekanda camın berraklığı, beton, taş, meşe ve beyaz reçine gibi doğal malzemelerle dengeleniyor. Gün ışığını kucaklayan açık planlı laboratuvarlar ve ortak alanlar, bilim insanları arasında karşılaşmaları ve iş birliğini de teşvik ediyor.

Barcelona'nın Plaça de les Glòries Catalanes meydanının üzerinde 142 metre yükselen Jean Nouvel'in Torre Glòries'i de ışığı mimarının temel malzemesine dönüştürenlerden. 2005 yılında tamamlanan yapının cam ve alüminyumdan dinamik cephesi, güneş ışığına göre sürekli değişerek yaşayan bir yüzey oluşturuyor. Yapının dış kabuğu, 56.000 ayarlanabilir cam lamelden oluşuyor. Her biri ışığı filtrelemek ve güneş ısısını azaltmak amacıyla belli açılarla yerleştirilmiş. Bu cam tabakanın arkasında, 40 farklı renkte boyanmış alüminyum paneller ikinci bir katman oluşturuyor. Renk geçişleri, binanın tabanındaki koyu maviden zirvedeki açık gümüş tonuna kadar uzanan bir gradyan yaratıyor. Günün saatine ve hava durumuna göre bina sabahları serin ve yansıtıcı, gün batımında sıcak ve ışıltılı tonlara bürünüyor. Uzaktan bakıldığında yüzey bir sıvı gibi

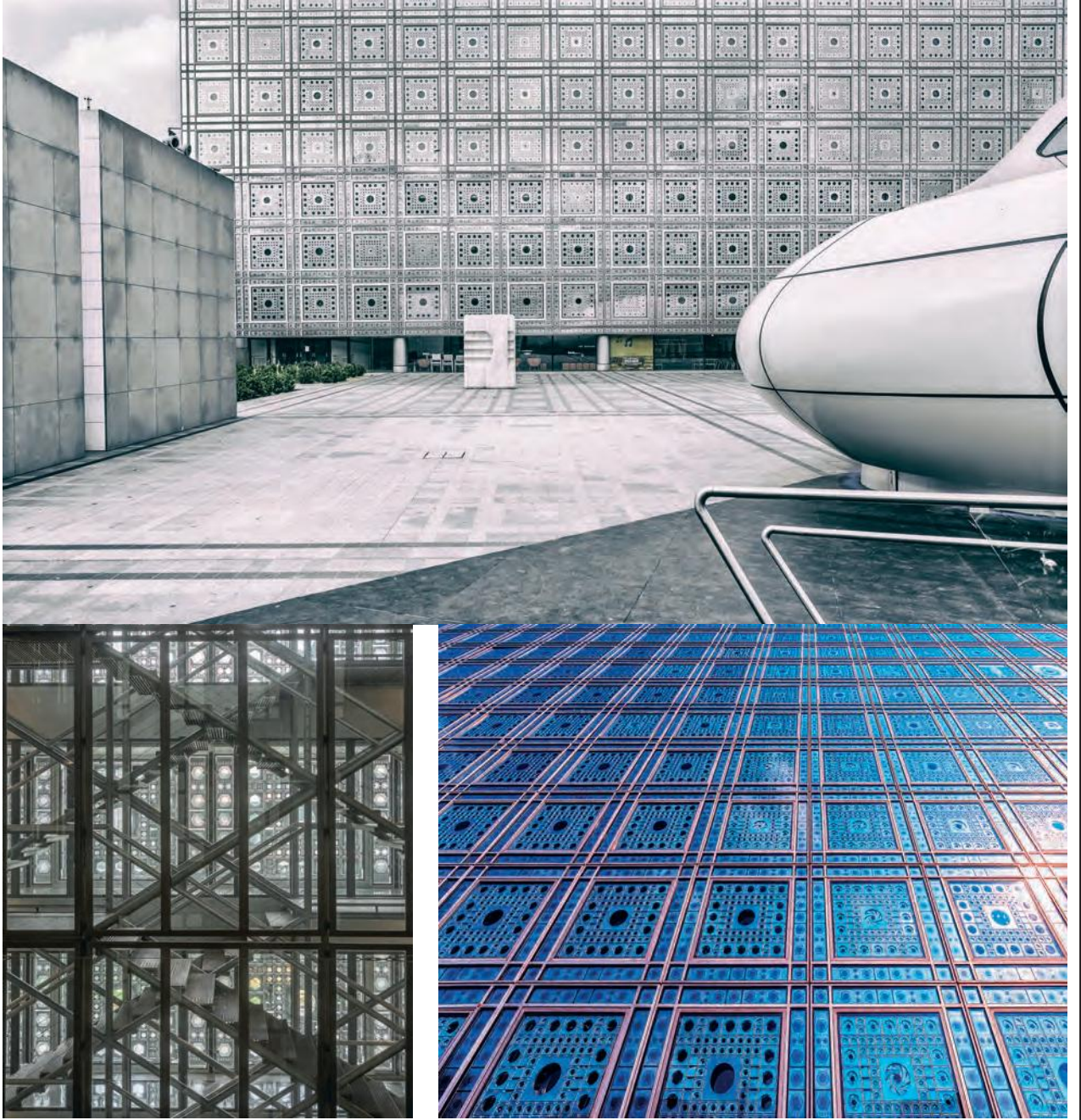
Herzog & de Meuron'un tasarladığı AstraZeneca Discovery Centre'nin en dikkat çekici tarafı, doğu-batı yönünde uzanan testere dişi çatısı.

dalgalanıyor ve parlıyor. Öte yandan geceleri 4.500 LED projektör, kuleyi ritmik bir ışık dalgasına dönüştürüyor.

Torre Glòries, Barcelona'nın kimliğine ve tarihine de güçlü bir göndermede bulunuyor. Kentin su idaresi şirketi Agbar için tasarlanan bina, yerden fışkıran gayzer esinli formuyla, su ve enerji metaforlarına atıfta bulunuyor. Yapının yüksekliği, kentin simgesi olan Antoni Gaudí'nin Sagrada Família'sını geçmeyecek şekilde planlanmış. Keskin köşeleri olmayan, yumuşak oval formu, doğanın akışkan formlarını Gaudí'nin organik modernizminin 21. yüzyıldaki teknolojik bir yansıması olarak tanımlamak da pekala mümkün.

Seine Nehri kıyısında, Paris'in tarihi dokusuyla Jussieu'nun modern kampüsünün bulunduğu noktada yer alan Jean Nouvel'in 1989 Aga Khan Mimarlık Ödülü'nü kazanan yapısı Institut du Monde Arabe (IMA) ise

Seine Nehri kıyısında yer alan Jean Nouvel'in 1989 Aga Khan Mimarlık Ödülü'nü kazanan yapısı Institut du Monde Arabe.

20. yüzyılın en derin düşünsel yapılarından biri olarak kabul ediliyor. 1987'de François Mitterrand'ın Grands Projets programı kapsamında tamamlanan yapı, Fransa ile Arap dünyasını birleştiren, gelenek ile yenilik, gölge ile ışık temaları arasında ince bir denge yaratıyor.

Binanın Seine'e bakan güney cephesi, her biri motorla hareket eden 240 metal diyaframdan oluşuyor. Arap coğrafyasında yüzyıllardır kullanılan maşrabıyanın, yani güneşi süzen geleneksel kafes işçiliğinin çağdaş bir yorumu. Nouvel, bu öğeyi bir kamera merceği gibi çalışan mekanik bir sisteme dönüştürdü. Diyaframlar gün ışığının yoğunluğuna göre açılıp kapanıyor, iç mekanlara geometrik desenlerden süzölmüş gölgeler düşürüyor. Böylece cephe, ışığın ritmine göre sürekli değişen canlı bir organizmaya dönüşürken her saat farklı bir yüzüyle binayı yeniden tanımlıyor.

İç mekanda, Nouvel'in teknik kesinlik ile duysal atmosfer arasında kurduğu denge devam ediyor. Ortadaki cam atrium, çelik ve betonla çevrili bir çekirdek oluşturuyor. İçinde asılı duran merdivenler ve asansörler yapıya mekanik bir estetik katıyor. Ancak bu teknik doku, yumuşak ve değişken ışıkla birleştiğinde şaşırtıcı bir dinginlik yaratıyor. Kuzey cephesi, Seine'e bakan serigrafi baskılı camlarıyla Paris silüetlerini taşıırken, güneydeki güneş perdesi, ışığı bir örtü gibi süzerek modern cam mimarilerde nadir rastlanan sakin bir aydınlık sağlıyor.

Cam, bu yapıların her birinde farklı bir dile bürünüyor, ama hepsi aynı noktada birleşiyor: ışığın mimarisi, artık açıklığın değil, anlamın arayışı. demek. Bu arayış, her yeni yapıda ışıkla yeniden kurulan bir ilişkiye, mimarlığın değişen doğasına, teknolojik ve sembolik düzlemde yeni bir katman ekliyor.

YENİ NESİL GÜÇ SEMBOLÜ

Yazı: Ekin Kurbetçi

3.08 karatlık armut kesim
DFL pırlanta ile Chanel Full Swing.

Buğday başaklarını tasvir eden
pırlantalarla süslü Chaumet "Épi de Blé."

**Diana, Galler
Prencesi, Queen
Mary Cambridge
Lover's
Knot tacıyla,
Auckland'daki
bir davette, 1983.**

ayrılmaz parçasıydı. Napolyon'un eşi Joséphine için tasarlanan neoklasik formlar, Roma İmparatorluğu'nun görkemini yeniden canlandırarak Avrupa saraylarında yeni bir estetik dönemi başlattı. Viktorya döneminde taşlar duygusal bir boyut da kazandı. Kraliçe Victoria'nın mücevherlere sembolik anlam yüklemesi ve Prens Albert'in tasarıma ilgi duyması, dönemin zarif ama dominant mücevher estetiğini şekillendirdi. Garrard ve Chaumet gibi mücevher evleri, her kuşakta yeniden biçimlenen kraliyet zevkini yansıtan tasarımlar üretti.

19. yüzyılın sonlarına doğru Rusya'ya özgü geleneksel kokoshnik formu, Avrupa saraylarında popülerleşerek "fringe" ve "halo" tarzlarının doğmasına yol açtı. Elmas madenciliğinin yaygınlaşması ve platin işçiliğinin gelişmesiyle birlikte birer mühendislik harikasına da dönüşen taşlar, 20. yüzyıl başında Cartier ve Van Cleef & Arpels'in Belle Époque tasarımlarıyla, aristokrasinin balo salonlarını süsledi. Her bir taş, dönemin sosyal hiyerarşisini ve zenginliği temsil eden bir statü simgesine dönüştü. Art Deco stili taşlar modern çizgiler, geometrik düzen ve simetriyle dönemin ilerleme idealini yansıtırken, savaş yıllarında haklı sebeplerle gözden düşen taşlar, İkinci Dünya Savaşı sonrasında kraliyet düğünlerinin, devlet davetlerinin ve diplomatik gecelerin vazgeçilmez parçası olarak yeniden sahneye çıktı.

Taçların tarihi, gücün ve ayrıcalığın görünür hale getirilme isteğiyle başlıyor. Antik uygarlıklarda hem kadınlar hem erkekler başlarına taktıkları süsleri bir statü göstergesi, dini otorite ya da zafer sembolü olarak kullanmıştı. Antik Mısır'da firavunlar tanrısal kökenlerini vurgulamak için mücevherli başlıklar takıyor; Antik Yunan ve Roma kullanılan defne, zeytin ya da asma dallarından çelenkler zamanla değerli metallere dönüşüyordu. Hem dünyevi kudret hem de tanrısal dokunuşu temsil eden taşlar Roma İmparatorluğu'nda taşlarla bezenerek hükümdarlığın simgesi oldu. Orta Çağ'da incilerle ve haç motifleriyle süslenen taşlar ruhani iktidarı pekiştirdi. Rönesans'ın gelişmesiyle, zarafeti ve yeniden doğuşu vurgulayan ve doğadan ilham alan floral tasarımlar ortaya çıktı. 18. ve 19. yüzyıllarda taşlar artık yalnızca sembolik bir güç unsuru değil, toplumsal statünün ve estetik anlayışın göstergesi olmuştu.

Kraliyet taşlarının tarihi, Antik uygarlıklardan Orta Çağ monarşilerine uzanan köklü bir geleneğe dayanıyor. Hristiyan monarşilerinde taş, Tanrı'nın onayladığı hükümdarlığın sembolüne dönüşerek taş giyme törenleriyle meşruiyet kazandı. Zamanla bu anlam yalnızca dini bir simge olmaktan çıkıp, soyun, iktidarın ve ulusal kimliğin göstergesi oldu. 19. yüzyıla gelindiğinde taşlar, kraliyet protokolünün

**Sol sayfa:
Dorothy
Wilding,
Kraliçe II.
Elizabeth,
1952 Kraliyet
Koleksiyonu
Vakfı/©
Majesteleri
Kraliçe II.
Elizabeth 2021.**

Dönen kıvrımlar arasında asılı duran 18 kalp formundaki pırlanta ile tamamlanan The Infinity Tiara, Graff.

Bugün kraliyet taçları yüzyıllardır süregelen gücü, estetiği ve sürekliliği temsil eden kültürel bir miras niteliği taşıyor. Çağdaş mücevher evleri, taç formunu “takılabilir sanat” anlayışıyla yeniden yorumluyor. Bu dönüşümün merkezinde, fonksiyon ve formun yeniden dengelenmesi yatıyor. Eskinin ağır, sabit ve seremonik taçları yerini, 20. yüzyılda popülerleşen teknik incelikte, birden fazla şekilde kullanılabilen, hafif ve esnek yapılara bırakıyor. Tiffany & Co.’nun Blue Book “Ray of Light” bölümünde yer alan dönüştürülebilir tasarımlar, markanın arşivindeki Jean Schlumberger broşlarından ilham alıyor. Koleksiyondaki parçalardan, merkezinde 4 karattan büyük armut kesim kırmızı spinel taşı olan kolye, aynı anda hem bir kolye hem de bir taç olarak kullanılabilir.

Benzer bir dönüşüm Boucheron’da da görülüyor. Markanın “head jewellery” kategorisinde yer alan tasarımlar, taç kavramını gündelik zarafetin bir parçası haline getiriyor. Serpent Bohème Tiara, tamamen pırlantalarla kaplı beyaz altın formuyla ışığı olağanüstü bir biçimde yansıtıyor. Armut kesim taşlar, bal peteği dokular ve boncuk detaylarıyla koleksiyonun

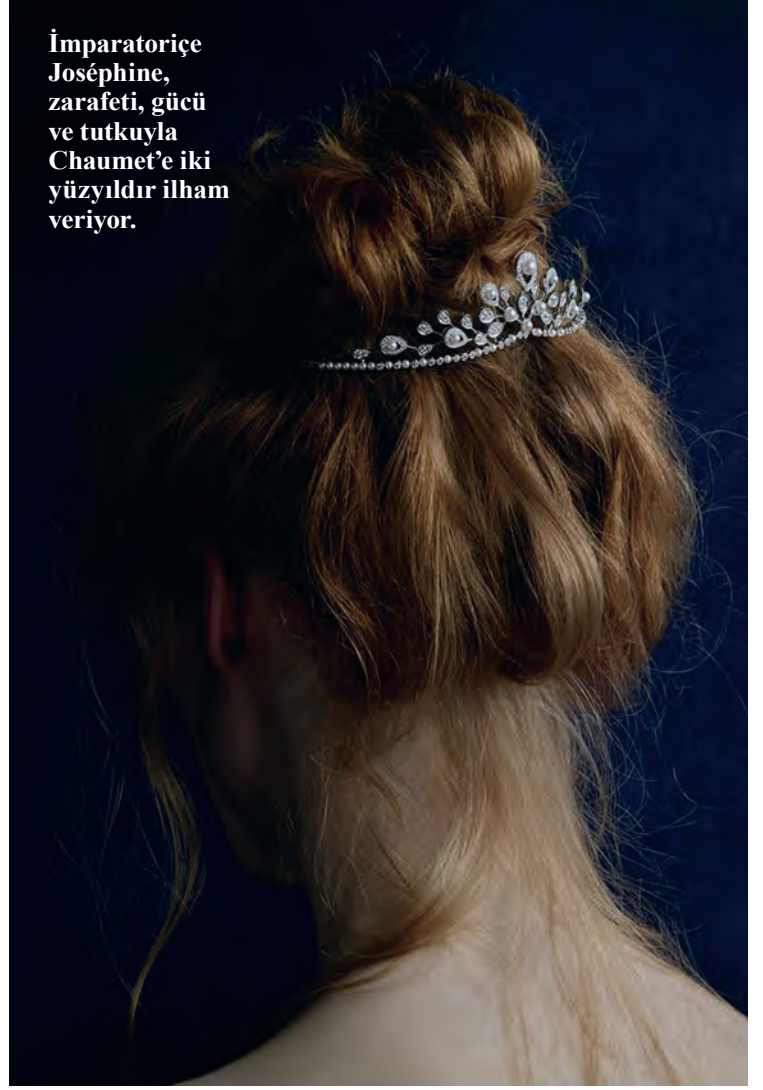

Napolyon Bonapart’ın ilk eşi ve Fransa İmparatoriçesi Joséphine de Beauharnais’in portresi.
Josephine in Coronation Costume,
François Gérard, 1807.

imza estetiği korunuyor. Aynı serideki Serpent Bohème Headband ise tıpkı Tiffany & Co gibi çoklu kullanım özelliğiyle öne çıkıyor. 18 ayar beyaz altın ve 13.45 karat pırlantayla işlenen bu model, baş süsü olarak takılabildiği gibi zarif bir kolyeye de dönüşebiliyor.

Chaumet’nin efsanesiyse, Napoléon’un eşi ve modanın ilk fenomenlerinden olan İmparatoriçe Joséphine ile başlıyor. Yüzyıllar önce gücü ve tutkuyu simgeleyen, Joséphine’in buğday başakları, defne yaprakları ve incilerle süslenmiş taçları, bugün markanın Joséphine koleksiyonunda çağdaş bir görünüm kazanıyor. İmparatoriçenin zarafetini ve karakterini yansıtan “aigrette” formunu yeniden yorumlayan koleksiyonda, inci ve pırlantalarla süslenen beyaz altın taçlar, baş çevresini saran ama vücuda uyum sağlayan esnek formlarıyla dikkat çekiyor. Joséphine Aigrette baş süsleri, yaklaşık 1.5 karat armut kesim pırlantalar ve parıldayan pavé taşlarla bezeli yapısıyla ihtişam ve hafifliği buluşturuyor; yüksek mücevher işçiliğinin teknik inceliğini modern bir çizgiyle birleştiriyor.

Modern taç anlayışının bir diğer dikkat çekici yönü ise malzeme ve mühendislikte devrim yaratmış olması. De Beers’in 2023’te

İmparatoriçe Joséphine, zarafeti, gücü ve tutkuyla Chaumet'e iki yüzyıldır ilham veriyor.

Bugün kraliyet taşları yüzyıllardır süregelen gücü, estetiği ve sürekliliği temsil eden kültürel bir miras niteliği taşıyor.

tanıttığı, Metamorphosis koleksiyonundaki titanyum-platin karışımı tasarımı, klasik formların ağırlığını ortadan kaldırarak 40 karattan fazla elması konforlu bir şekilde baş üstüne yerleştiriyor. Bu yeni nesil saç takıları, neredeyse saçın bir uzantısı gibi hafif, ama görsel olarak etkileyici. Chanel'in 2025 tarihli "Reach for the Stars" yüksek mücevherat koleksiyonunda yer alan Full Swing saç mücevheri de bu modern yaklaşımın en etkileyici örneklerinden biri. Geleneksel taç formu bu tasarımda yeniden kurgulanırken beyaz altından ajurlu kanat motifleri, başın formuna uyum sağlayarak ışıltılı bir dantel etkisi yaratıyor. Merkezinde 3,08 karatlık damla kesim pırlantayla vurgulanan tasarım, Chanel'in klasik şıklığını teknik ustalıkla birleştiriyor.

Yeni nesil taşlar, geçmişin mirasını taşımının yanında bugün artık bireysel kimlik arayışının da bir parçası; doğuştan gelen bir ünvanın değil, seçilmiş bir ifadenin sembolü. Tiffany & Co.'nun Kendrick Lamar için tasarladığı "crown of thorns" tacında olduğu gibi, güç artık tacın gösterişinden değil, düşünsel derinliğinden doğuyor. Günümüz tasarımlarında taç, statünün değil; özgünlüğün, yaratıcılığın ve kendi yolunu çizen bir stilin ve estetiğin temsilcisi.

1 - Kırmızı ve pembe spinel ve pırlanta Ray of Light, Tiffany & Co.

2 - 40 karattan fazla doğal pırlanta birlikte renkli titanyum ve platinden üretilen Winter Tiara, De Beers.

3 - Beyaz altın ve pırlantalar Serpent Bohème, Boucheron.

4 - Yaklaşık 1,5 karatlık armut biçimli bir pırlanta bezeli ve parlak kesim pırlantalar döşenmiş, beyaz altından Joséphine Aigrette, Chaumet.

BAHARIN KOKUSUNU HATIRLIYOR MUSUN?

Yazı: Zehra Begüm Kışla

Fotoğraf: Koray Şentürk

Basma Alsharif,
*Yeni Evlerimizde
Rahatız*
(*Comfortable In
Our New Homes*),
2017.

İzleyiciyi
*Baharın
Kokusunu
Hatırlıyor
musun?*
sorusuyla
karşılayan
program,
mekana yayılan
ve çatlaklardan
sızan bir
yöntemle
kurgulanıyor ve
geçmişin nasıl
anlatıldığıyla
ilgileniyor.

**BAHARIN KOKUSUNU
HATIRLIYOR
MUSUN?**

**DO YOU
REMEMBER
THE SCENT
OF SPRING?**

**BAHARIN
KOKUSUNU
HATIRLIYOR
MUSUN?**

**11.09.25
15.02.26**

Kuratórlar / Curators
ZEHRA BEGÜM KİSLA
DİZDEM YAZICI

RADIO ALHARA
BASMA ALSHARIF
LEVANI
CEREN OYKUT
SARA RAJAEI
ÖZLEM SARIYILDIZ
VIRON EROL VERT
GÜLHATUN YILDIRIM

ONUR KARAOĞLU
TANJA OSTOJIC
TUĞÇE ULUGUN TUNA
MR YURTİTAŞ

YapıKredi
Kültür Sanat Yayıncılık

Yerleştirme, Video ve Performans Programı
A Program of Videos, Performances, and Installation

Yapı Kredi Galerisi alışıldık sergi formatı ve mekan anlayışının dışında yerleştirme, video ve performans programı düzenliyor. İzleyiciyi *Baharın Kokusunu Hatırlıyor musun?* sorusuyla karşılayan program, mekana yayılan ve çatlaklardan sızan bir yöntemle kurgulanıyor ve geçmişin nasıl anlatıldığıyla ilgileniyor. Radio Alhara, Basma Alsharif, Levani, Ceren Oykut, Sara Rajaei, Özlem Sarıyıldız ve Viron Erol Vert'in çalışmalarının bir araya geldiği programa paralel Onur Karaoğlu, Tanja Ostojic, Tuğçe Ulugün Tuna, Gülhatun Yıldırım ve Mk Yurttaş'ın dahil olduğu performans serisi resmi tarih anlatısından sıyrılan kişisel hafızanın rolüne odaklanıyor. Kimi zaman yarı kurgusal kimi zaman gerçek anlatıların içinde, kişisel arşivler, hikayeler, sözlü tarih ve aile anılarıyla şekilleniyor.

Yapı Kredi Kültür Sanat'ın girişindeki YKY Kitabevi, Portiko alanı, merdivenler, Loca ve Frankeştayn Kitabevi'ne yayılarken Performistanbul ile birlikte hazırlanan performans serisine yer veriyor. Tıpkı geçmiş hatırlarken girip çıkılan hafıza dehlizleri gibi, bu programdaki işler hafıza odalarını ziyaret ediyor ve farklı anlatı ihtimallerini sunuyor.

Portiko alanındaki cam cepheye ve girişe yayılan Özlem Sarıyıldız'ın *De Te Fabula Narratur* (2022) adlı yerleştirme sanatçının göçmenlerle yaptığı çalışmada bizzat onlardan duyduğu cümleleri içeriyor. Bu cümlelerden biri olan *Baharın Kokusunu Hatırlıyor musun?* aynı zamanda programın tümünü çerçeveleyiyor. Latince 'anlatılan senin hikayendir' anlamına gelen *De Te Fabula Narratur*, kelimelerin çatlaklar üzerinde yer bulması ve göçmenlik halleriyle

**Levani, bir büyü:
xvi. kule (a spell:
xvi. the tower),
2023.**

ilgileniyor. Sara Rajaei, *Şairler Kenti* (2024) adlı videoda yarı ütöpik bir kent tahayyülü çiziyor. Sanatçının bir ailenin fotoğraf arşivinden yola çıkan çalışması, sokaklara önce şair sonra asker isimlerinin verildiği bir şehri betimliyor. *Yeni Evlerimizde Rahat* (2017) videosu, Basma Alsharif'in zaman akışının bozulduğu, başlangıç ve sonun birbirine karıştığı beş hikayeden parçalar sunuyor. Viron Erol Vert, *Mor Odada Doğmuş* (2021) adlı çalışmasında kendi aile apartmanı olan ve *Agos* gazetesinin yer aldığı Sebat Apartmanı'nı gizemli bir animasyonla ziyaret ediyor. Zaman algısını ters yüz eden video, sanatçının çocukluk anılarından hatırladığı biblo, mendil, tespih gibi nesnelerle odadan odaya süzülürken İstanbul'un son dönemde geçirdiği dönüşümlere işaret ediyor. Ceren Oykut, *Hiç-Harita* (2022) çizimlerini canlandırarak kişisel göç hikayesinden yola çıkan ritüelleri, hayali ve imkansız bir dil aracılığıyla anlatıyor. Frankeştayn Kitabevi'nde gösterilecek olan Levani'nin

a spell: xvi. tower (2023) adlı videosu, New York'ta Empire State Binası'na yansıyan günbatımını iPhone kamerasıyla her gün çekiyor ve bu görüntüleri edebi alıntılar eşliğinde bir araya getiriyor. Tekrar eden kareler, dönüşümün ve yeniden düşünmenin yollarını araştırıyor.

2020 yılından bu yana Beytüllahim'den yayın yapan çevrim içi radyo istasyonu Radio Alhara, Yapı Kredi Kültür Sanat'ın merdivenlerine yayılarak programa ses ve müzik katıyor. Dinleyicileri müziği işitsel özgürleşmenin bir aracı olarak deneyimlemeye davet ediyor. Gülhatun Yıldırım'ın *Tıpkı Eski Gibi* adlı çalışması, sanatçının 2015'te İstiklal Caddesi'ni geri geri yürüdüğü performansını belgeliyor. Sanatçı, Yapı Kredi Galeri ve Performistanbul tarafından on yıl aradan sonra aynı performansı yeniden sahnelemeye davet ediliyor. Hafızanın çatlaklarından sızan bu yaklaşımlar, yeni bir tarih anlatısı yaratmakta etkili olabilir mi?

BÜTÜN
KÜPELERİMİ
TÜRKİYE'DE
UNUTMUŞUM.

MIGRATION IS
A FULL TIME JOB.

İSTANBULLA ARAMDA
DERİN BİR AŞK VAR.

AKTÜEL ETKİNLİKLER

100 JAHRE ARNOLD ODERMATT,
Berlin

Galerie Springer Berlin, 31 Ocak 2026 tarihine kadar sürecek 100 Jahre Arnold Odermatt sergisiyle İsviçreli fotoğrafçı Arnold Odermatt'ın yüzüncü doğum yılı için kapsamlı bir kutlama sunuyor. Sergi, sanatçının polis memuru kimliğiyle fotoğraf tutkusunu birleştirdiği *On Duty / Im Dienst, Off Duty / In Zivil ve Feierabend / After Work* gibi serilerden seçilen çarpıcı siyah-beyaz baskıları gözler önüne seriyor. Odermatt, autodidakt bir yaklaşımla geliştirdiği tekniklerle gündelik sahneleri sıra dışı açılar ve nüktedan kompozisyonlarla yeniden yorumluyor. Atölyede ve görev başında çekilen görüntüler, toplumsal rollerle bireyin iç dünyası arasındaki gerilimi belgeliyor. Sergi, Odermatt'ın zengin görsel arşivini derin bir tutku ve disiplinle yeniden kurguluyor. İzleyici, bu seçki aracılığıyla ışığın gölgesini ve sıradan anların şiirsel potansiyelini yeniden fark ediyor; gündelik hayat, fotoğrafın dönüştürücü gücüyle yeniden okunuyor.

SOLEDAD SALAMÉ: CAMOUFLAGE,
Houston

7 Mart 2026 tarihine kadar Goya Contemporary'de izlenebilecek olan *Camouflage*, Şilili-Amerikalı sanatçı Soledad Salamé'nin sanat, bilim ve çevresel farkındalığı buluşturan yeni yapıtlarını bir araya getiriyor. Sergi, sanatçının uzun süredir üzerinde çalıştığı Şili'nin kuzeyindeki Atacama Çölü'ne odaklanıyor; milyonlarca ton "hızlı moda" tekstil atığının yığıldığı bu bölge, çorak topraklarla iç içe geçmiş, ürkütücü bir renk ve çürüme manzarasına dönüşmüş durumda. Salamé, bu tahrip edilmiş coğrafyanın havadan çekilmiş görüntülerini karmaşık nakış kompozisyonlarına dönüştürerek, atıkları emeğin, belleğin ve direncin şiirsel alanlarına çeviriyor. Sergide ayrıca geri dönüştürülmüş pamuk kumaşlardan ürettiği sade elbiseler de yer alıyor; ekolojik yıkım karşısında sessiz bir yeniden doğuş umudunu simgeliyor. *Camouflage*, insanlığın doğa üzerindeki etkisini ve iyileşme olasılığını sorgularken, Salamé'nin sanatı dönüştürücü bir tanıklık biçimi olarak konumlandırıyor.

CURRENTS,
Münih

American Contemporary Art Gallery'de gerçekleşen *Currents*, Osamu Kobayashi (d. 1984) ile Sam Francis'i (1923–1994) kuşaklar arası dinamik bir diyaloga davet ediyor. Kobayashi, birbirine dönüşen iki başın tek bir formda birleştiği sekiz yeni büyük ölçekli tuvalle sergiye katılıyor. Sanatçının üretim süreci, kontrol ile sezgisellik arasındaki gerilimi araştırırken, titizlikle hazırlanmış eskizleri cesur, bedensel fırça hareketleriyle dengeliyor. Sergide ayrıca Francis'in renk, boşluk ve jest üzerindeki ustalığını yansıtan, meditasyon ve doğu felsefesine göndermeler taşıyan seçilmiş eserleri yer alıyor. Küratoryal yaklaşım, iki sanatçının Zen düşüncesi, içsel denge ve akış kavramları etrafındaki ortak ilgisini vurguluyor; her tuvali içsel ve dışsal enerjilerin kesiştiği bir kanal olarak konumlandırıyor. *Currents*, izleyiciyi gelenek ile yenilik, hareket ile durgunluk, yankı ile sessizlik arasında bir yolculuğa çıkarıyor. Seçki için son gösterim tarihi 31 Ocak 2026.

MARIA LASSNIG. SELF WITH DRAGON,
Hong Kong

Hauser & Wirth, Maria Lassnig'in *Self with Dragon* başlıklı eserini merkezine alan kapsamlı bir sergi sunuyor. Sanatçı, kendini sembolik bir ejderha figürüyle ilişkilendirerek benlik, güç ve savunmasızlık temalarını iç içe geçiriyor. Bu tablo ve çizimlerde Lassnig'in karakteristik "beden bilinci" anlayışı hem fiziksel hem duygusal sınırların keşfine dönüşüyor. Ejderha hem içsel korkuların hem de yaratıcı enerjinin temsili olarak beliriyor; sanatçıyla birleştiği noktada insanın kendisiyle mücadelesini görünür kılıyor. Renklerin titreşimi, biçimlerin çözülüp yeniden kurulduğu yüzeyler ve figürün parçalanmış yapısı, izleyiciyi hem psikolojik hem sembolik bir okuma sürecine davet ediyor. *Self with Dragon*, Lassnig'in otobiyografik yaklaşımını mitolojik bir dille genişleterek, benlik ve varoluş kavramlarına yeni bir derinlik kazandırıyor. Sergi, sanatçının kırılabilirlik ile direnç arasındaki hassas dengeyi gözler önüne seriyor. Seçki için son gösterim tarihi 14 Şubat 2026.

KOWANZ. ORTNER. SCHLEGEL,
Viyana

Leopold Müzesi'nde gerçekleşen sergi, Brigitte Kowanz ve Eva Schlegel'in çağdaş üretimlerini bir araya getiriyor. Sanatçıların yaklaşımları; mekan, kimlik ve gösterge sistemleri etrafında şekilleniyor. Üçlü seçki, resim, yerleştirme ve video gibi türleri kullanarak imgelerle düşünceyi çatıştırıyor. Işık, yansıma ve perspektif oyunları ile sergilenen eserler, izleyicinin düzlemsel algı sınırlarını test ediyor. Gölge ile yapay ışık arasındaki geçişler resim yüzeyini dinamik bir alana çeviriyor; izleyici sürekli yeniden yönleniyor. Bu ortamda sanatçılar, beden ve imgelerin temsil kurgularını deşifre etmeye çalışıyor; varoluştan simülasyona, gerçeklikten kurmacaya geçen sınırlara değiniyor. Sergi, sınırları aşan düşünsel katmanlarla izleyiciyi etkileşimli bir görsel söylem alanına davet ediyor. Sanatın gösterge sistemleri üzerindeki denemeleri hem kavramsal hem deneyimsel açılardan iz bırakıyor. Sergi için son gösterim tarihi 11 Ocak 2026.

DIE GOLDENEN 20ER JAHRE UND GEOMETRISCHE ABSTRAKTION,
Zürich

Galerie Orlando GmbH, 27 Haziran 2026'ya kadar sürecek sergisiyle 20. yüzyılın erken dönem modernizmini yeniden değerlendiriyor. Alman, Fransız ve İsviçre kökenli sanatçıların eserlerinden oluşan seçki; geometrik soyutlama, dekoratif sanat ve ekspresyonizm arasında gelişen estetik çeşitliliği görünür kılıyor. Archipenko, Max Beckmann, Erté, Otto Nebel ve André Heurtaux gibi isimlerin yapıtları, dönemin biçimsel yenilik arayışını temsil ediyor. Tablolar, heykeller ve desenler aracılığıyla sanatın sanayi sonrası toplumdaki rolü yeniden sorgulanıyor. Kompozisyonların ritmi, çizgilerin dinamizmi ve renklerin yoğunluğu, dönemin yaratıcı enerjisini çağdaş bir bakışla yeniden canlandırıyor. Bu sergi, yalnızca geçmişe bir saygı duruşu değil; modernitenin biçimsel cesaretini ve bireysel ifade arayışını hatırlatan bir araştırma alanı sunuyor. İzleyiciye, sanatın tarihsel dönüşümünü günümüzün estetik duyarlılığıyla okumaya davet eden bir zaman yolculuğu hissi veriyor.

TRISHA DONNELLY,
Frankfurt

MMK Frankfurt, 22 Mart 2026 tarihine kadar Trisha Donnelly'nin kapsamlı solo sunumuna ev sahipliği yapıyor. Sergide sanatçının yeni fotoğraf işleri ile birlikte önceki dönemlerine ait çizimler, heykeller ve videolar bir arada sergileniyor. Donnelly'nin üretimi, somut ile soyut arasındaki sınırları sürekli olarak zorlayarak, malzemenin sınırlarıyla oynuyor. Form ve ortam, sadece araç değil aynı zamanda içerik haline geliyor; izleyici işin sadece görsel yanına değil, dokusuna ve varlığına da çağırılıyor. Eserler, görünenden ziyade "ne olduğu" üzerine düşünmeye davet ediyor, görsel algının ötesine geçiyor. Bu seçki, donmuş anlar kadar seslerin, gölgelerin ve kesintisiz boşlukların da taşıyıcısı; sanatçının çok disiplinli yaklaşımını bütünlüklü bir anlatıyla sunuyor. MMK'daki bu sunum, Donnelly'nin izleyiciyle kurduğu kırılğan ve keskin teması yoğunlaştırarak, eserin hem kendiliğini hem de izleyici karşısındaki direncini görünür kılıyor.

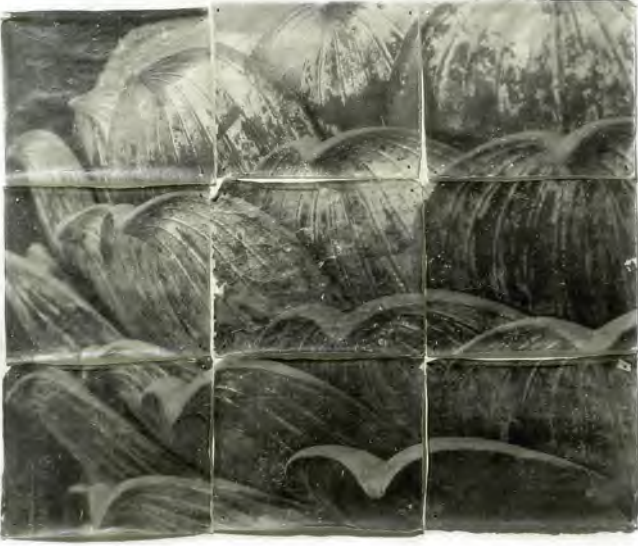
BEATRIZ MILHAZES: PINTURAS NÔMADES,
Rio de Janeiro

Casa Roberto Marinho'da 15 Mart 2026'ya kadar sürecek *Pinturas NômaDES*, Beatriz Milhazes'in mimarlıkla kurduğu hareketli diyalogu geniş bir çerçevede bir araya getiriyor. Dört kıtada gerçekleştirilen on yedi projeden oluşan seçki; vinil uygulamalar, seramik panolar, vitray etkili yüzeyler ve duvar resimleri üzerinden renk, ışık ve şeffaflığın mekansal dolaşımını araştırıyor. Milhazes motifleri katmanlayarak iç ve dış arasındaki eşiği geçirgen kılıyor; dekoratif ritimleri kentsel koreografi gibi düzenliyor. Sergi, maketler, eskizler ve Brezilya'da ilk kez görülecek panolarla sanatçının düşünsel mutfağını görünür kılıyor. Ziyaretçiler, geometri ile botanik çağrışımların iç içe geçtiği bu gezici estetikte, yerle buluşan resmin nasıl çoğaldığını deneyimliyor. *Pinturas NômaDES*, Milhazes'in resim dilini mimari duyarlılık, hareket ve süreklilik kavramları üzerinden yeniden okuyor; desenin, rengin ve ölçeğin mekanı dönüştüren gücünü canlı bir serimle ortaya koyuyor. Bu panorama, sanatçının seyahatlerle şekillenen üretiminin sürekliliğini belgeliyor ve izleyiciyi renklerin titreşimiyle yönlenen, ışığın zamanla değiştiği, mimariyle konuşan bir resim algısına davet ediyor. Ayrıca arşivsel belgeler, üretim süreçlerinin ritmini ve mekanla kurulan diyalogun katmanlarını açığa çıkarıyor.

ILLUMINATIONS: CALIFORNIA CONTEMPORARY,
Palm Desert

Melissa Morgan Fine Art'te açılan sergi, Batı Kıyısı'ndaki çağdaş sanat anlayışının güncel iz düşümlerini ortaya koyuyor. Beş sanatçının yeni ve son dönem yapıtlarıyla temsil edilen bu seçki, Light and Space geleneğinden beslenen ince ışık oyunlarını, renk geçişlerini ve algısal etkileşimleri merkezine alıyor. Çalışmalar, yalnızca biçimsel duyarlılıklarıyla değil, mimari ve çevresel bağlamlarla kurdukları diyalogla da dikkat çekiyor. Yüzeylerde kullanılan yumuşak tonlar, saydam dokular ve arenatik geçişler izleyiciyi çizimsel ve atmosferik bir düşünce alanına çekiyor. Sanatçıların her biri, yüzeyin ötesinde derinleşen bir algı teorisi kurarken, doğa ile yapı arasındaki sınırı yeniden tanımlıyor. *The California Effect*, resmin sürekliliğini yeniden gündeme taşıırken, ışığın, boşluğun ve renk titreşiminin biçimlerle kurduğu etkileşimi duyumsatıcı bir deneyim haline getiriyor. Seçki 6 Şubat – 27 Mart 2026 tarihleri arasında gösterimde.

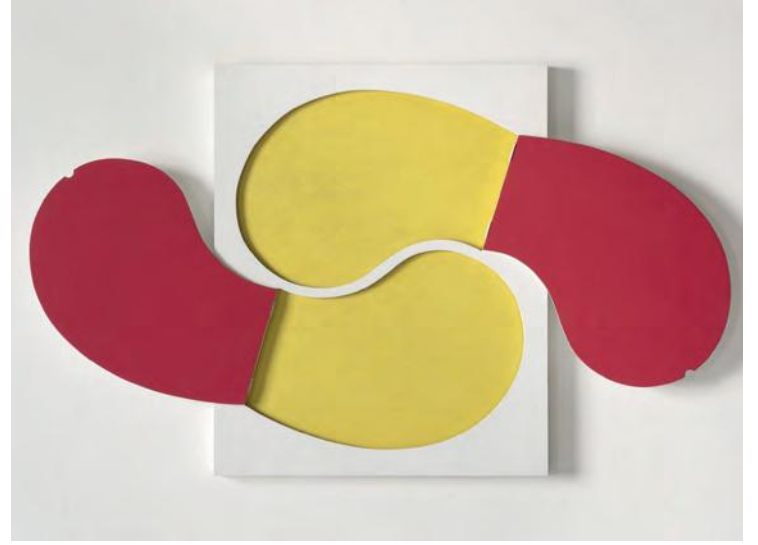

A TRAGEDY OF INFINITE BEAUTY,

Londra

Hackelbury Fine Art Limited'de yer alan sergi, güzelliğin cazibesiyle çöküşün ağırlığı arasındaki hassas dengeyi merkeze alıyor. Seçkide yer alan eserler, doğanın görkemli biçimlerini ve insanın müdahalesiyle bozulan dengeleri aynı kompozisyonda buluşturuyor. Sanatçılar, görsel ihtişamı etik bir sorgulamayla kesiştirerek, estetiğin sınırlarını hem kavramsal hem duygusal düzlemde yeniden tanımlıyor. Işığın kırıldığı yüzeyler, derin ton geçişleri ve organik dokular, izleyiciyi güzelliğin kırılgan yapısına dair içsel diyaloga davet ediyor. Bu yaklaşım, doğaya ait ihtişamın içinde saklı olan yıkımın sessiz yankılarını görünür kılıyor. Sergideki her çalışma, görkemle hüznün arasındaki o belirsiz çizgide bir denge kurmaya çalışırken, izleyicinin algısında hem çekim hem tedirginlik yaratıyor. Bu sunum, güzelliğin yalnızca görsel bir olgu olmadığını, aynı zamanda kayıp, zaman ve değişimle yoğrulmuş bir varoluş hali olduğunu hatırlatan derin bir deneyime dönüşüyor. Seçki için son gösterim tarihi 28 Ocak 2026.

KATSUMI NAKAI - VOLARE ALTO,

Milano

Studio Gariboldi'de açılan sergi, Japon sanatçı Katsumi Nakai'nin 1960 ve 1970'li yıllarda Milano'da ürettiği yapıtları bir araya getiriyor. Nakai, geleneksel resim yüzeyini sorgulayan yaklaşımıyla, tuvali bir nesneye dönüştürerek mekanla bütünleşen yeni bir ifade biçimi geliştiriyor. Kontrplak paneller üzerine uyguladığı akrilik ve emaye katmanları, menteşe ve hareketli eklerle birleştirerek resim ve heykel arasındaki sınırları bilinçli biçimde belirsizleştiriyor. Bu yapıtlarda renk, biçim ve hareket kavramları hem mimari hem ritmik bir denge içinde buluşuyor. İzleyici, yüzeylerin açılıp kapanan düzlemleri arasında ilerlerken, sabitliğin ardında gizli bir devinim hissediyor. Nakai'nin geometrik düzenleri, Japon estetiğinin sadeliğiyle İtalyan modernizminin yapı disiplini harmanlıyor. Sergi, sanatçının "katlanabilir resim" kavramını öncü bir jest olarak yeniden konumlandırırken, biçimin dönüşebilirliğine ve izleyiciyle kurduğu fiziksel diyaloga dair yeni bir bakış öneriyor. Seçki için son gösterim tarihi 30 Ocak 2026.

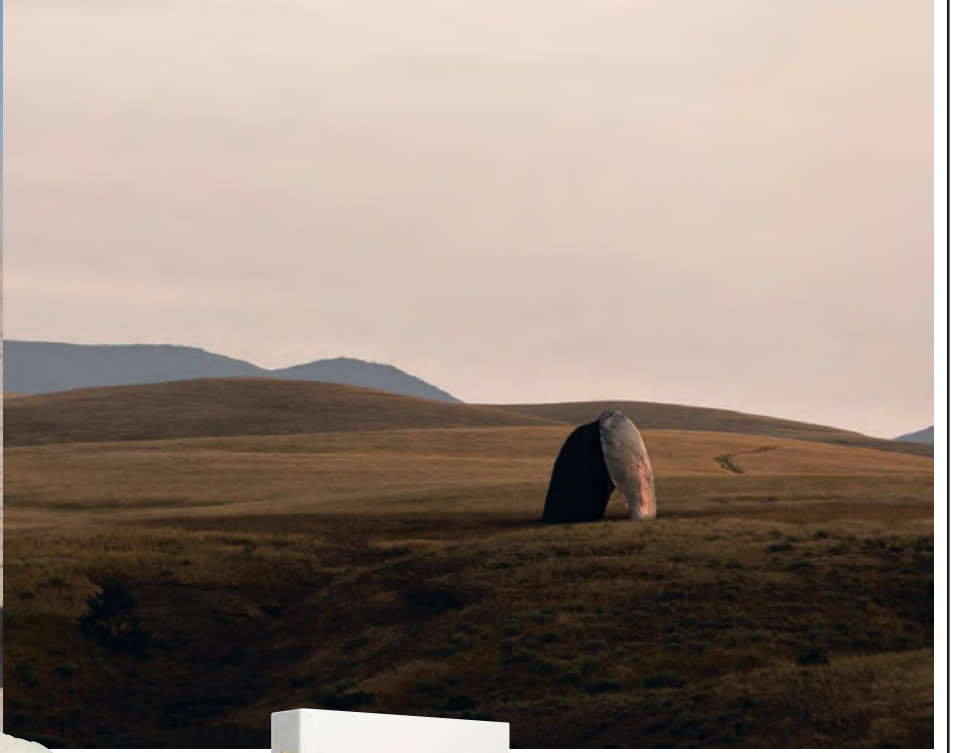
PORTIA ZVAVAHERA,

Los Angeles

David Zwirner, 7 Şubat 2026 tarihine kadar Portia Zvavahera'nın üçüncü kişisel sergisini sunuyor. Seçki, sanatçının düşsel vizyonlarını, spiritüel sezgilerini ve kişisel anlatılarını harmanladığı yeni eserlerinden oluşuyor. Zvavahera'nın işleri, figüratif ve soyut öğeler arasında akışkan bir ilişki kurarak, görünmeyenle görünen arasındaki sınırları araştırıyor. Katman katman işlediği yüzeylerde batık, baskı ve boyama tekniklerini bir araya getiren sanatçı, her bir tuvali ruhsal bir alan haline dönüştürüyor. Renklerin titreşimi ve desenlerin ritmiyle, bilinçaltının duygusal yoğunluğunu somutlaştırıyor. Bu yeni yapıtlarında Zvavahera, içsel dönüşüm, sezgi ve kadınlık temaları etrafında şekillenen bir görsel dil kurarken, izleyiciyi hem kişisel hem evrensel bir deneyime davet ediyor. Portia Zvavahera sergisi, resmin duyusal ve ruhani gücüne yeniden bakma çağrısı niteliğinde.

CAPE TOWN

Hazırlayan: Ekin Kurbetçi

alışveriş

Kış 2025,
Calvin Klein

Parfüm,
Maison Margiela
Replica
By The Fireplace

Çanta,
JW Anderson

Küpelere,
Monica Vinader

Kitap,
Loro Piana:
Master of Fibres
Assouline

Mum,
BYREDO
Winter Cabin

Palto,
Max Mara

Çizme,
Khaite

NOMOS

GLASHÜTTE

Club Campus 38 starlight. This watch is made to be seen. Refreshingly different, it gives every outfit a bold, clear accent. A robust mechanical watch with the NOMOS hand-wound caliber Alpha, water-resistant to 10 atm, 38.5 millimeters in diameter, and on a strap made of vegan velour. Entry-level precision watchmaking with a legally protected designation of origin: Glashütte, Germany. Also available in dark blue and with a diameter of 36 millimeters. Available at selected retailers, such as Tevfik Aydın. More online: tevfikaydin.com.tr and nomos-glashuette.com

REACH FOR THE CROWN

LADY-DATEJUST

RHODIUM

ROLEX